

**MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNA UPRAVA
MESTNI SVET**

Adamič Lundrovo nabrežje 2, p.p.25, 1001 Ljubljana
☎ 306-10 59/306 10 16 , ☎ 306-30 12

Šifra: 032-13/2006-8

Datum: 23. 1. 2006

**MAGNETOGRAMSKI ZAPIS PRVEGA ZASEDANJA 42. IZREDNE SEJE
MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA,**
ki je potekala v ponedeljek, 23. januarja 2006, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni
dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.

GA. DANICA SIMŠIČ

Spoštovani svetniki, spoštovane gospe in gospodje... svetnice in svetniki so s svojimi podpisi potrdili navzočnost tridesetih svetnic in svetnikov. Tako, da je Mestni svet Mestne občine Ljubljana sklepčen in lahko začne z delom. Tako, da začenjam 42. Izredno sejo.

In svojo odsotnost so opravičili: gospa Marija Štrbenc – do 17. 00 ure. Gospod Franc Slak – do 17.00 ure. Gospod mag. Igor Omerza – za cel današnji dan.

Kot sem rekla, je Mestni svet Mestne občine Ljubljana s tem sklepčen in lahko začne z delom. Na začetku ponovno vabim vse, ki ste v dvorani, pa tudi tiste, ki niste v dvorani, da izklopite ton svojih mobilnih telefonov, da ne bi motili razprav kolegic in kolegov.

No, v nadaljevanju pa predlagam naslednji oziroma določam naslednji

DNEVNI RED: To pa je

- 1. Predlog Sklepa o določitvi cen programov predšolske vzgoje v javnih vrtcih, znižanju plačil staršev in rezervaciji**
- 2. Predlog Sklepa o soglasju akontativnemu izplačevanju povečane delovne uspešnosti v Javnem zavodu Lekarna Ljubljana**
- 3. Predlog Pravilnika o merilih za sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v Mestni občini Ljubljana**
- 4. Predlog Odloka o oskrbi s pitno vodo**
- 5. Predlog Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode**
- 6. Predlog Odloka o dejavnosti systemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in o dobavi zemeljskega plina tarifnim odjemalcem ter o distribuciji toplote**

O tem dnevnem redu izredne seje, skladno s 57. členom Poslovnika Mestne občine Ljubljana, Mestni svet ne razpravlja in ne glasuje.

Torej prehajamo na 1. točko dnevnega reda, to je

AD 1.

**PREDLOG SKLEPA O DOLOČITVI CEN PROGRAMOV PREDŠOLSKE VZGOJE
V JAVNIH VRTCIIH, ZNIŽANJU PLAČIL STARŠEV IN REZERVACIJI**

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Pred sejo ste prejeli še Poročilo pristojnega Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport.

Zdaj pa prosim gospo Nado Pavšer, načelnico Oddelka za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite prosim.

GA. NADA PAVŠER

Hvala lepa. Gospa županja, spoštovane gospe svetnice in gospodje svetniki...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če lahko dvignete malo mikrofona...

GA. NADA PAVŠER

Lepo pozdravljeni. Dovolite mi, da na kratko obrazložim razloge in cilje, zaradi katerih je ta akt potreben. Na 40. Izredni seji Mestnega sveta, dne 21. 11., je bil sprejet Predlog Sklepa o določitvi cen programov predšolske vzgoje v javnih vrtcih, znižanju plačil staršev in rezervaciji, v katerem smo morali, po tedaj veljavnem Pravilniku o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo, določiti ekonomske cene, v javnih vrtcih v Mestni občini Ljubljana.

Kot vse občine, ustanoviteljice javnih vrtcev, je tudi Mestna občina Ljubljana morala do 31. 12. 2005 določiti ekonomsko ceno programov. Izračunano po metodologiji. Saj se je z januarjem 2006, po tretji alineji drugega odstavka 22. člena takratnega pravilnika o metodologiji, zaključevalo prehodno obdobje postopnega povečanja cen programov. Cilj takrat veljavnega pravilnika je bil, da se po 1. 1. 2006 začne obdobje ekonomskih cen v vseh javnih vrtcih v Sloveniji. Kar pomeni primerljivo in izenačeno financiranje javnih vrtcev in zagotavljanje potrebnega obsega finančnih sredstev za nemoteno poslovanje javnih vrtcev. Dne 29. 12. 2005, je bil v Uradnem listu Republike Slovenije, objavljen Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo. In je začel veljati s 30. 12. 2005. In podaljšuje prehodno cenno obdobje v vrtcih tudi po letu – po 1. 1. 2006. Novi pravilnik o metodologiji je podaljšal predhodno – prehodno obdobje določanja cen programov v vrtcih do leta 2008. In sicer tako, da se lahko cene v vrtcih v obdobju od 1. 1. 2006 do 31. 12. 2006 povečajo lahko največ za 10%. Razliko do ekonomske cene pa poravna občina ustanoviteljica in ne občina zavezanica.

Iz okrožnice Ministrstva za šolstvo in šport, z dne 4. 1., izhaja, da je bila, da je bil osnovni razlog za spremembo ugotovitev, da se v dosedanjem, predhodnem režimu, cene programov še niso ustrezno približale izračunom po metodologiji s pravilnika. Zato bi njena popolna uveljavitev, ki je bila prvotno predvidena s 1.1. 2006, v številnih primerih povzročila bistvene enkratne podražitve vrtcev. Prav tako se je v razgovorih s predstavniki občin oziroma njihovih združenj, kot tudi na Svetu za oblikovanje politike na področju dejavnosti predšolske vzgoje v lokalnih skupnostih, izoblikovalo stališče, da je treba sistem financiranja vrtcev, ki ga določa sedanja zakonodaja, ustrezno spremeniti. Tako z vidika zagotavljanja javnih sredstev, kot tudi z vidika določitve osnove za plačila staršev za vrtce. Zato so se ministrstvu odločili, da se sedaj veljavni, prehodni režim, ki ga določa 22. člen pravilnika, podaljša še v letu 2006 in 2007. Kar pomeni, da se cene posameznih programov lahko povečujejo največ za 10% letno. Iz te omejitve je izvzeto le povišanje cen zaradi morebitne spremembe normativa otrok, ki velja za oblikovanje posamezne vrste oddelkov.

Spremembe pravilnika pomenijo, da vso razliko do polne ekonomske cene, do leta 2008, krije občina ustanoviteljica. Tako, kot v dosedanjem dveletnem prehodnem obdobju. Pravilnik je začel veljati naslednji dan po objavi v uradnem listu. To je s 30. 12. 2005. Uporabljati pa že s 1. 1. 2006. Kar po mnenju ministrstva pomeni, da bodo morale občine že sprejete sklepe, ki so temeljili na prej veljavni določbi tretje alineje drugega odstavka 22. člena pravilnika, uskladiti s to novelo.

Poglavitne rešitve, ki jih predlagamo, da bi v prvem in drugem členu, torej s sklepom – da bi v prvem in drugem členu – da gre za povečanje cen programov za 10%. Torej, ta povečanje je večje, kot so bile veljavne cene v letu 2005, skladno z določili novele pravilnika. In v petem členu predlagamo, smo opredelili precej, prej različno pravno tolmačenje nominalnega zneska plačila staršev oziroma ljubljanskega znižanja tako, da je določeno v odstotku znižanja, glede na ceno programa. In s tem predlagamo znižanje plačila staršev na enak način, kot v drugih občinah v Sloveniji.

Veljavni ljubljanski popust je bil do 31. 12. 2005, opredeljen v višini 10% za starše iz prvega starostnega obdobja razvojnih oddelkov. In vzgojno varstvene družine. Ter v višini 4% za vse ostale starše, do vključno šestega plačilnega razreda. Za razliko od sprejetega sklepa predlagamo, da popust velja za vse starše, ne glede na razporeditev po plačilni lestvici. Predlagani odstotek pa pomeni, da se staršem plačilo ne bo povečalo.

Novi pravilnik določa, da se v obdobju od 1.1. 2006 do 31. 12., lahko cena posameznega programa poveča le za 10%, glede na ceno, ki je veljala pred tem obdobjem. Zaradi izjemno pozne objave pravilnika, je bilo nemogoče sprejeti ustrezní sklep mestnega sveta še pred 1. 1. 2006. Predlagane cene, zaradi novele določbe 22. člena, ne vsebujejo vseh stroškov v vrtcih, kar pomeni, da bo potrebno del stroškov za plače zaposlenih v vrtcih, financirati iz Proračuna Mestne občine Ljubljana. Vse finančne posledice novega pravilnika o metodologiji, mora kriti občina ustanoviteljica. Kar pomeni, da se plačilo zunanjih občin poveča le za 10%. In nikakor ne do polne ekonomske cene. Ocenjujemo, da bo prišlo do povečanja stroškov za mestni proračun, na oddelku, za približno 320 milijonov SIT, za to leto.

Toliko bi imela za obrazložitev. In hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Zdaj pa prosim prof. dr. Stanislava Pejovnika, predsednika Odbora za predšolsko vzgojo, šport in izobraževanje, da poda stališče matičnega delovnega telesa. Izvolite.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa gospa županja. Spoštovane kolegice in kolegi. Odbor je imel sejo 20. januarja. In je razpravljajl o tem gradivu. In se po dokaj dolgi razpravi določil sicer soglasno, da podpira sprejem Predloga Sklepa o določitvi cen programov predšolske vzgoje v javnih vrtcih. Pri tem pa smo v razpravi sprejeli nekaj stališč in člani odbora so me zadolžili, da mestni svet s temi stališči tudi seznanim. Zato bom danes imel malo daljše poročilo.

Prvi in najpomembnejši sklep odbora je, da je potrebno dodatna proračunska sredstva, v obsegu 320 milijonov oziroma v skupnem obsegu slabe pol milijarde, zagotoviti v predlogu proračuna namensko za to povečanje sredstev. Govorim o 320 plus 160, a ne? Kar je skupaj 480. Odbor nikakor ne bi mogel pristat na kakršnekoli prerazporeditve znotraj sredstev, predvidenih v osnutku proračuna. Menim, da je popolnoma jasno, zakaj so ta dodatna sredstva potrebna. Pri tem se nam je pa pojavilo vrsto vprašanj in upam, da bomo na današnji seji dobili bolj kvalitetne odgovore, kot smo jih na prejšnji seji, ob sprejemanju prejšnjega pravilnika. In sicer nas zanima, ali je možno, da pravilnik velja od 1.1.? Saj veste, da smo danes 23. prvega. Drugič, ali je predlagatelj pridobil to pot mnenje pristojnega ministrstva?

Kajti, če bi ob prejšnji obravnavi imeli mnenje pristojnega ministrstva, bi bila današnja razprava nepotrebna?

Gospa županja, vas pa osebno sprašujemo, ali ste opravili pogovore z župani primestnih občin? Saj gre za izjemno delikatno točko, o kateri večkrat razpravljamo na tem mestnem svetu. In menimo, da bi bilo potrebno opraviti pogovore z župani primestnih občin, kajti razpravljanje po sredstvih, v časopisih in preko radia, se ne nam ne zdi primerno in korektno. Za tako težko vprašanje predšolske vzgoje. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Besedo je imel gospod prof. dr. Stanislav Pejovnik. Sprašujem, ali želi besedo tudi predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Miloš Pavlica? Ne želi. Odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Gospod Jarc. Za njim gospod Sušnik.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, županja, spoštovani svetniki. Torej, današnji predlogi sklepov bodo dodatno obremenili proračun za skoraj pol milijarde. Oziroma napovedanih 320 milijonov tolarjev. In to zato, ker je pač minister za šolstvo sprejel sklep, da pač je dolžna financirati – torej, bivanje otrok iz okoliških občin, mora to financirati občina ustanoviteljica teh vrtcev, v katerih bivajo otroci iz sosednjih občin. Mene pravzaprav tukaj zdaj ne zanima, kdo je minister. Jaz sem mestni svetnik. In pač moram razpravljati kot mestni svetnik Mestne občine Ljubljana. Namreč, teh 1600, če se ne motim, otrok, ki prihajajo iz okoliških občin, seveda bo zaradi tega sklepa dodatno obremenilo mestni proračun za tistih 320 milijonov tolarjev. Jaz za tak predlog sklepa ne bom glasoval, iz sledečih razlogov. Ker, v bistvu gre tukaj za potuho primestnim oziroma sosednjim občinam Mestne občine Ljubljana. Ker s tem, ko jim pač je Mesto dolžno zagotavljati ceno med razredom v katerega spadajo otroci teh staršev, katerih otroci prihajajo v Ljubljano, pa do ekonomske cene. In to bo pač teh 320 milijonov. S tem v bistvu Mestna občina Ljubljana pravzaprav daje potuho občinam, sosednjim občinam. In jim pač v bistvu bistveno zmanjšuje oziroma olajšuje proračunsko – proračunsko, proračunsko postavko. Pač tega subvencioniranja bivanja otrok. S tem, v bistvu, so sosednje občine tudi razbremenjene oziroma jim ni potrebno graditi dodatnih kapacitet v svojih občinah. In pač bremenijo Mestno občino Ljubljana. Vsi vemo, da ima, da so v Mestni občini Ljubljana, da so štiri stavbe tik pred zaključkom denacionalizacije. In, da bomo morali pač te stavbe izprazniti. Al pa z lastniki, novimi lastniki, skleniti najemne pogodbe. Najbrž jih nam ne bi bilo treba, če ne bi teh – zdaj govorim na pamet, ne vem, ali je 600 ali 1600 otrok iz okoliških občin, - najbrž ne bi bilo treba skleniti najemnih pogodb, če ti otroci – torej, bi v vsakem primeru prihajali sem. Ker to je pač volja staršev. Vendar pa bi to najemnino lahko poravnali iz subvencij, ki bi prav te okoliške občine morale zagotoviti Mestni občini Ljubljana.

Torej, ne glede na to, pa pač je že gospod Pejovnik, predsednik Odbora za šolstvo, če se ne motim, pač vas napotuje gospa županja, da pač greste v resne razgovore z okoliškimi župani. In sicer izplen oziroma ugoden izid teh, teh – teh razgovorov bo – je pravzaprav, približno vem, kakšen bo. Oziroma je, glede na to, da je zakon oziroma predpis ministrstva naložil Mestni občini Ljubljana, da te dodatne stroške krije, se pač izid pravzaprav ve, kakšen bo. Zato bi, ne glede na to, zgleda, da nam teh 320 milijonov, pa še nekoliko več, ne uide – je potrebno nujno pristopiti pri sedanjí organizaciji otroškega varstva, s 23 enotami, k racionalizaciji stroškov. Ko smo nekatere nove enote ustanavljali oziroma smo določene enote drobil, smo ugotovili, da ima vsaka enota svojo določeno vodjo. Svojo – računovodske delavce. Svoje strokovno osebje in tako naprej. Torej, pri delavcih zaposlenih v vrtcih je

potrebno nujno, bi rekel – poenotit določene funkcije. Predvsem računovodsko funkcijo. Zakaj za vseh 23 enot, ni ustanovljena ena računovodska služba? En računovodja? In pri vsej tej, bi rekel tehniki, dandanašnjih računalnikih in tako naprej in programih – računovodskih. Pravzaprav ne vidim razloga, zakaj se število zaposlenih v vrtcih ne zmanjša? Ugotavljal smo, da pride na štiri otroke en zaposlen v vrtcu. Kar je po mojem bistveno preveč. Sicer primerjav z - z mesti, primerljivimi mesti, sosednjih držav – nimamo. Ampak, jaz sem prepričan, da glede na to, da nam zdaj grozi še ta, bi rekel dodatni strošek subvencij otrok, ki prihajajo iz okoliških občin. Pravzaprav je to – bi bil to nujen ukrep. Vendar pa, glede na – na dosedanje izkušnje, je malo verjetno, da bi se občina oziroma oddelek za – za predšolsko vzgojo, lotil tega, tega bi rekel – tega, te analize. In bi rekel, po domače rečeno – šparanja. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava, kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala za besedo. Kolega Jarc je načel zanimivo temo, ki se ji reče subvencioniranje otrok iz okoliških občin. Torej, jaz bi vprašanje želel postaviti v obrnjeni obliki mestni upravi. Ali Mestna občina Ljubljana zna organizirati javne zavode in seveda tudi nudenje predšolske vzgoje v javnih vrtcih tako, da bi bili sami sebi dovolj? In okoliških otrok ne bi bilo treba sprejemati. Kar pomeni, da bi bilo otrok iz Mestne občine Ljubljana, za naše kapacitete dovolj. Da bi vrtci bili naštimani na kapaciteto za Mestno občino Ljubljano. In bi torej lahko odklonili okoliške otroke?

Namreč, če obrnemo vprašanje v to smer, je seveda po mojem logičnem razmišljanju naprej, dobrodošlo, da kdorkoli še vpiše otroke v slovenske oziroma v ljubljanske vrtce. In na ta način mi subvencije seveda ne moremo razdeliti po otrocih. Ampak, jih razdelimo vrtcu kar tako. Seveda, ker teh stroškov ne moremo znižati. Stroški so tam, ne glede na to, koliko in od kod otroci obiskujejo. Če jaz prav razumem pravilnik, kot je napisan. In kot ga razlagate v tem mestnem svetu, mi seveda skrbimo za to, da vrtci funkcionirajo. In je samo vprašanje, ali je otrok v Mestni občini Ljubljani dovolj? In torej lahko funkcionirajo v takem obsegu? Ali pa imamo prevelik sistem za potrebe Mestne občine Ljubljana? In na ta način blažimo stroške, ki bi pravzaprav Mestno občino Ljubljano prizadel, če se postavimo na stališče, da nobenega otroka iz okoliške občine ne sprejmemo več? Ekonomska logika mora namreč v to smer bolj razmišljati, kot pa v to, ali seveda zdaj lahko breme – recimo temu – subvencije cene, preložimo na okoliške občine. Mi prevzamemo nase breme, kot zdaj razumem po tem sklepu, 17% znižanja plačil staršev, glede na ekonomsko ceno, v posameznem plačilnem razredu. To je v skladu s členom številka 5. Kot je v tem sklepu napisan. In seveda bomo prevzeli tudi subvencioniranje za vse naše otroke, ki obiskujejo vrtce drugod, izven Mestne občine Ljubljana, za enako subvencijo. Delovanje vrtcev je pa obveznost ustanovitelja, ne glede na to, od kod otrok izhaja. Iz naše, ali pa iz tuje občine. In skozi to seveda ne razumem zgolj neizrabe priložnosti, ki jo je dalo Ministrstvo za šolstvo, ko nam dopušča, da bi cene programov, v tem prehodnem obdobju, določili enotno. In bi torej lahko za vse programe, po tej logiki določili cene v višini za prvo starostno obdobje. 101.118 tolarjev. In za vse drugo starostno obdobje 65.386, če se ne motim, ki jo lahko računamo. In za kombinirane oddelke potem spet v višini 74.064 tolarjev, kolikor je največ, kar je pravzaprav cena, ki je tukaj določena. In zato me seveda zanima, zakaj se predlagatelj tega sklepa, te možnosti ni poslužil. In bi na ta način zmanjšal pravzaprav primanjkljaj, ki se pojavlja v planiranem proračunu za letošnje leto.

Sicer pa, mislim, da je bil sklep ministrstva, ali pa pravilnik ministrstva pričakovan. O tem smo govorili že na tisti seji, ko smo, na 40. izredni seji, ko smo sprejemali prvi sklep, da domnevamo, da ministrstvo in država ne bo dopustila tako znatnega skoka. Ker pač Ljubljana ni edina občina tukaj. In se pridružujem mnenju, ki ga je podal predstavnik pristojnega odbora, v imenu matičnega delovnega telesa, da je dobro take stvari vnaprej uskladit. Pa po kuloarjih vprašat, kaj ministrstvo pripravlja. In se na ta način izognit retroaktivni veljavnosti, pa še zmešnjavi, ki jo povzročamo s tem, ko se objavlja in ponovno določamo cene vrtcev. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Slak, a razprava?

... /// iz dvorane – nerazumljivo...

Dobro. Replika.

G. SLAVKO SLAK

Gospod Sušnik, želel bi vam samo replicirat in vam povedat, da seveda je vaše razmišljanje popolnoma zgrešeno, ne? Ker, če bi tako, kot vi predlagate, ne? Mel vrtce samo za ljubljanske otroke, ne? Potem bi lahko šli to naprej, ne? Bi šli lahko v tem tudi, ne vem, da se z LPP-jem lahko vozijo samo tisti, ki imajo stalno bivališče v Ljubljani. In seveda, skratka, potem bi iz Ljubljane naredili nek geto, kar pa seveda zagotovo verjetno tudi vam ni v interesu, ne?

Kar se tiče uredb ministrstva oziroma vlade, ne? So popolnoma politične. In niso preiščljene. In so bile narejene šele takrat, ko so iz mestne uprave začeli razmišljati in spraševati, ali je vse v redu, če bi se držali uredbe, ki je veljala do takrat? In šele takrat so potem na ministrstvu ugotovili, da očitno, da to lahko pomeni kakšne težave za ob- ljubljanske občine. In seveda potem so se odločili za tak ukrep na vrat na nos. Ki pa seveda s kakšnimi – kakšno ekonomijo, s katero ste vi seveda operiral v vaši razpravi, nima pravzaprav nobene zveze.

Mestni svet se seveda lahko odloči, ne nazadnje tudi tako, da subvencionira cene vrtcev za otroke iz Ljubljane. Ker gre za mestni proračun. V višini 100%, ne? To pa nima nobene veze z obveznostmi, ki jih ima ustanovitelj do funkcioniranja nekega javnega zavoda. Ne? Torej, jaz menim, da gre tu za eno širšo zadevo. Da gre tle za eno zadevo, ki jo je treba pravzaprav uskladit dejansko na nivoju Mesto – Država. In, da je v vsakem primeru treba dat Mestu Ljubljana, kar tudi tam, pa še cel kup drugih primerov kaže nek poseben status tudi kar se tiče financiranja javnih storitev. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko, kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Glejte, gospod Slak. Potvorili ste, upam, da ne zavestno, idejo, ki sem jo tukaj sprožil. Prvič – nikjer in nikdar nisem rekel – zaprimo ljubljanske vrtce za tuje otroke. In tega ne trdim. Trdim pa, da po veljavnih pravilnikih in aktih, morajo vrtci najprej sprejeti otroke iz najbližje okolice. In, če seveda ostane prostor, potem so dolžni sprejeti tudi ostale otroke, do tistega, kar jim

dopušča normativ. V našem primeru mene zanima, ali je sistem, če govorimo teoretično in prosim teoretično, če bi mi sistem naštimal tako, da je seveda kapaciteta v oddelkih ljubljanskih vrtcev taka, da zadošča zgolj za predvideno rodnost in pa generacijo ljubljanskih otrok. In bi torej umetno zaprli ljubljanske vrtce za tuje otroke. Ali bi morali subvencionirat, ali ne bi mogli subvencionirat? In jaz trdim, da seveda problemov, če ne bi imeli tujih otrok, ki plačujejo te naše fiksne cene oziroma pripomorejo seveda s plačili staršev, seveda ob blaženju stroškov, ki jih ti vrtci povzročajo, so bistveno manj in bolj ugodni za občino in bistveno manjši, kot pa če bi Mestna občina Ljubljana se morala soočiti z vsemi ostalimi finančnimi problemi, ki nastajajo – ki bi nastali, če bi seveda otroke samo iz ljubljanske občine uvrstili lahko v ljubljanske vrtce. In zaradi tega se mi zdi reč, da pa jaz zagovarjam stališče, da bi omejil...

G. MILOŠ PAVLICA

Čas...

G. PETER SUŠNIK

... ljubljanske vrtce, samo na ljubljanske otroke, absolutno zgrešeno s tistim, kar bi lahko rekel, lahko rekel, lahko mislil, ali pa celo sem rekel, ali pa sem mislil. Nisem in ne bom. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. K razpravi sem se prijavil tudi sam. Če dovolite, bi kar od tukaj, da ne bi hodil dol do – do govornice... Ja, pred tabo, ker sem že napisan, če prideš pogledat. Lahko pa tudi sicer Miha, če želiš, ti dam prednost. No, ampak...

Mislim, da je treba na nekatere zadeve odgovoriti vendarle tudi z vidika današnje razprave. Pa z razprave, ki v tem mestnem svetu je nimamo prvič. Ko smo lansko leto že obravnavali ta problem cen, smo v tem mestnem svetu že opozarjali na probleme, ki bodo nastali takrat, ko bo pravilnik, ki ga je ministrstvo sprejelo, veljal v polni meri. Vi morate vedet, da je Mestna občina Ljubljana sofinancirala otroke iz drugih občin, v veliko večji meri, kot zdaj. Vsako leto smo povečevali cene za 10%. In smo se razliki približevali, ne? Zato je naravnost sprenevedavo, ne? Sklep odbora, ne? Ko pravi, naj odgovorimo, ali smo se pogovarjali s kakšnimi primestnimi župani, ali ne? V Mestno občino Ljubljana hodi preko 140, otroki iz preko 140 občin po državi, ne? En tak sestank sklicat, seveda bi bilo neproduktivno. Res je, da bi lahko o tem delal, na tem lahko delali. Ampak, poglejmo dejstvo – pravilnik je znan vsem občinam v Sloveniji. Vse občine v Sloveniji. Tudi tiste, ki imajo otroke v ljubljanskih vrtcih, so vedele kakšne bodo posledice pravilnika, ko bo s 1. 1. letošnjega leta stopil v polno veljavo. In zahteval, da se cene uskladijo z ekonomskimi cenami. Brez popustov seveda, ne? Nobena od občin ni dala nobene iniciative nikoli. Večkrat smo okoli tega razpravljali, tudi na Skupnosti občin. In popolnoma normalno je, da nobeden od županov, če nima direktne zaveze, ni pripravljen nič sofinancirat. In seveda, ko smo se o tem pogovarjali z župani, razno raznimi. In jih opozarjali na ta dejstva. Opozarjali na to, da Mestna občina s stotinami milijonov, 700, 800 milijonov sofinancira otroke, ki imajo, da tako rečem – domicil v drugih občinah, so se vsi samo smejali. Vsi samo smejali. Treba je vedet, da je država spremenila svoj odlok, kot posledico sprejetega našega odloka na novembrski seji, 30. decembra. V petek, 30. decembra. To se pravi en dan pred novim letom. Začenjali bi leto od 1.1.. Zato smo se znašli v situaciji retrogradnosti, o kateri je danes predsednik Odbora za predšolsko vzgojo že govoril. Ampak, glede na to, da spreminjamo naš sklep v smeri in bonus, ne? Bojo ljudje,

ali pa otroci iz primestnih občin imeli nižje cene, kot smo jih sicer določili novembra, kot posledica te spremembe pravilnika. Seveda, jaz – računamo s tem, da ne bo nobene pritožbe, ne? Verjetno se noben ne bo pritožil v tej smeri, da je treba za en mesec jim povečat cene. To bi bilo seveda skregano z zdravo pametjo. Ampak, dobro, vse je tudi sicer možno.

Treba je seveda še nekaj reč. Da smo seveda iskali rešitve. Cel čas. Mi smo meli tudi na ministrstvu v Svetu za – ki se mu reče – Svet za oblikovanje politik na področju predšolske vzgoje, pri ministru Zveru, sestanke, kako pravzaprav rešit situacijo na tak način, da občina ustanoviteljica, v tem primeru ljubljanska občina, za 2000 otrok, ki imajo domicil v drugih občinah, ne bi nosila v celoti stroškov razlike v ceni. In ta svet je soglasno, soglasno, iz vseh struktur, ker so notr predstavniki ministrstva, skupnosti občin, zveze občin, vrtcev, stroke in tako naprej – sklenil, da predlaga rešitev, v kateri – v kateri bodo občine zavezanke, nosile to razliko v ceni. To je bilo sklenjeno 20. decembra na tem svetu. Soglasno. Ko smo seveda videli objavljen tekst 30. 12., smo seveda ugotovili, da ta odstavek, ki je bil soglasno sprejet, je bil popolnoma politično izločen iz tega akta, kajti očitno je tudi minister ocenil, da lažje vzame Mestni občini Ljubljana 350 milijonov, ne? Kot sto občinam po Sloveniji. In, da bo odpor prevelik. In očitno, to je bila čista politična ocena. Na osnovi katere je minister rekel – v redu. Lažje se zameriti eni občini, kot tristo občinam. Lažje skratka sprejet 350 milijonov denarja iz programov športa, predšolske vzgoje, ne vem česa v Mestni občini in jih distribuirat po državi. To je politična odločitev. Nesporno. Ki je legitimna. On to pristojnost ima. In očitno se je za to stvar odločil. Ampak, tok da vemo o čem pravzaprav govorimo.

Gre namreč za to, in to ponavljam še enkrat, mi smo velikokrat opozarjal župane iz drugih občin. Kaj se bo zgodilo v tem letu. Velikokrat smo opozarjal ministrstvo kaj se bo zgodilo. V lanskem letu. Eksplicitno, nekajkrat na Svetu. Da ne govorimo o rednih kontaktih, ki jih seveda imamo. Ki so naši ljudje seveda, se pravi, v vseh strokovnih skupinah na ministrstvu, ki se ukvarjajo s predšolsko vzgojo. In, seveda ni bilo nobenega pravega odziva.

Zdaj pa seveda zdaj še diskusija okrog tega, kaj je Ljubljana v stanju ali ne. V ljubljanskih vrtcih imamo preko 10 000 otrok. Od tega je 2000 otrok z domicilom v drugih občinah. Ne? Če katera od občin lahko zagotovi redistribucijo potreb v skladu z možnostmi, je seveda Mestna občina. Ker lahko, ker ima zaradi deset in deset stovcev in 23 vrtcev, ki jih imamo na razpolago – lažje distribuira to zadevo. Popolnoma jasno je vsem, vsem verjetno, ne? Tukaj, v tej dvorani. Da se staramo, kot družba. Da število otrok upada. In, da bo treba nekatere zadeve, kakor je kolega Jarc – večkrat opozarja – postopoma prenašat težišče iz nekaterih aktivnosti, v nekatere druge. Skratka, iz otroškega varstva postopoma prenašat v, in tudi te stavbe in infrastrukture, ki jih imamo na razpolago – v namene za starejše generacije. Ob tem, da zagotovimo fleksibilnost in ne vezanost samo na ljubljanske otroke. Mi danes nismo v situaciji, da bi lahko rekli – sesula se bo ekonomika vrtcev. V kolikor bi se sistematično vodila politika, ne? Reguliranja – reguliranja seveda natalitete s številom zaposlenih, stavb in tako naprej, bi seveda lahko določene zadeve, premike, že naredili. Mi vlagamo, tudi v preteklosti smo vlagali, določena sredstva v sanacijo nekaterih vrtcev, ki jih več ne bomo potrebovali. Dolgoročneje. Popolnoma jasno. Tu je pač trend, ki je jasen, ne? Mi sicer lahko rečemo, da se gremo baby sitter-stvo za celo Slovenijo. V redu. Smo seveda odprto mesto. Smo mesto, ki je glavno mesto te države. In to nosi za sabo seveda tudi cel kup obveznosti, ali pa tud dolžnosti. Ki se jim reče – mnogi ljudje, ki prihajajo v to mesto v službo, imajo male otroke. Jih majo radi v naših vrtcih. Da. Ampak, v tem primeru morajo bit v stanju in pripravljeni sofinancirat te programe. Z – do sedaj, seveda, nihče ni bil tega pripravljen sofinancirat. Sami ste bili priče. Pisem obtožb na Mestno občino, ki so bile v prejšnjem mesecu dovolj intenzivne. Z očitki, da se mi zapiramo, kot mestna občina. Da – da uvajamo segregacijo otrok in tako naprej. Namesto, da bi ljudje, odgovorni, iz teh občin, rekli Mestni občini – hvala, da recimo date, za neko občino Domžale, 35 do 40 milijonov subvencije davkoplačevalskega denarja ljubljanskih občin za to, da naši otroci so lahko v

vaših vrtcih. To bi bilo korektno. S političnega vidika. Namesto, da se sprožajo neki napadi o segregaciji otrok in tako naprej. Ki nimajo nobene veze z vsebino. Kajti, tudi te občine so mele popolnoma enako možnost, kot jo ima ljubljanska občina. Ki jo je sprejel, katere politiko je sprejel ta mestni svet. Da sofinancira razliko v ceni. In niso starši popolnoma nič prizadeti. Vendar te občine tega seveda niso pripravljene narediti. Zakaj pa bi bile? Če jih noben akt v tej državi k temu ne zavezuje? In akti so popolnoma jasni.

Zaradi tega seveda, to diskusijo je treba spraviti. Odpret. In se bo odpirala tudi v prihodnosti. Danes smo pa seveda v situaciji, ko nimamo druge izbire. 30. 12. je bil izdan pravilnik ministrstva, ki govori – cene v vrtcih se lahko povečajo maksimalno za 10%. Za starše. In to je to, kar smo napisal v tem pra..., v tem predlogu sklepa, ki ga danes mestni svet obravnava. Druge možnosti pravzaprav ni. Ne? Kot da to sprejmemo. In, da sprejmemo povečanje cen za vse ostale, ki povečanje cen, seveda, v prvi rundi – za katere je bilo povečanje cen v prvi rundi nesprejemljivo. Bo pa to diskusija pravzaprav, če nič drugega, da tako rečem, je ta diskusija prispevala vsaj k temu, da je popolnoma jasna zavest. Tudi vseh odgovornih ljudi v tej državi, da je treba spremeniti sistemsko zakonodajo. Mi smo v tem procesu, to lahko tudi tukajle povem. Dobili mnenje – ne samo večkratna mnenja ministrstva. Tudi pravne stroke. Inštitutov in ostalih. In ne redko, ne redki so, ki trdijo, da je ta obstoječi pravilnik, državni, v nasprotju z zakonom. In da je ustavno sporen. Napad na ta pravilnik bi lahko pomenil seveda, da sesuvamo kompletno stavbo financiranja vrtcev v celi državi. Za mnoge otroke. In to seveda nima noben korajže narediti. Ampak, vsi, mislim, da tudi Svet, minister in tudi vsi odgovorni ljudje, se pa vendarle zavedajo, da bo treba, da je treba ta vprašanje odpret. In, da bo letos potreba urediti tudi sistemsko zakonodajo – kar pomeni – zakon, ne? In vse pravilnike, ki iz zakona izhajajo, glede določanja cen, normativov in podobno.

Skratka, to sem želel dat, kot dodatno informacijo, da ne bi ostalo v zraku, da ni bilo nič narejeno. Narejeno je bilo mnogo kaj. Tu gre seveda za dolgoročno strategijo, ki je ni mogoče narediti takole, čez noč, ne? Zdaj bomo pa nekaj zaprli. Ni mogoče. Tam so vseeno ljudje. Tam je treba narediti pač neko strategijo. Odhodi v penzijo. Zasebnih kapacitet. Vzdrževanja stavb. Mislim, do – katere stavbe so – so dotrajane, katere ne. Disperzija mreže znotraj Ljubljane. Katere, katere vrtce lahko pogrešamo, katere ne. Katere bomo mogli pogrešati očitno tudi zaradi vračanja postopkov denacionalizacije in tako naprej. Skratka, gre za dolgoročno strategijo. Ki bi se morala že izvajati. Pa se pač ni. Zaradi tega, ker je vprašanje malo problematično, ne? Tu hitro doživiš očitke, ki so popolnoma neopravičeni. In to v glavnem očitke, ki – sem že prej rekel. Od tistih, za katere bi pravzaprav pričakoval, da ti bo kdo rekel hvala lepa za to, da ste vendarle bli do zdaj pripravljene to financirati. Ali pa meščanke in meščani Ljubljane financirati za ostale. Hvala lepa.

Replika, replika dr. Pejovnik.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa gospod podžupan. Moram reč, da ste začel prekrasno z razpravo. In sicer me je zelo vzpodbudno presenetila izjava, da se odbor spreneveda. Jaz vam lahko zatrdim, da se odbor ne spreneveda. Trdite, da je imelo Mesto redne stike z župani primestnih občin. Tukaj pa se res nekdo spreneveda. Ali vi, gospod Pavlica, ali pa župani primestnih občin. Nekdo se spreneveda. Glejte, jaz sem iz vseh informacij javnega značaja, dobil informacijo, da teh kontaktov ni bilo. In, da jih ni bilo dovolj. Sej, verjetno mi boste lahko v repliki na repliko povedali, da so pač župani primestnih občin sprenevedali se. Tudi prav. Za enkrat mam drugačno informacijo.

Pravite, država je spremenila odlok 30. 12.. 30. decembra. Gospod podžupan, pred sejo mestnega sveta je odbor zahteval od uprave – zahteval od uprave stališče, ali je sprememba pravilnika takšna, kot je bila, zakonita. Še več, postavili smo celo vprašanje, ali ne postavlja

staršem v mestu Ljubljani, v primestnih občinah v neenakopravni položaj? Pred obravnavo na tem mestnem svetu. Odgovor je bil, da je vse v redu. Prav. Ko je, ko so tri dni po seji mestnega sveta, tri dni po seji mestnega sveta – prihajali odmevi s strani ministrstva, da ni v redu. Se sprašujem, zakaj to ni bilo mogoče tri dni pred sejo mestnega sveta. In ne bi pa rad šel v polemiko, tudi mi čas ne dopušča, o tem, kdo in na kakšen način je privilegiran. Jaz moram reč, da kdo in na kakšen način je privilegiran? Ali starši, ki živijo v primestnih občinah in deset ur na dan delajo v Ljubljani. Pustijo tukaj ves svoj produktivni čas. Skrbijo tudi za to, da stvari v tem mestu tečejo? Ali tisti starši, ki živijo v Ljubljani, pa mogoče otroke peljejo samo dvesto metrov stran? To je stvar za razpravo. Se strinjam. O tem bi se dalo pogovarjat. Ampak, slika ni ne črna, ne bela. In jaz mislim, da tudi Mesto Ljubljana ima nekaj od tega, da veliko število prebivalcev primestnih občin prihaja delat v to mesto. In, če mimogrede še njihovi otroci, ki so mogoče potencialni prebivalci te Ljubljane, dobijo ustrezno izobrazbo, potem moram reč, da Mesto Ljubljana samo opravlja svojo osnovno funkcijo. In na koncu, uprava je neposredno podrejena vam, gospod podžupan. In gospe županji. In povem vam, da ta uprava ni dovolj skrbno pripravila tega, te spremembe pravilnika. To je glavni očitke odbora.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko. Samo v pojasnilo.

Prvič, s primestnimi župani so relativno redni sestanki. Če nič drugega, kadar so sveti ustanovitev Holdinga, so redni sestanki. Takrat se pač dobivajo. Ker so župani in člani tega organa. Vsi so vedel – vsi so vedel za spremembe. Ki so in jih morajo – in jih morajo obvladovati. Ne? Kar se tega tiče. Tako, da kar se tega tiče, je blo sestankov in razgovorov z njimi relativno zelo veliko. Ministrstvo do sprejema našega odloka, na mestnem svetu, ni sploh pripravilo spremembe odloka. Al pravilnika. Do takrat niti pomislili niso, da bi pripravili spremembe pravilnika. Niti nismo mel nobenega signala, da se – da se spremembe pravilnika pripravljajo. Šele ko smo z našim sklepom, ki samo udejanja – ki samo udejanja sprejet pravilnik, ki je takrat veljal v državi, sprejel ta pravilnik na mestnem svetu, je postala zgodba taka, kot je. In je ministrstvo ustrezno odreagiralo. ...

Razprava,... repliko, izvoli, Meta Vesel Valentinčič. Repliko na – mene, ja.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

Ja. Hvala lepa. Torej, repliko na tist del, ki se tiče zakonodaje. Jaz mislim, da ta primer, ko ga imamo zdaj, pa tudi drugi primeri po Sloveniji, kaj se dogaja v vrtcih. Kako se dogaja v vrtcih, Lenart in tako naprej. Nam dajo mislit nekaj. Sistemska zakonodaja na tem področju je očitno precej pomanjkljiva. Ampak pomanjkljiva ni ta prava beseda. Zato, ker določa država skozi svoje zakone in svoje pravilnike praktično vse parametre za delovanje vrtcev. Od standardov, normativov, do tega, da je treba upoštevati »Hacap« - to tega, da daje metodologijo za izračun ceno. Da celo določa koliko enot lahko en vrtec ima. Tu smo, se pravi, tudi pri organiziranosti in racionalnosti. In seveda določa vse, na koncu se pa dobimo tu, kjer se dobimo zdaj. Dobimo se pa na ceni, na subvenciji, na tem, kar želi posamezna lokalna skupnost narest sama za, recimo svoje starše oziroma svoje otroke. Jaz ne vidim rešitve v tem načinu, ko ti nekdo vse določa, ti moraš pa izvajati z omejenimi sredstvi. In z omejenimi cenami. Na koncu koncev, tukaj smo tudi videli pri vodovodu, ali še marsikje drugje. Kjer imaš parametre določene, nimaš pa možnosti reagirati.

V tem primeru Ljubljana, se mi zdi enostavno nima možnosti reagirati oziroma uveljavljati svojih interesov. Po domače povedano, seveda, Ljubljančani subvencioniramo druge občine. Tudi men se zdi, da je bilo narobe to, kar so trdili župani. Udaril ste ven s ceno, ne da bi nam

kdo kaj povedal. To smo prebral. To smo slišal. To vemo, da je tako blo. Ampak, to mislim, da ne bi bilo dovolj, da se nikoli ne bi mogli zment. Da je ni občine, ki ne bi prostovoljno pristala na to, da bi dala 50 milijonov več zato, ker je tam drugače. Tam je pa drugače zato, ker je ta zakonodaja očitno nekonsistentna. Kajti, če določa, da lahko se določene stvari v občini delajo po svoje, potem je treba določiti tudi, da se oblikujejo lahko določene stvari po svoje.

Skratka, da končam. Mi smo se že dolgo tega. Ampak, v tem mandat, odločil v Odboru za predšolsko vzgojo, da se v okviru Mesta, pripravi strategija razvoja otroškega varstva. Vem, da je dokument kar nekaj časa nastajal...

.....konec 1. strani I. kasete.....

...tik pred dokončanjem. In se mi zdi, da bi bila to lahko ena od možnosti, kjer bi pozval zakonodajalca, da vendar zadeve reši sistemsko tako, da ne bo prihajalo do takih res neljubih zadev. Pa ne samo v Ljubljani. Povsod so problemi. Ne? Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, o pogojih pravne države, ne? Mi dons ne bi nič govorili, ne? Ampak, bi sprejeli ta odlok, ne? K pa nismo pravna država, ne? Smo si pa zmislili zdele razpravo, v kateri seveda en drugga lovimo na preteklih napakah, ne? In mamozdaj politični guč. Kar se tiče seveda tega političnega guča, moram reč, da sem clo na strani LDS – obeh frakcij, ne? Kar se tiče političnega guča, ne? Kako naj se stvari v bodoče rešujejo, ne? Seveda majo v tem političnem guču obe frakciji sledečo napako, ne? Napaka je v Gabrovem pravilniku. V Gabrovem pravilniku je napaka, za katerega seveda član koalicije takratne in sedanje tud, ne? Seveda izjavil, da ni poguma za napad na zakonodajo. Ker bi to, gospod Pavlica izrazil – ker bi to blokiral potem za naprej vse. In tako dalje. To je mejčkn problem. Med ustanoviteljico, pa med zavezanko in tako naprej. Zaradi, veste tega? Bi to kdo zakonodajo, ali pa pravilnik o napadu, zaradi tega se sistem seveda ne bi sesul. Ne? Al pa dokler ne bi bila nova rešitev skoz ustavno sodišče, tok časa bi seveda sistem funkcioniral. Zato ne vem, zakaj nimate jajc to naredit, če ste spoznali. Menda ste pa to spoznali, tuki pa gospod Pavlica, je eno grozno dejstvo – ste povedal. 20. decembra. Letos. Lansko leto. In potem vas je opeharil minister 29., al – decembra, ne? Ne! Tle piše 29. v uradnem listu. Ne? Vas je v uradnem listu 29. opeharil, za tisto določilo, k ste se ga menda zmenil. Tko, kot se zlo radi mente vse stvari. In menda se o vrtcih mente clo na Holdingu. Ne? To se mi zdi pa dober vic, ne? Ker, veste kaj gospod župan? Ment se je treba znat. Za ment je treba met čas. Je treba met termine. Je treba met vsebino. In tako naprej. Bog ne daj, da bi z metodologijo pogovarjanja na Holdingu, se vi menil o vrtcih. Še to zraven. In s tako pre – prestreljeno glavo županov, kar se tiče seveda Holdinga, ne? Težko vsak šalta, veste. Iz točke dnevnega reda, na točko dnevnega reda. Da bi iz – recimo enga mišljenjskega načina prešel na drug mišljenjski način.

No, torej, jaz mislim, da se tukaj dogaja izrazito nasilje. Najprej, na katerega je tud Pejovnik opozoril seveda. Najprej je nasilje, da se nedogovorjeno z občinami okrog se je pač zožil, te, te pravice na subvencije, al kakor kol se, al pa – al pa razširjal. In tako dalje in tako naprej. To je nasilje. Zato, ker seveda niso opravljena vsa prava dolžna dejanja. Konc koncev je čist

vseen, če je 140 občin. Na konc koncev je pa nekaj ključnih občin. Tistih občin, ki so tud sodelovale pri delitvi premoženja. In tudi iz tistega ven, seveda, bi morale bit stvari urejene, kakor so urejene. Da bi se seveda vedelo, kako se ravna v bodoče, tudi med temi občinami. To pomeni nasilje sprenevedanja, da je bilo kaj narejen, pa ni bilo.

Veste kaj si jaz predstavljam, da bi blo kulturno? Da bi recimo tem občinam začetek letošnjega leta, ne? K mammo močne pravne službe. Poslal šiml tistega odloka, ne? K smo ga mi v cajt – notu sprejemal tik pred, seveda z argumenti proračuna tukaj, gor, dol in tako naprej. Tako, kot vedno. Neopravljeno delo. Lastno delo neopravljeno del. Koordinacije – neopravljeno, ne? In kdo se spreneveda? Tisti, ki nam je dvakrat prinesel seveda ta material tuki gor. Seveda moram reč, da se spreneveda tud gospod Sušnik. Tko grozovite diskusije pa še nisem slišal, ne? On zdaj študira, a smo vse naredil, da bi... In sem ga čakal, k je mel repliko – sem ga čakal, da uporabi besedo – kapaciteto. Je rekel, da ga niso razumel. Ja, on hoče zmanjšat kapaciteto. Vrtcev, ne? Ja, kako se to naredi? Ja ne vem kako se to naredi! Lepo vas prosim! Ali se jih pol zapre. Ali se pa vsak ta tret oddelek zapre. Ali se pa normative tako dvigne, ne? Da, ne vem, ostanejo tisti iz drugih občin od zunaj. Ampak, oprostite, tistih, ki bi od zunaj ostal, ne? Je preveč. Ne? Da bi se na ta način lahko igral z zadevo. To se pravi, zgodil se je nek neoliberalističen, ne? Političen guč. Edini, ki ma v tej zadevi prav, čeprav iz spekulativnih razlogov. Ne iz čiste misli. Če bi mel iz čiste misli, bi pravilnik on seveda, ne? Popravlil že – začetek leta, ne? Tako, da bi se lahko občine v Sloveniji seveda pripravile. Ampak, rezultat njegovega ukrepa je pravi. In to je, da cene ne grejo prehitro gor, ne? Ne? Da cene ne grejo prehitro gor. In, če ne vemo, kdo bi te cene dvigal in tako gor, do naprej. Če niso občine usposobljene. Veste, če niso usposobljene, to nekaj stane. Ne? A razumete? Za fizibility študijo, kako se to naredi, zapravljamo dnar, ne? Namest, da bi rekel tist, ki je v proračunu notr, ne? Semle, jaz sem slišal, da bojo za tramvaj, za fizibility študije dal 600 000 Evrov. Še eno. Tretjo. Jaz poznam dve. Pa sta enake. A razumete? Bojo dal 600 000. Sem slišal. V vehemenci, ne vem 2007, do 2013. Cel dan ste nekje pil zato, da ste se to zmenil. In zdaj – slušaj vamo. To je ta dnar, ne? Ki gre lahko za subvencijo vrtcev. Ker to fizibility študijo vam, oprostite gospod, ne? Svetniki nekaterih, zelenih, dajo iz dnarja zelenga. Iz Zelenga dnarja vam dajo to fizibility študijo. In ta dnar lahko skanalizirate v – rekel bi – tale, tale delta, ne? Delta subvencije, ne? Ki jo pač dajemo tem vrtcem.

Tako, da ta tri nasilja, vključno, rekel bi nasilje - gospoda Zver – ki pa seveda včas tud iz grdih pobud, rata – dobri rezultati, ne? Tako, kot iz dobrih pobud, praviloma ratajo slabi rezultati. Ne? So cene nižje, ne? In zdaj mam jaz pohvalni guč, ne? Ministru za šolstvo. Da je med temi neurejenimi občinami, predvsem tud metropolo, ne? Naredil gesto, ki umirja žogo, ne? Ne? In bo pač seveda prilagajanje šlo z raznimi strategijami. Dejte no, dejte župan. Podžupan, pardon. To je nekaj organizacijskih, pa kapacitativnih zadev. To ni strategija. A me razumete? To je organizacija. Ne? Sej bomo pri drugih točkah videli, da smo na organizaciji, ne pa na strategiji.

No, tako, da če mislite, da je zakonodajo treba spremenit. Ajde, de. Podžupan, mate jajca. In dajte predlog, kako naj Gabrovo zakonodajo mal podelajo. Ne? Tako, da bo, obe frakcije vam bosta pomagale, ker – ne vem sicer, v kateri frakciji je Gaber zdele, ta trenutek. Vam bojo pomagal, da bote to uredil, ne? Ampak, ja, če zakon, ne? In potem bo imel gospod Zver tudi možnost, da popravi to zakonodajo, da se ne bo s takimi, en dan pred, ne? Pred novim letom, ne? Da se ne bo s takimi ukrepi, ne? Blamiral, ne? Kar se tiče, rekel bi, metodologije. Kar se tiče pa vsebine, sem pa čist zadovoljen. Čeprav sem zelo žalosten, ker še nimam vnuka. Ampak, bomo že, kako bi rekel, ne? V prid rodnosti v tej Sloveniji. Je mal nižje... Tako. Zdaj, ker je bil namen seveda te točke čist navaden političen guč. Ne? Sem si vzel tud jaz mal prostora, ne? Da o resni temi na mal šaljiv način govorim. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Tri replike ste si prislužil. Prva, kolega Jarc.

G. MIHAEL JARC

Ja. Jaz ne bom repliciral samo gospodu Jazbinšku, ampak tudi predhodnikom. V bistvu so vsi, so vsi poudarjali, da pač ne gre, da nam minister oziroma Ministrstvo za šolstvo, z nekimi podzakonskimi akti, nalaga določene obveznosti dejavnosti. Sredstev pa ne zagotovi. Zaradi tega, ker očitno pač se zadeve ne bojo spremenile, nam ne ostane drugega, kot da iščemo notranje rezerve.

Zato predlagam dodatni predlog sklepa, h gradivu. In sicer se ta Predlog sklepa glasi: Mestna občina, Mestni svet Mestne občine Ljubljana – Mestni občini Ljubljana nalaga – Oddelku za predšolsko vzgojo, šolstvo in šport, naj naroči izdelavo Predloga Analize o znižanju stroškov poslovanja ljubljanskih vrtcev. Analizo naj oddelek predloži mestnemu svetu v obravnavo do 30. 6. 2006.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika. Kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

Kolegi in kolegice, jaz bom zlo kratek. Zaradi te, zara..., o tem problemu financiranja vrtcev je blo ogromno povedanega, ne? Stvar je pa zlo enostavna v bistvu. In zlo preprosta. Prvič. Mislim, da bi morali gledat na vrtce na – kot na nekaj, kar se res ne sme obremenjevat s pretiranimi stroški. Drugič, bi bilo treba gledat na vrtce, kar se po moje itak gleda – na socialno lestvico. In tretjič, da če se že – če se že spuščamo v kakršne koli finančne zgodbe, potem se lahko draži samo tistim, ki majo po moje – ampak, to je zdaj že itak – po toči... Ki majo velike dohodke. In se gleda predvsem na tiste s subvencijami, ki jih nimajo.

In tretjič, kar mislim, se mi zdi to dost neustrezno – preučevati oziroma dat – jaz odkrito povem, se strinjam s Pejovnikom, da je najbrž – ni preveč pametno it, zaradi tako malo denarja, kakor ga pravzaprav dobiš tlele, pri vrtcih, za 2000 otrok iz okoliških, pač iz primestnih občin. Da ti zahajaš v neke konfliktne, konfliktne situacije. Mesto išče finančna sredstva in špara ta finančna sredstva, po moje na napačnem koncu. Velik večja – večji odlivi so pri slabem gospodarjenju. Predvsem pa pri ukrepih države, ki seveda od nas zahteva veliko večje vsote. In veliko večje – večje napore za pokri..., za pokrivanje raznih dajatev, na katere – na katere se itak potem županja pri vsakem proračunu potem opravičeno ali neopravičeno izgovarja.

Jaz mislim, da smo s to zgodbo dregnili nekam, ker – ki ni najboljše. In zato se kar strinjam z mojim kolegom iz frakcije. Tako, da bo – Mihatu Jazbinšku, ki ma ogromne probleme s tem. On ma veliko večje probleme s tem, s to frakcijo, kakor ga mam jaz in odbor in mi. Ne? Ampak, mu povem, zato se strinjam s kolegom iz frakcije, da on slučajno ni kej zamešal skupaj. S Pejovnikom. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Replika na repliko. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ubogi Peter Božič. K se mora strinjat tud z mano. Ker sem se jaz strinjal s Pejovnikom, ne? To – iz ust mu ni šlo to, ne? Ne? Ampak je porabil to repliko prej, da je sam...

... iz dvorane – nerazumljivo... G. Peter Božič: ... v treh minutah končal. Ti si pa govoril trideset minut...

... ja, ti si potrdil, da gre tud za socialne parametre. Socialne parametre, ne? Je povedal. Ne? Tist, kar sem že zdavnaj povedal, da bi lahk urejal to seveda, za časa Gabra. Zakaj se pa vtikuješ vame, dragi moj? Z replikami na mene?

G. MILOŠ PAVLICA

A se lahko...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja...

... iz dvorane: g. Peter Božič: ... k te mormo vsi tlele poslušat...

Ja, he, he....

G. MILOŠ PAVLICA

A lahko malo umirite...

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz nič ne Mel si tri minute. ... psihičen problem je bil v tem, ker si se strinjal z mano. In to je tvoj velik psihičen problem, ne? Ja, hvala lepa.

... iz dvorane – nerazumljivo...///

G. MILOŠ PAVLICA

Dejmo... dobro... Dobro...

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Dobro. Jaz predlagam, da ne repliciramo, ko nimamo besede. Hvala lepa. Replika, kolegica Meta Vesel Valentinčič.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

Hvala lepa. Torej, predlog gospoda Jarca, da bi v mestni občini naredil analizo, kako znižat stroške, bi bil samo dodaten strošek, brez vsakega efekta. Tako analizo bi se lahko delalo samo na nivoju države, ki določa vse parametre, ki jih je treba upoštevati pri izvajanju te dejavnosti v vrtcu. Mesto ne more reči, ne bomo tistega Haca pa uveljavljali. Ne more in ne sme. Zato mislim, da to bi bil pa res strošek popolnoma odveč. In sem proti temu.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Pa še sam mam ... Repliko na repliko, kolega Jarc.

G. MIHAEL JARC

Ja, seveda, jaz ko sem ta predlog sklepa predlagal, sem si bil svest vseh zakonskih, podzakonskih in ostalih omejitev, ki jih zakonodajalec mestnim občinam oziroma občinam nalaga. Vendar pa sem že v svoji razpravi poudaril, da je nekaj notranjih rezerv, ki jih občina oziroma oddelek pravzaprav ni predvidel. Govoril sem o številu zaposlenih. Govoril sem o racionalizaciji števila zaposlenih. In drugih zadevah. Torej, ministrstvo nam ne predpisuje, kako mora biti obsežna računovodska služba po enotah in tako naprej. Ne, ne, ne. Oni govorijo, ministrstvo govori samo o tem, koliko, torej – koliko varušk mora biti. In tako naprej. Ko sem gledal jaz zadnjič, koliko je kje zaposlenih, sem videl velike razlike med številom zaposlenih. Tako, da tudi tisti vrtci, ki majo več zaposlenih, imajo v bistvu – več otrok v varstvu, imajo manj zaposlenih, kot tisti, ki – vrtci, ki majo manj otrok. To je, tukaj so rezerve. In očitno ne bomo nikamor prišli, če bomo pač jadikovali, kaj nam pač nalagajo. Ne zagotavljajo sredstev. Mi moramo najprej pred svojim pragom pomesti. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Čas... Hvala lepa. Tudi sam imam repliko na kolega Jazbinška. Ki bo sicer kratka.

Da, pozitiven učinek ravnanja ministra je res, da so se cene za starše povečale samo za 10%. Svaka mu čast. Problem je samo, kdo to razliko plača? In ni pravo, mislimo, da je nekorektno, da plačuje to Mestna občina Ljubljana. Kajti, enako možnost imajo tudi vse ostale občine. In taki, v tej smeri je tudi sicer tekel dogovor. V nekem svetu, na katerem se nismo nekaj posebej dogovarjali. Jaz sem slučajno pač član tega sveta, v katerega sem bil pač imenovan. Že pred nekaj leti. Tako, da ni to noben nek poseben dogovor. Ampak, je bil popolnoma – uradno, normalno telo ministrstva, ki se mu reče – Svet za politiko predšolske vzgoje na ministrstvu... To je...

... iz dvorane – nerazumljivo...///

... ne, ne. To smo mel takrat diskusijo. Je bila takrat. Seveda ni bilo na ministrstvu niti razmisleka, da bi spreminjal ta pravilnik. Šele, ko so videli kaj v praksi pomeni realizacija tega pravilnika, se je začelo razmišljati, da je treba nekaj ukreniti, kajti gre za enormna povečanja v nekaterih občinah. In to nam - mi smo na to pristali. Seveda. Absolutno. Tudi mi smo zainteresirani, da starši imajo čim manjša povečanja cen v Mestu. Ampak, seveda je treba pač to redistribuirati na tiste, ki imajo pač otroke v vrtcu. In vsi imajo enake možnosti, kot naša občina.

Replika na repliko.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Jaz sem stokrat že povedal, da v pogojih pravne države danes nimamo kaj diskutirat, ne? Ampak, zdaj, podžupan, ste začeli z diskusijo o tem, kdo naj, ne? Rekel bi, to razliko subvencioniranja nosi. Zelo slab je ta podatek, da ste se o tem pogovarjal 20. decembra 2005. Neformalno v tej skupini. To je grozovit podatek, ne? A razumete. Za mene, če bi se 2004 o tem pogovarjal, to ne bi bil grozovit podatek, ne? Seveda, moram pa reč, če se pa načelno pogovarjamo, pa moram reč, da se globoko strinjam z gospodom Petrom Božičem. Ki je jasno povedal. In z gospodom Pejovnikom. In tudi z drugimi z obeh vrst frakcij LDS-a. Da je Ljubljana vendarle okolici nekaj dolžna, ne? In to ni velik. To je bla ta diskusija. Ne? Bi to diskusijo zlo cenil, če bi jo oni začel pred enim letom. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Ne morem replicirat. Bom kasneje. Kolega Möderndorfer. A ja? Razprava? A, ha. Potem pa razpravo ima dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa za besedo. Drage svetnice in svetniki. Jasno je, da je prav, da cene vrtcev, tako, kot vsega, kar gre za otroke. Torej cene vrtcev ne bi smele rasti hitreje, kot inflacija. Ne torej 10%, ampak 2 do 3 % največ. Morale bi se pa manjšat. Vse drugo je sprenevedanje. In, bi rekel, udarjanje sam sebe, na dolgo roko, tam, kjer nas najbolj boli. To na državni ravni. Prav gotovo. Torej, če prestolnica kaj prispeva k temu, da ni, da cene ne gredo gor za 20%, ne? Ampak, da grejo samo za 10%. Za tiste, ki ji, kot delavci, potrošniki, tukaj v Ljubljani, desetero to povrnejo, potem to ni nič narobe. 320 milijonov je prav gotovo zelo dobro vložen denar. Tako na ravni prestolnice slovenske države. Kot na ravni slovenske države, če gledamo.

Razpravljaj bom naprej z dveh stališč. S stališča koristi otrok. In s stališča koristi Mestne občine Ljubljana. Torej moj pristop do predšolske vzgoje in varstva je znan. Korist otrok zahteva, da iz zdravstvenih, vzgojnih, razvojno psiholoških razlogov, bi bilo treba dati in vzpodbujati možnost, da se otroke do treh let varuje doma. Da se jih ne meče iz postelje ob šesti uri, recimo. Zdaj v tem vremenu. Iz tople postelje. Ali še prej. In tisti, ki jih vozijo iz oddaljenih, nekaterih oddaljenih občin, jih prav gotovo morajo. Da niso mamice in očki stalno na natezalnici, kdo bo vzel bolniško v vrtcu. Otrok pobere vse viruse. In je treba enkrat, na en mesec, ali na dva meseca vzeti nego. In da ne bi bili delodajalci vsi besni, ker ne vedo, ali bo delavec prišel v službo, ali ne bo prišel. Torej, to govorim za starost do treh let. To je tudi v vladno sprejetih in parlamentu sprejetih dokumentih. So te – so te meje določene. Vemo tudi, če gremo pogledat v naše sosedstvo, ali pa drugje po Evropi, da vrtci, al pa karkoli, do treh let, tega skoraj ne poznajo. To je pač slovenska socialistična posebnost. Torej, potem pa ostane samo še malo, ne? Od treh do pet let, ne? Zdaj, ko smo šolo znižali. Tako, da... No, dobro. To sem zdaj samo tako, bi rekel, za uvod... kaj si mislim jaz, da bi bilo prav, ne? Ampak, tako pač ni. Tako pač ni. In kako delat v teh razmerah? Torej, korist Mesta v situaciji, kakršna je. Kot mestni svetnik Ljubljane, me morajo zanimati koristi Mesta Ljubljane. In če s tega stališča govorim, moram reč, da me zanimajo delovna mesta v Mestu Ljubljana. Tudi delovna mesta v vrtcih.

Zdaj, da ne bom ponavljal stvari, ki sem jih že nekajkrat in večkrat povedal. Številke, koliko otrok manjka. Gotovo kakšnih 10 000. V Ljubljani. Recimo. V tej starosti, konkurenčni.

Torej, v primerjavi seveda s prejšnjimi, s prejšnjimi generacijami. Kapacitete torej so – so večje, kot bi – kot bi bile, če bi računali na našo rodnost. Torej, da bi obdržali delovna mesta v Ljubljani, v vrtcih, se je treba boriti za vsakega otroka. In bodimo veseli, da ti otroci prihajajo sem, če hočemo ta delovna mesta ohraniti. In s tega stališča je treba pač nek razmislek, ne? Če sem recimo nekoliko – pretiravam, pa grem v čisto, čisto, hudo marketinško, ali pa hudo, bi rekel – divje liberalistično besedišče. Potem bi rekel, tudi, če bi ne bilo teh predpisov, ki jih omenjate v gradivu, pravilniku, ki jih navajate, bi bilo smotrno, da Ljubljana ponudi nižjo ceno, dampiško ceno. Da obdrži stranke. In, da ne vzpodbuja ustanavljanje vrtcev drugod, če sami ne pridejo na to misel. To je taka zelo, bi rekel – skrajna misel, ne? Ampak, jaz bom nekaj drugega – drugega povedal. Morebiti se pa tudi sedaj že splača. Ko tako jamramo in tožimo, da kako smo nekako okol preneseni. In bomo mogli za nekoga nekaj plačevati. Poglejte – tukaj je kar nekaj ekonomistov. In tisti, ki ste študirali ekonomijo, veste za gospoda Samuelsona. Ki je pisal osnovne učbenike ekonomije. Nekateri mu rečejo oče ekonomike in tako dalje. Torej, on je – on loči v svojih osnovnih besedilih, če greste pogledat – loči dve, dva načina razmišljanja. Računovodsko miselnost in podjetniško miselnost. Pravi, da ko računovodja razmišlja kako je s podjetjem njegovim, ne? Razmišlja v poprečnih cenah. Medtem, ko. ... In poprečnih stroških. In na ta način se sprašuje, kaj se mu splača. Ko pa podjetnik razmišlja o temu, ali se splača proizvajati en – en kos proizvoda več, ali manj, ne razmišlja o poprečnih stroških, ampak razmišlja o dodatnih stroških na enoto proizvoda. In ta izračun je treba v Ljubljani narediti. Torej, dodatne stroške na enoto proizvoda, da bi videli, ali se strogo ekonomsko finančno splača vabiti otroke od drugod. Treba je torej pogledati, za enega dodatnega otroka iz Iga, Doba, Medvod in tako dalje. Pogledati, kaj da boljši finančni rezultat? Ali, če ta otrok pride, ali če ne pride? Ampak, je treba upoštevati fiksne stroške. Če ne pride, je vzgojiteljica ravno tako zaposlena. Zgradbo je treba ravno tako vzdrževati. Direktorici je ravno tako treba dati plačo. In marsikaj, v glavnem skoraj težko bi naštel, kakšno stvar, ki je ni treba. Razen malice. In, če naredimo ta izračun, potem vam povem, da bomo dobili presenetljive rezultate, kako zelo, pa še kako se splača vse te otroke, o katerih zdaj razpravljamo, iz primestnih občin, po vabiti za božjo voljo, če le hočejo prit. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. No, samo kratka replika okrog Samuelsona. Da, v pogojih ene same proizvodnje, ne? Mislim, jaz sem jo naredil pri Lovraču. Pri prof. Lovraču. Mnogo let nazaj, zato si domišljam, da nekoliko poznam Samuelsona. Da, v pogojih, ko je en sam proizvajalec. Tukaj imamo pa 23 vrtcev. Imamo preko 150 stavb. Ki jih moramo vzdrževati. In seveda ta logika ne zdrži, ker je fleksibilnost, ne? Mnogo večja, kot bi sicer, kot si lahko privoščili tisti, ki računa z mejnimi stroški, z mejnim dobičkom. Tako, da te analize so vse pripravljene, kolega Čepar. Te analize, ne samo te številne, te analize so narejene. Mogoče bote presenečen. Lahko vam jih tudi damo. Tako, da tudi vemo, kaj so mejni donosi. Kaj so mejni stroški s tega vidika. Vse to vemo. In kaj so tudi donosi z vidika Mestne občine Ljubljana. In to, kar želimo v vodstvu tega mesta in na oddelku, ko smo začeli te analize delati – že lansko leto. In so – jih je kar nekaj narejenih. In z njimi je seveda tudi seznanjeno ministrstvo in vsi ostali. Je samo to, da si pač poi pogojih, ko lokalna skupnost ni podjetje, fer razdelimo stroške. Ki omogočajo vsem popolnoma enako dostopnost. Mi smo z veseljem pripravljeni ponuditi vsem naše vrtce. Tako, kot pravite. Če seveda so pripravljeni participirati pri stroških, ki nastajajo v njih. Ne mejnih stroških. Stroških. Ker jih lahko eliminiramo mejne stroške. S tem, da zmanjšujemo število stavb. Zmanjšujemo število ljudi, ki odhajajo v pokoj in tako naprej. Ne? Da ne rečem, veliko fleksibilnih parametrov je na tem segmentu, ne? Samo to. In tu imajo vsi popolnoma enake pogoje. Gre za socialno storitev javne službe.

Replika na repliko, izvolite kolega Čepar.... Jazbinšek, v redu.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz mislim, da je to premajhna vsota, da bi se tlele pogovarjal, kdo je bolj pameten. Jaz mislim, da je Zver naredil – v interesu, rekel bi – ne prevelikega skoka cen, v interesu otrok in v interesu staršev, pač eno potezo, ki je bla prava v tem trenutku. Za bit pameten se pa potrudite do družga leta. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Čepar, replika na repliko.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa. Torej, ne strinjam se, ne strinjam se z vami, da se tega razmisleka Samuelsona ne da uporabiti v tem primeru. Ampak, to je malo preveč, da bi to razložil. In zdaj, mislim, gre samo za – za odločitev, ne? V tem, kar ste rekli, da bi bilo treba prispevat. Ali je tisti kriterij – ali so to dodatni stroški na enoto? Ali so to poprečni stroški. In tukaj dobimo čisto drugačne rezultate. Moram pa reč, da jaz sem pa presenečen, če analize so. Ko ste rekli, da bom presenečen, seveda, sem presenečen že, ko ste povedali, da so in da jih nismo dobili. Ne? Jasno, da bi jih, da jih želim dobit. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Kuščer. Razprava.

G. SAMO KUŠČER

Hvala lepa. Tako, kot že velikokrat doslej, o stvareh, o katerih razpravljamo v tem mestnem setu, se je spet pokazalo, se je spet pokazala šibkost sedanje uprave. Namreč, vsaj v dveh pogledih vidim to šibkost ali pa nesposobnost. Eno je, da gre tako velikokrat za reakcijo na nekaj, ne? Da ne gre za nekaj izvirnega. Nekaj, kar bi izhajalo iz ene vizije, iz nekih preudarnih pogledov na to, kaj Mesto potrebuje oziroma kaj Mesto je. Ampak, gre za neko navadno reakcijo. Brca v koleno. Pač stopalo dregne naprej. Reakcija na državne spremembe. Na državni ravni. Reakcija, ne vem – na vreme. Zakaj moramo vedno samo reagirati? Zakaj ne zna Mestna uprava, zakaj ne zna županja pokrent česa, kar bi blo v korist Ljubljančanom, pa mogoče tud okolici? Zakaj gre tolikokrat za reakcije. Mislim, da je to precej primitivna politika. Al pa uprava. Primitivno upravljanje, ne? Da se reagira na nekaj praviloma pozno. Druga stvar, ki me izjemno moti pri velik zadevah in o katerih razpravljamo. In ta je spet ena od takih, potem, ko se gre v reakcijo. Se gre nepremišljeno, se gre na pamet. Se gre birokratsko. V slabem pomenu birokratsko. Sej birokratsko je lahko tud dobro. Ampak, v slabem pomenu spet – ker ni nobene pametne vizije, kaj sploh hočemo. V tem primeru, v primeru vrtcev, se dejansko zelo dobro vidi, da nihče ni dobro premislil, kaj sploh hočemo z vrtci? Kaj nam sploh pomenijo vrtci? Kaj pomenijo za Ljubljano, kaj pomenijo za državo? Enim pomenijo prirastek prebivalstva. Delno se strinjam. Gotovo je to en faktor, ki vpliva za prirastek. Ali vpliva na to, da ni prirastka prebivalstva. Enoje čist socialni, še bolj socialni, kot prirastek prebivalstva. Še bolj socialni faktor. Tud ekonomski faktor je pomemben. Ali ljudje želijo prihajati v Ljubljano na delo? In tako naprej. Ali je vrtec socialno vprašanje, ali je ekonomsko vprašanje? Koliko smo se s tem ukvarjali? Jaz nič ne vem, da bi se s tem ukvarjali. Ali naj ma vrtec čist ekonomsko ceno? Mislim, da smo potem zelo zavozil, če ma

vrtec čist ekonomsko ceno. Vsaka občina svojo ceno. Hvala bogu, da nimamo več starih občin v Ljubljani. Bi iz Viča na Bežigrad šel, pa bi dvakrat več plačal za vrtec? To je nesmiselno. To je gotov nesmiselno. Čisto medklic – mislim, da bi vrtec moral bit državna stvar, ne občinska. Ker, da se občine potem med sabo koljejo, kaj bodo drugmu, drug drugmu naredile, to je nesmiselno. Ampak, glejte, s tem, kar se zdaj pripravlja, delamo nekaj, kar nikomur ni všeč. Nikomur. To, take stvari se ne bi smele dogajati. Nekaj, kar nikomur ni všeč, se ne bi smel dogajati. Mislim, da politika bi morala bit dovolj modra, da pač vsaj, saj nekomu tisto, kar se sprejme, kar se razvije – vsaj nekomu mora bit v korist. To pa ni videt, da bi bilo komu v korist. Se strinjam s predhodnimi mnenji, da 300 milijonov, ali pa 600 milijonov, ni nek faktor, pri tolikih milijonih, ki se zapravljajo za bistveno, bistveno bolj nesmiselne projekte. Ne bi smel bit faktor, zaradi katerega se Ljubljana skrega z vsemi okoli sebe.

Skratka, pogrešam, ne samo tokrat, ampak tudi sicer pogrešam – tako, kot je tudi vsak kolega Jazbinšek, če ne celo kdo drugi povedal. Pogrešam nek pogled naprej, nek premislek, ko je še dovolj časa. Ne ko je že prepozno. Kaj nam določen ukrep pomeni. Kaj bomo z njim dobili. Kaj bomo z njim storili za Ljubljano, za Ljubljance. Ali tudi za druge.

Zelo sem pa sit tega, kar vsa zadnja leta, vsekakor pa zadnji dve leti redno poslušam od županje, od drugih, da se Ljubljana, Mestna občina Ljubljana predstavlja kot neka žrtev. Ne? V tem primeru., danes, vse, kar smo slišali od podžupana, pa od predstavitve celotnega problema, se sliši kot – mi smo žrtev. Delamo, kolikor se da. Vemo, da ni dobro. Ampak, delamo po najboljši volji. Žrtev. Kako je lahko prestolnica, kako je lahko tako pomembno, tako veliko mesto, v tako majhni državi, žrtev česar koli? Spet, mislim, da gre za eno pomanjkanje političnega in vodstvenega znanja v tej upravi. Z županjo na čelu. Če se predstavljaš kot žrtev, nisi sposoben take odgovornosti, kot jo ima Mestna uprava in županja tega mesta. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gospod Kuščer je kiksnil, ne? In sicer je kiksnil tam, ko je rekel, da ni političnega in družga znanja. Ne, ni znanja ta pravega. Je pa v politiki, se včas reče politikantstvu – tudi znanje. Zato bi seveda, v kolikor si mislil na pravo politično znanje, potem ne reagiram. V kolikor bi pa v tem političnem znanju notr blo pa zajeto tudi – rekel bi to, kar se zdele dogaja, ne? In za kar se tudi plačuje. Politični marketing. Predvolilno – predvolilno, kako bi rekel – politični marketing in tako naprej. Kar se tudi plačuje. Potem pa moram reč, da tako, kot je tudi vsa diskusija podžupana bla. On iz napake kuje politični profit. Reče – stvari niso urejene. Fino, da 20. decembra 2005, ne? Nastopil problem. Zdaj tovariši ga bomo rešili. A razumete? In iz tega, da smo žrtev, žrtev smo lastnega neznanja – kuje politični profit. Ker mi smo – za! Mi smo za! Skoz nas pa nekaj ovira. In zato, da bi to, čemur se reče – zakonodaja je kriva – in to, čemur ste vi tudi v zadevi – Ploščad – preprečili razpravo. Ko je bil, ko sem zahteval, da bo prišel sklep – zakonodaja ni kriva. Ne? Zato, da se vedno krivda da na nekoga družga. Ne? Zato plačujemo ta politični marketing. In seveda s to prakso, ne vem, ne? Če bomo zdržali do – do – do... do, rekel bi – volitev, ne? Kajti, še mal, pa bojo tudi mediji začeli pisati, ne? Pavlica je rekel – zakonodaja je kriva. Noben nima jaje zakonodajo spremeniti. Čeprav si v Svetu – tistem, pri ministrstvu, ki bi to moral spremenjati. To se pravi prvi ..., ki bi moral spremenjati. Ne? Če je zakonodaja kaj kriva. Ne? Ne. Namreč mediji majo ta problem, ne? Da se ne opredelijo, ne? Ne opredelijo se okrog tega, ne? Okrog dobrih namenov, ne? Ki so zamujeni. In tako naprej.

No, jaz mislim, da obstoja prvič – vrhunsko znanje politične manipulacije. Ne? In seveda, ki ga tud plačujemo, ne? No in upam, da ne bomo v neskončnost žrtev te politične manipulacije. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

No, replika na repliko. Kajti, včasih je dobro, če se poslušamo. Še boljše bi bilo, če bi se razumeli. Ampak, v redu, nad tem sem že itak obupal.

Gre za to, da še enkrat povem. Da smo imeli državni predpis, ki je terjal, da s 1. 1 2006 spremenimo cene. Čisto vseeno – državni. Ali Gabrov, ali je Zverov, ali je pa od Marije Terezije. Državni. Zakon. Predpis. To smo opravili. In se nismo nič odzivali na nekaj, kot to – je bilo rečeno v diskusiji. Ampak smo opravili tisto, kar so nam predpisi nalagali. In to smo opravili na seji 20. novembra. Ker je država kasnej spoznala, da to ne, pač ne gre. In so začeli postopki za spremembo tega predpisa. Ki so bili objavljeni 30. 12., smo na to morali odreagirati. Gre za spremembo predpisa. In to, kar pomeni reakcija, imamo danes na seji.

Razprava, kolega Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Hvala lepa. Ne bom se spuščal v te polemike. Bi samo rad diskutiral o predlogu sklepa, ki ga je podal kolega Jarc. Ne bom ga podprl. Ne zato, ker ne bi bil dober. Niti ne zaradi tega, ker bi ga mogla pripraviti ali država, ali mesto. Ampak zaradi tega, ker smatram, da moramo predhodno opraviti še neko drugo zadevo. To je tisto, kar smo že govorili leta 2003, 2004, 2005. In mi smo v letu 2006 – in te zadeve še vedno nimamo. In se vsakič pojavil Vsakič ob taki razpravi. To je seveda strategija predšolskega varstva v Mestni občini Ljubljana. Kolikor vem, delovna skupina na oddelku dela. Zdaj, koliko se sestaja, koliko pravzaprav že ima pripravljenega, ne vem. Verjamem pa, da glede na vse, kar je bilo že dostikrat izrečeno v tej dvorani. Sam gospod podžupan je povedal danes, da imajo narejeno kopico analiz. In pravzaprav bi s to strategijo lahko rešili več stvari. V prvi vrsti sploh določil, kaj hočemo met v Mestni občini Ljubljana. Kakšne vrtce. Kako bo ta razvoj šel naprej. Kako bo to vplivalo na sam proračun. Tudi okoli korikuluma s strani Ministrstva, ki je predpisan. Tudi kakšne vrtce hočemo met po vsebini. Potem, kar se tiče časa, kar se tiče cene. Tam se bo dejansko lahko videlo, kaj nas pravzaprav čaka v prihodnjih letih. Skratka niz večih vprašanj, ki so pravzaprav odprta. In jaz sem prepričan, da odgovori na to obstajajo. In, da končno tudi v tem mestnem svetu to strategijo seveda razpravljamo o njej. In na koncu tudi določene stvari določimo.

Zato predlagam naslednji Sklep:

Da Mestni svet Mestne občine Ljubljana nalaga Oddelku za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, naj do konca meseca marca, - mislim, da je to zelo relativen rok, glede na to, da se že več kot dve leti ta zadeva pripravlja. – Predloži mestnemu svetu na podlagi že imenovane delovne skupine strategijo predšolskega varstva v Mestni občini Ljubljana. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Replika je samo v tem, da se ta strategija pripravlja že šest let. Razprava je s tem... Želi še kdo razpravljat? Izvoli, izvoli... Ja. Replika na repliko....

G. JANKO MÖDERNDORFER

Ja. Šest let. Ne vem, če je šest let pripravljana. To je izjava vaša, podžupan. Kakor vem, pred šestimi leti se s to problematiko se sploh niste ukvarjali. Ampak, dejstvo pa je, da je to vprašanje bilo postavljeno leta 2003 pri proračunu. Obravnavanju proračuna, kjer smo ugotavljal, kje in kako bo, s katerim problemom se bomo pravzaprav soočili. In zato je tudi želja, da v tem mandatu zaključimo s tem vprašanjem. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Želi še kdo razpravljati? Ne želi. Potem zaključujem razpravo. In predlagam, da prehajamo – prehajamo h glasovanju o predlogih sklepa. In sicer

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Sklepa o določitvi cen programov predšolske vzgoje v javnih vrtcih, znižanju plačil staršev in rezervaciji.

Ugotavljam navzočnost za predlagani sklep.

Ugotavljam navzočnost. No, smo še redki...

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

25.

Kdo je za in kdo je proti predlaganemu sklepu?

Glasujemo. Zaključujem glasovanje.

ZA je 25. 3 so PROTI.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In prehajamo h glasovanju o dodatnih predlogih sklepa.

PRVI DODATNI PREDLOG SKLEPA, svetnika Mihaela Jarca. Se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana nalaga Oddelku za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, naj naroči izdelavo predloga analize o znižanju stroškov poslovanja v ljubljanskih vrtcih. Analizo naj oddelek predloži mestnemu svetu v obravnavo in oceno do 30. 6. 2006.

Ugotavljamo navzočnost, ker se je spremenila vmes.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

29 navzočih.

Kdo je za in kdo je proti predlaganemu sklepu?

Zaključujem glasovanje.

11 ZA, 10 PROTI.

...

Ponavljamo glasovanje.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti predlaganemu sklepu?

... iz dvorane – nerazumljivo...

Zdaj pa že poteka glasovanje, se opravičujem....

Zaključujem glasovanje.

12 ZA, 11 PROTI.

Hvala lepa... In ...

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Zdaj ne vem, a je to v nasprotju? Dobro.

Glasujemo o

DRUGEM DODATNEM PREDLOGU SKLEPA, svetnika gospoda Janka Möderndorferja, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, nalaga Oddelku za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, naj do konca meseca marca 2006, predloži mestnemu svetu, na podlagi že imenovane delovne skupine strategijo predšolskega varstva v Mestni občini Ljubljana.

Glasujemo... Izvoli, kolega Janko Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Ja, glede na to, da je bil prejšnji predlog sklepa sprejet in seveda sem bil proti – vas samo toliko opozarjam kolege svetnike in svetnice. Glede na to, da smo s tem sklepom....

.....konec 2. strani I. kasete.....

...mesca, to mestna uprava naredi. In glede na to, da mestna uprava, se zna zgoditi, da bo zamudila za kakšen mesec dni, mi verjemite, da v tem mandatu tega predloga sklepa ne bomo videli. Ker je županja že napovedala, da septembra ne bo sklicala seje mestnega sveta. Zato predlagam, da sprejmemo vsaj ta sklep, da bomo se lahko marca meseca pogovarjali o strategiji predšolskega varstva. Tako, da, ne? Smiselnost tega sklepa, prejšnjega, je za mene benigna. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Obrazložitev glasu. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Pa ne vem zakaj se je treba tok truditi okrog diskvalifikacije enega sklepa, ki gre itak v kontekst tega sklepa, ki si ga sam predlagal. To mi popolnoma nerazumljivo. Če se ne da nekaj narediti, naj napišejo, se ne da narediti. Ne pa, da se seveda – ne pa, da se seveda blokira sploh napor, ki je seveda, kakor zveni popolnoma logično. Ker nihče mi ne bo rekel, da znotraj državne metodologije, ni moč še nekaterih racionalizatorskih ukrepov narediti. Metodologija je metodologija. Ne pa, ne pa – ne pa, rekel bi – ne pa stroškovnik in tako naprej. Zato seveda podpiram oba sklepa in bom glasoval tudi za ta sklep. Čeprav ne vem, zakaj mora Möderndorfer disvalificirati vsako reč, ki ni po njegovem. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo obrazložiti svoj glas? ... Ne želi.

Potem dajem predlog sklepa na glasovanje.

Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

26 ZA. 1 PROTI.

Sklep je sprejet.

In prehajamo na 2. točko dnevnega reda

AD 2.

PREDLOG SKLEPA O SOGLASJU K AKONTATIVNEMU IZPLAČEVANJU POVEČANE DELOVNE USPEŠNOSTI V JAVNEM ZAVODU LEKARNA LJUBLJANA

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Pred sejo ste prejeli še Poročilo pristojnega Odbora za zdravstvo in socialno varstvo. Prosim gospo Tilko Klančar, načelnico Oddelka za zdravstvo in socialno varstvo, da poda uvodno obrazložitev.

GA. TILKA KLANČAR

Ja, hvala lepa. Spoštovani svetniki, spoštovane svetnice, lepo pozdravljeni. Kot že več let doslej, smo pripravili Predlog Sklepa o soglasju k akontativnemu izplačevanju povečane delovne uspešnosti v Javnem zavodu Lekarna Ljubljana. Zakon o sistemu plač v javnem sektorju določa, da se do začetka izplačila plač po novem zakonu, kar predpostavlja tudi sprejetje vseh podzakonskih aktov, skupaj s kolektivnimi pogodbami, izplačujejo plače javnim uslužbencem, po doslej veljavnih predpisih in kolektivnih pogodbah.

V skladu s temi predpisi in na osnovi ocene prihodkov in odhodkov v letu 2006, je Lekarna Ljubljana predložila predlog za pridobitev soglasja k povečani delovni uspešnosti, v višini 31,11% od skupne vsote sredstev za plače. Tak predlog je na svoji 19. seji, dne 2. decembra lanskega leta, sprejel tudi Svet Lekarne, Zavoda Lekarne Ljubljana. Akontativno izplačevanje povečane delovne uspešnosti, je predvideno do izdelave zaključnega računa zavoda. Ko je potrebno pridobiti novo soglasje mestnega sveta, po enakem postopku, kot je bilo to v prejšnjih letih.

Spoštovani svetniki, spoštovane svetnice, predlagamo, da predloženi sklep sprejmete in s tem omogočite Javnemu zavodu Lekarna Ljubljana, da polovico ocenjenega dobička iz svoje tržne dejavnosti, nameni za povečano delovno uspešnost zaposlenih, s čimer se bodo ohranile plače v enaki višini, kot so jih prejeli doslej. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prosim gospo Angelo Murko Pleš, predsednico Odbora za zdravstvo in socialno varstvo, da poda stališče pristojnega odbora.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Hvala lepa. Spoštovani podžupan, spoštovane kolegice in kolegi. Kot seveda pred pol leta, bom tudi danes rekla, da opravljamo tisto nalogo, ki še vedno sledi obstoječi zakonodaji, za katero smo že pred leti upali, da bo spremenjena. Torej predlagamo v imenu odbora, da danes ta sklep o akontativnem izplačevanju potrdimo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb. In odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Ne želi. Ker ne želi nihče razpravljati, zaključujem razpravo.

In prehajamo h glasovanju o

PREDLOGU SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Sklepa o soglasju k akontativnemu izplačevanju povečane delovne uspešnosti v Zavodu Lekarna Ljubljana.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

24.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti predlaganemu sklepu?

Zaključujem glasovanje.

ZA je 21. PROTI 2.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

In s tem zaključujem 2. točko dnevnega reda. In prehajamo na 3. točko dnevnega reda in sicer na

AD 3.

PREDLOG PRAVILNIKA O MERILIH ZA SOFINANCIRANJE IZVAJANJA LETNEGA PROGRAMA ŠPORTA V MESTNI OBČINI LJUBLJANA

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Pred sejo ste prejeli še Poročilo pristojnega Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, z amandmaji ter amandmaje gospoda svetnika Mihe Koprivška.

Prosim gospo Nado Pavšer, načelnico Oddelka za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, da poda uvodno obrazložitev. Gospa Nada Pavšer....Ni pričakovala, da bomo tako hitro končali drugo točko. Izvolite, beseda je vaša.

GA. NADA PAVŠER

Lepo pozdravljeni. Še enkrat danes. Gospod podžupan, spoštovane svetnice in spoštovani svetniki. Dovolite mi, da vam obrazložim cilje, zaradi katerih je Pravilnik o merilih za sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v Mestni občini Ljubljana nujen.

Naj poudarim, da je bil zadnji pravilnik sprejet, to še mestni sekretariat – 1994. Da ob uveljavljanju novega Zakona o športu 99.-ga in Nacionalnega programa leta 2000, torej merila niso bila v tem obdobju sprejeta na mestnem svetu. Do – v tem prehodnem obdobju, torej do meseca maja, ko so bila merila prvič na seji mestnega sveta, do tega prehodnega obdobja, so se v bistvu uporabljala merila prilagojena sicer nekoliko z leta 94. In prav zaradi tega je tudi računsko sodišče dalo opomin mestnemu svetu. Javni opomin, da je potrebno merila sprejeti. Kajti sredstva, ki jih Mestna občina da ljubljanskemu športu, morajo biti

usklajena in javna. In zato tudi enakomerno razdeljena znotraj programa, letnega programa športa.

Mi smo upoštevali vrsto pripomb, ki ste jih mestni svetniki in mestne svetnice dali v, na zadnji obravnavi na mestnem svetu. V spomladanskem času. In na osnovi tega so nastala merila, ki jih imate pred seboj. Pri tem pa moram poudariti, da je šport v Mestni občini Ljubljana, tako v množičnem, kot tudi v kvalitetnem delu dobro razvit. Po obsegu predstavlja eno tretjino vsega športa v Sloveniji. Zavest meščanov o pomembnosti ukvarjanja s športom, zaradi ohranjanja zdravja in kvalitetnega preživljanja prostega časa, je vedno večja. S športom se v Mestni občini Ljubljana redno, organizirano ukvarja 20%. Občasno pa 50% Ljubljančanov. Opazen je trend povečanja števila žensk v programih športa in število občanov, ki se s športom redno ukvarja v neorganiziranih oblikah oziroma v samoorganizaciji. Število športnih društev in članstvo v športnih društvih, se v zadnjih letih bistveno ne spreminja. Vsi ti pokazatelji zahtevajo domišljen način sofinanciranja letnega programa športa, ki bo usklajen s proračunskimi možnostmi in zakonskimi zahtevami. Ter bo omogočal, da bodo proračunska sredstva dostopna vsem pod enakimi pogoji.

Pravilnik o merilih za sofinanciranje izvajanja letnega programa športa v Mestni občini Ljubljana, izhaja iz načela, da so sredstva proračuna namenjena za šport, dostopna vsakemu posamezniku, pod enakimi pogoji. Pri tem je predlagatelj sledil cilju, da je subjekt posameznik, ki ima pravico do sofinanciranja, ukvarjanja s športom, ko gre za programe športa, ki so v javnem interesu. Za meščane, ki se s športom ukvarjajo izven okvira športnih društev in drugih izvajalcev športnih programov, pa v Mestni občini Ljubljana skrbimo za zagotavljanje ustrezne športne infrastrukture.

Pri opredeljevanju pravic na področju športa v Mestni občini Ljubljana, smo izhajali iz naslednjih globalnih usmeritev. Najpomembnejši segment športa je šport otrok in mladine, ki ga obravnavamo v dveh segmentih. Prvič, kot interesno športno vzgojo otrok in mladine. In športno vzgojo otrok in mladine s posebnimi potrebami. Vključeni, ki so vključeni v programe športne vadbe z namenom, da kvalitetno preživljajo prosti čas in da razvijajo optimalno svoje motorične sposobnosti. Drugič, kot interesno športno vzgojo otrok in mladine, vključenih v programe, za nadarjene športnike, z namenom, da postanejo vrhunski športniki. Obseg teh programov upošteva proračunske zmožnosti Mestne občine Ljubljana. Programi vrhunskega športa, kakovostnega športa, nagrajevanja, športne rekreacije in športa invalidov, zajemajo športne aktivnosti članskih starostnih kategorij in se nanaša na športno rekreacijo, v katero so vključeni tudi invalidi in v drugem delu kakovostni in vrhunski šport. Poseben segment so podporni programi, pomembni za razvoj športa. Sem sodijo šolanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov in izdajanje različnih strokovnih publikacij o športu.

V poglavju splošnih določb, je določena vsebina, postopek in pravica do sofinanciranja izvajalcev letnega programa športa. V tem poglavju je tudi opredeljen način določanja višine sofinanciranja. S pravilnikom je določen postopek izbora izvajalcev letnega programa športa, ki je, ki temelji na javnem razpisu in določa pogoje za uvrščanje izvajalcev v programe. Z vsebinskimi določbami se v pravilniku opredeljujejo programi športa, ki so v javnem interesu, obseg sofinanciranja programov, pogoji za izbor, višina sofinanciranja in postopki, ki jih morajo izvajalci upoštevati pri izvajanju programov. S pravilnikom je določeno, da je v javnem interesu delovanje športnih društev in program športne vzgoje otrok, mladine in študentov, vrhunski šport, kakovostni šport, nagrajevanje, športna rekreacija in šport invalidov, šolanje in izpopolnjevanje strokovnih kadrov, založniška dejavnost v športu in športne prireditve. Za vsake od teh programov, je pravilnik - določa podrobna merila za izvajanje programa. V poglavju – interesna športna vzgoja otrok, mladine in študentov, so v podpoglavju prednostnih programov določene športne panoge, ki jih v Mestni občini Ljubljana obravnavamo kot prednostni program, ki je namenjen nadarjenim otrokom in mladini, ki želijo postati vrhunski športniki. V ta program je uvrščenih dvanajst individualnih,

osem kolektivnih športnih programov, v šestnajstih športnih panogah. Izbor je bil opravljen na podlagi naslednjih meril. Razširjenosti športne panoge, kvalitete športne panoge in prostorskih pogojev za vadbo. Vrednotenje programov poteka po točkovnem sistemu. Vrednost točke pa se določa po – pa se bo določila po sprejetju proračuna v Mestni občini Ljubljana. Glede na to, da je program ovrednoten po točkovnem sistemu in se vrednost točke določa po sprejetem proračunu, je omogočena uskladitev šele vsakoletna, če bi bil, če bi bila ta merila dolgoročna s proračunskimi možnostmi. Zato neposredno izvajanje programov ne zahteva dodatnih finančnih sredstev. Če pa želimo v Mestni občini Ljubljana uresničiti cilj nacionalnega programa športa v Sloveniji, bi morala sredstva za šport do leta 2010 rasti vsaj 6% letno. S tem bi lahko vzdržali doseženo stopnjo razvoja na vseh segmentih športa, v dosedanjem obsegu. Realno rast pa bi namenili za obratovanje in investicijsko vzdrževanje športnih objektov in s tem omogočili potrebno funkcionalno uporabnost športnih objektov.

Želela bi pa poudariti, da to usklajevanje meril, ki je teklo dolgo časa – od prvič, ko je bilo na mestnem svetu, v spomladanskem času, do današnjega dne, s strokovno javnostjo, z društvi, v Mestni občini Ljubljana in ker ni bila še sprejeta strategija športa do leta 2013 in ker ni bila še sprejeta strategija športnih objektov, smo nekje presodili, da naj bi ta merila veljala samo za letošnji razpis. Kajti merila morajo biti javna. Za vsa razpisana sredstva v proračunu, ki bodo v proračunu sprejeta. Upamo, da kmalu, da bomo lahko ta sredstva enakomerno, skladno s tistimi merili delili vsem tistim, ki sem jih omenila, ki se s tem športom ukvarjajo.

Poleg tega smo dali še en amandma, ki bi rada ga samo zdaj obrazložila. Prišlo je do ene, mogoče strokovne – no, napake, da smo športne objekte enačili s telovadnicami. Torej, telovadnice bi radi zamenjali. Besedo športni objekti – s telovadnico, kjer bolj natančno opredeljuje, opredeljuje športni objekt.

Samo toliko in hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

V redu. Hvala lepa. Prosim prof. dr. Stanislava Pejovnika, predsednika Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, da poda stališče pristojnega odbora.

G. PROF. DR. STANISLAV PEJOVNIK

Hvala lepa. Spoštovane kolegice in kolegi. Na isti seji, kot prej, smo obravnavali – se opravičujem, tudi predlog pravilnika o merilih in tudi podpiramo sprejem tega predloga. Čeprav se lahko pridružim temu, kar je na koncu povedala gospa Pavšerjeva. Ker niso, ker ni bila sprejeta strategija in ker se pričakuje sprememb a zakonodaje na državnem nivoju, smo se za tak pravilnik odločili, za predlog, da se sprejme, predvsem zaradi tega, ker računamo, da ne bo – da ne bo imel dolge dobe veljave. Kajti, nekatere stvari v tem pravilniku, bo nedvomno potrebno v relativno kratkem času popraviti. Menimo pa, da predstavlja dovolj dobro osnovo za delitev sredstev v letu 2006.

Poleg tega smo predlagali nekaj amandmajev. Tri. In sicer je prvi amandma redakcijske narave. Predlagamo, da se panožne športne šole preimenujejo v program posameznih panožnih športnih šol. In predvsem pa se nam zdi pomemben amandma k 18. členu, ki pravzaprav zahteva, da odločitve o izvajalcih prednostnega programa, sprejme ustrezna strokovna komisija. Menimo, da gre za odločitve, ki lahko vplivajo precej časa na športno politiko v Mestu Ljubljani, zato menimo, da mora biti sprejet, da morajo biti te odločitve sprejete v ustreznem strokovnem telesu. In to bi bilo vse. Se zahvaljujem za pozornost.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb. In prehajamo na razpravo. Prvi se je k razpravi prijavil kolega Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa. Spoštovane svetnice in svetniki. Lepo pozdravljeni. Tako, kot je bilo že povedano v uvodu, s strani načelnice gospe Pavšerjeve, pa tudi mislim, da to lahko razberemo iz sklepov pristojnega odbora, je to v bistvu material, ki – s katerim pravzaprav nismo preveč zadovoljni ne eni ne drugi. Na nek način ga sam tudi jemljem, kot izhod v sili, zato, da bomo sploh do nekega, bom rekel, novega akta, ki bo neka korektna formalno pravna podlaga za ustrezen razpis – sploh imeli. Mi vemo, da je bil zadnji nekako pravilnik, s katerim se je ves čas operiralo, sprejet še leta davnega 94, še za časa še Vidmarjeve vlade, potem pa nič več. Res je, da se je tudi zakonodaja v tem času spreminjala in zdaj, bi rekel, samo po sebi to še ni dovolj zgovoren podatek, vendarle zakon je tu jasen. In zahteve tudi pristojnega ministrstva in državne inšpekcije, da je pač potrebno za vsako leto pač program sprejeti. In merila, na osnovi katerih deliš denarje iz javnih financ, pač tudi potrdit skozi proceduro v najvišjem organu. To je v mestnem svetu.

Lahko rečem, da pravilnik na vrsto vprašanj, ki so se pojavljala tudi lansko leto ob razpravah v zvezi s športom, potem zadnjič, ko smo obravnavali strategijo in tako dalje, ne rešuje. Mi v veliki meri smo odprli kar nekaj teh točk, ki jih pač ta pravilnik za enkrat ni bil sposoben razrešiti. Bojo pa zanesljivo potrebne, bi rekel – polne pozornosti in tudi ustreznih formalnih rešitev že takoj, v letošnjem letu, ko bo potrebno pripraviti pač nov pravilnik za naslednje leto oziroma lahko tudi pač za naslednje daljše obdobje. Tu predvsem mislim na to, da smo se povsem izognili vprašanju Agencije za šport, ljubljanske. Statusu nekaterih panog. Potem time-ingu, financiranju, bi rekel športnih objektov. Tako tistih v mestni lasti, kot drugih, ki niso v mestni lasti in tako dalje. Tu ne nazadnje je tudi kar nekaj vprašanj, ki so, ki niso zgolj strokovne narave, ampak tudi bi rekel politične, bi rekel športno politične. Z vidika v katero smer se bo pač mestna občina oziroma mestna oblast usmerila. V kje, kje vidi razvoj športa v Ljubljani v bodoče. In na tiste, bi rekel – usmeritve, morala dat določene poudarke. Ti poudarki pa seveda pomenijo posledično potrebne korekture v sami strukturi financiranja.

Kot rečeno, zaradi tudi nekega – časovne stiske in pa, tu lahko povem zelo jasno, na glas, zelo – bi rekel ostrega nasprotovanja mestne uprave, določenih rešitev ni bilo moč uveljaviti. Tu lahko povem, da sem v veliki meri tudi osebno kritičen. In kar do neke mere tudi ogorčen, da zaradi tega, ker bi razumel, oziroma sam bi pričakoval, da bi mestna uprava morala biti uprava, ki je zainteresirana in ki dela za šport, ne? Se je pa v veliki meri to pokazalo dostikrat na posameznih točkah, da dela proti športu. Zelo težke besede, ampak, če še razumem, da jim ni všeč vloga Športne zveze Ljubljane, na primer. Tako, kot še marsikomu v tej dvorani ne, pa preprosto človeško gledano ne morem razumeti, da so se šli takšno bitko proti temu, da bi dali več denarja za profesionalne trenerje v Ljubljani. Ne po tisti razpravi, ko smo obravnavali strategijo za šport. Vi natančno veste, da smo govorili o tem, da je šport v Ljubljani v krizi. Padale so težke besede. Še posebej kolektivni šport in tako dalje. Razglabljali smo psihosocialne, družbene, ne vem kakšne vse še, bi rekel – momente. In ugotovili vsi skoraj v tem prostoru, da je temelj za kvaliteten razvoj športa, za razmah kvaliteten strokovno, vzgojno delo v maticah. To se pravi v športnih klubih in društvih. Temelj tega dela so pa seveda strokovnjaki, ljudje, ki so usposobljeni, z izkušnjami in znanji. In seveda te ljudi je potrebno ustrezno plačati. Naša prizadevanja, moje osebno gledanje, gre seveda v to smer, da bi poskusili postaviti v položaj, ki bi bil podoben položaju, recimo, če hočete – učiteljem telesne vzgoje v šolstvu. Res ne vidim, zakaj se tako, bi rekel – borimo proti temu, da bi poskušali tu vzpostaviti sistem, ki bo zagotavljal kvaliteten reprodukcijo. In, ki bo zagotovil

tisto, kar si pa jaz, verjamem – vsi želimo, ne? Mogoče ne pokažemo vsi na enak način, ampak si želimo. Se pravi, da bi otroci šli v to dejavnost v šport, v klube, zaradi tega, ker jih bomo s tem umaknili s ceste. Jih zaščitili, bi rekel – pred delikventnimi aktivnostmi, no.

Torej, ne bi preveč želel nadaljevat pa razširjat, ker bo še veliko, predvidevam besed. Sam bom podprl ta akt, kot rečeno zaradi tega, ker mi je v interesu, da postavimo temelje, na katerih bomo pač potem se lotili priprave pravilnika, ki bo določene stvari skorigiral. Ki pač, kot rečeno – do zdaj jih ni bilo možno. Ki bo tudi, bi rekel nadgradnja nekemu temu pogledu. Mi smo mu pač prej rekli strategija. Lahko rečemo kakor koli drugače. Ampak, neko temeljno usmeritev bo ta mestna občina tudi na področju športa morala sprejeti. Seveda nisem optimist, da bi verjel, da bomo to naredili pred volitvami. Vsekakor pa v novem mandatu, čim prej tem bolje. Ker s tem bomo pač začrtali nek pogled na to, kako si predstavljamo razvoj tega podsistema v Ljubljani. In tak dokument bo moral biti tudi potem podlaga za pripravo novega pravilnika. Veste, narobe je, če mi imamo velike besede o tem, kaj je potrebno storit. Potem pa, ko pride do konkretnih dejanj, kar pravilnik nedvomno je. Ker gre za to, kako bomo delili denar javnih financ med sto in sto zainteresiranimi, potem pomeni, da smo mi sami pri sebi nekonsistentni. To pomeni, da govorimo eno, delamo pa drugo. In mislim, da je to narobe. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

Torej, kolegi, kolegice in kolegi. Jaz moram, jaz moram povedat, da sem seveda, mam kar velik izkušenj s pripravljanjem meril, seveda na drugih področjih. Vem, da merila ne nastajajo skozi noč. Vem, da je to ponavadi sistem nekih vrednot, ki veljajo v družbi. In se potem operacionalizirajo na posameznih področjih. Tudi na primer, tako je tudi v športu. In zato tudi niti približno nisem pričakoval iz tega prog..., iz teh meril, da bomo zdaj tukaj odkrival ne vem kakšno toplo vodo. To bi bilo nesmiselno pričakovanje. Mi vemo, da se te stvari dogajajo desetletja. In, da se taka, da se merila dograjujejo. In tako naprej. In jaz osebno sem prepričan, da kriza športa, v kolikor je, ne tiči v teh merilih. Te, ta merila so v glavnem pripravljena korektno. Za moj okus tudi čisto sprejemljivo. Nastajala so tako, kakor sem povedal. In kolikor sem obveščen zelo točno, so ta merila pravzaprav že plod nekdanje tudi, nekdanje komisije, krovne komisije na oddelku za šport, na Oddelku za šport in izobraževanje. In na Oddel..., in na področnih oddelkih.

Ne vem, zdaj, poslušam, da kakor te komisije ni več. In mislim, da je problem, tiči predvsem v samih postopkih pri uveljavljanju teh meril. Oziroma tudi predlaganih postopkih. Jaz tuki berem predlog, to se pravi, da merila, kot merila sprejemam. Ne sprejemam pa postopkov. Tukaj je predlog prednostnih, da se pripravlja, da pripravlja predlog prednostnih športnih panog Športna zveza Ljubljane, v nadaljevanju SZL in uskladi z organom Mestne uprave MOL, pristojnim za šport. Iz tega enostavno, iz tega, kar sem povedal in kakršna je praksa povsod, tudi na mojem oddelku na primer. Na našem Oddelku za šport, ne vem, po kakšni logiki lahko neka športna zveza, to je eden največjih subjektov, športnih subjektov, porabnikov v Ljubljani, pripravi predlog, ki ga potem sme oddelek usklajevati z organom oddelka. Tega, te prakse ni bilo. In – in to je pa res edina noviteta v tem sistemu. Če to – ustrezna noviteta – ne vem. Mislim, da je neustrezna, zaradi tega, ker, če se pripravljajo predlogi, jih po nava..., jih pripravijo, kakršnekoli predloge. Bodisi, da za distribucijo sredstev, bodisi za merila, bodisi za razpisna, za – predloge za razpisno komisijo – to pripravljajo neodvisni strokovnjaki. Neodvisne strokovne komisije, ki v imenu organov

oziroma za organe oddelka. Oziroma za organe države. Zakaj gre? Gre za princip, ko izbira, na podlagi strokovnih mnenj in strokovnih stališč in po možnosti tudi javne razprave. Uporabniki majo pravico do javne razprave. Ampak, v najširšem pomenu te besede. Vsa športna društva. Vse športne zveze. Ne pa samo en del. Pripravijo tak strokoven, tak predlog. Ne more ga pa pripravljat en del porabnikov. In – in ga uveljavljat kot partner na oddelku za šport. To je skregano z vsako logiko.

Zakaj ta komisija je bila? Ne vem kje je zdaj? Ali še deluje, ali sploh ne deluje več? Zato podpiram tud ta predlog Odbora za šport, ki predlaga novo oziroma drugo strokovno komisijo, ki lahko to ureja. Tuki, oprostite, tuki so pol eni bolj privilegirani pri soodločanju. Drugi manj. In to pač zaudarja po nečednosti. Po domače povedano. In zato temu predlogu seveda ostro, temu predlogu, ki sem ga prebral, ostro nasprotujem. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava kolega Jazbinšek. Sam da konča telefoniranje....Kličejo iz Športne zveze.....

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz seveda podpiram tole, kar je Peter rekel in dodajam, ne? Med drugim tud zato, ker seveda – oprost Peter, ker bom rekel, ne? K sem te jaz opozoril, da si ti prezrl tole peto alinejo 13. člena. Möderndorfer je pa ta čas pisal amandma, da se to črta. O.k.. Torej, jaz bom tako povedal, mene izrazito me – izrazito me moti razprava gospoda Sodrznika. On je tako razpravljaj, kot da je sodeloval pri delu te, tega, kako bi rekel, ne? On šinf a pravilnik. Ne? Ni sposoben pravilnik razrešit. In tako naprej. Uprava se je upirala. Upirala se je uprava. Ne? In potem, najbolj grozotno je pa – so sledeče besede. Da podpira to, ker je časovna stiska. Da je – ne? Ker on ima kar na enkrat pravico na izhod v sili. In tako naprej. Ne vem, vem kaj on govori. Namreč, mi smo, mi imamo v obravnavi strategijo. Ne? Zdele na eni od sej, ne? Zato je bil nekdo plačan. Ne? Ob tej strategiji smo govorili, da je treba naredit neki, kar ni naša prosta volja. Ni naša prosta volja pohvalit Vidmarja, da je bil leta 94 tisti, ki je ta zadnji naredil pravilnik. To ni naša prosta volja. Čeprav je bil Sodrznik takrat pri Vidmarju. In je za pohvalt Vidmarja. Ampak, 98 je prišel zakon. Osemindesetega. Ki reče – ki reče – pravilnik je treba sprejet za potrebe letnega proračuna. Mi se tuki pogovarjamo, k da je strategijo sprejet, pa ta pravilnik sprejet naša prosta volja in tako naprej. Strategija ni obligatorni – ni obligatorni akt po zakonu. Pravilnik pa je. Ker gre za kriterije, kako se javna sredstva delijo. V javni sferi. Zdržal smo osem let brez tega pravilnika. Kako smo dnar talal pojma nimam. A me razumete? Kako in iz kakšnega žaklja. In kako in tako naprej. In zdaj, kar na enkrat se pogovarjat. Namesto, da bi rekli – hudiča, že osem let nimamo tega. In tako naprej. Po drugi strani pa tisti, ki so delali strategijo in so bili plačani. Kaj pa je od te strategije tuki notr? In, ko nam bojo strategijo prinesli, bojo spet pametni. Razumete? Okrog tega, unga, tretga, za velke dnarje delal neki, papir pa prazen.

To se prav, fino je, da bomo dons izpolnil zakonsko dolžnost, ki traja že osem let. Da bomo, ne? Ni pa, ni pa – ni pa fino, da nas še pri temle aktu mučite z neko pravno strategijo. Pustite to, da bomo takrat z njo, ne? Se operiral. To se prav, podprl bom seveda ta amandma. Poslušajte, ko sem jaz gledal tole, ne? Nisem vedel, ali sem butelj, ali sem kaj? Tuki mi v obrazložitvi naredi, piše oddelek, ne? Da obravnavamo, kot prednostni program zadevo. To pomeni, da je tale papir, ima že v sebi prednostni program, ne? Pol mi pa v 13. členu napišejo – v petem odstavku. Predlog prednostnih športnih panog pripravi Športna zveza Ljubljane, v nadaljevanju ŠZL in uskladi z organom mestne uprave. Po kakšnem postopku, lepo vas prosim? Pristojnim za šport. V nadaljevanju pristojni organ. In to berem in ne vem. Pripravi

kaj? Saj mam že pripravljeno. Saj mam tuki. Sem roko dvignil za pripravljeno, pripravljen pravilnik. Kaj pripravi? Ali je to legalizacija za nazaj? Da je pripravil, ne? A me razumete? Pojma nimam. Ne, saj sem vprašal. Ne, saj sem vprašal. Ne! To je nastavk za naslednjič. Oprostite, nastavek, kako se bo naslednji pravilnik sprejemal, ne more bit v pravilniku. Ta nastavk je nekje drugje. To je v bistvu legalizacija nekega početja, ki ga je podobno, kot je zdaj imela Danica Simšič, podpisano v predvolilni kampanji, seveda. Ne? Ne? To je, rekel bi – Združena lista se je naučila, kaj je to kanalizirat dnar preko Kalandrovega društva, ne? In, zdaj je seveda, takrat, ko je nastopila leta 2002, menda tud neki parafirala. Ne? Ko je šlo za drugi krog županskih volitev. In zdaj moramo mi to parafirat. Jaz želim vse najboljše Športni zvezi. Poglejte.

Tu not perfekten piše, kako pride Športna zveza do denarja. Piše – Merila za sofinanciranje izvajalcev in njihovih programov po tem pravilniku, so opredeljena po naslednjih – prvič, vsebinah. Seveda vsebine niso kaj dost navedene. Oprostite, sam dve alineje. Bog se nas usmil. Ker, če berem dikcijo zakona, vidim, da je to bolj slabo. Ampak, poznej neki je, pa tko. V redu. Drugič – Razvojnih in strokovnih nalogah v športu. Evo. Na razpis se jav na to alinejo, ne? Športna zveza in misli, da ma vse reference, da bo dobila denar. A bo to 2% od nečesa, a bo to 1,5%. Ne vem, ne? Fino bi bilo, da bi tle not opredeljen blo, ne? Kakšna masa je na voljo za to prvo alinejo. Točko, ne? Pa, al pa – pardon, to je nadnaslov, ne? Strokovnih nalogah o športu. Ena od teh je sigurno. Recimo – založniško dejavnost bi lahko prijavila Športna zveza, ne? In bi, pa športne prireditve mogoče, time-inge in tako naprej. Ne? Tako, da ni hudič, da ne bo Športna zveza najdla tuki not tudi, rekel bi neki možnosti, da se na natečaju, ne pa z vrivanjem v odlok, ne? Z vrivanjem v odlok izkaže.

No zato, ker bo amandma sprejet, ne? Da gre peti odstavek 13. člena ven, ne? In, ker moramo sprejet pravilnik, ker drugač ne moremo dnarja talat, ne? Bom seveda glasoval za. Ne? Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Koprivšek razprava.... A, Sodržnik replika? Kolega Sodržnik, izvolite.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa. Samo dve zadevi. Ker en kup stvari, ki so bile rečene, so tok nesmiselne, da glih petič pa res nimam volje stvari ponavljat tle notr. In to istemu, ki zmerom eno in isto lajna. Tako, da, ... na dve pa bom. Ker mislim, da za eno res ne ve kako funkcionira. Pri drugi gre pa za tezo, ki jo je sam skonstruiral. In jo jaz želim pač javno pojasnit, ne?

Prvič, Športna zveza Ljubljane ni kdor koli. To je krovna športna civilno družbena organizacija v Ljubljani, ki združuje veliko večino klubov in društev. Nastop kolege Jazbinška je bil seveda klasičen nastop, bi rekel nekega politika obrtnika, ki smisla civilne družbe pač ne razume. In Športno zvezo personificira z njenim predsednikom. Na srečo je daleč od tega. V Športni zvezi je združenih mnogo strokovnjakov, ki seveda kompetentno in edino merodajno lahko te stvari delajo, kot so tu predvidene in zapisane. Kako do tega prit je zelo enostavno. Veste, na državni ravni so sprejeti določeni akti. Zakon o športu. Nacionalni program in tako dalje. Kjer dost natančno definirajo, kako poteka to na državni ravni. Če vlečem vzporednice, tam je za to zadolžen Olimpijski komite Slovenije, kot krovna športna organizacija na državni ravni. Ki je seveda pristojna za pripravo kategorizacije vsake pol leta. In jo potrdi Strokovni svet Vlade Republike Slovenije za šport. Se pravi, tu ni nič nobene tople vode. Gre zgolj za analogijo državna – lokalna raven. Zdaj, ali je to komu všeč, ali ni, je seveda stvar okusa. In tudi odnosa čist vsakega posameznika. Ampak, bi rekel – osporavat

takšno organizacijo, kot nekaj novega, neobičajnega, je seveda – samo govori o tem, da to govori nekdo, ki pojma nima. Al pa do zdaj se pač ni s tem ukvarjal. Nič hudega.

No, kar pa želim pa razčistit, je pa to, da je bilo večkrat rečeno, da so strategijo delali in bli plačani. Zdaj, jaz tu ne vem točno, kdo je bil mišljen. Ampak, zelo jasno in tudi javno odgovorno povem – strategijo je res delala Športna zveza Ljubljane. Plačani so bili pa edino uradniki, s svojimi plačami, ki je niso naredili. Ker niso bili sposobni. Ne vem od kod komu informacija, ali ideja, da je nekdo koga plačal za izdelavo strategije? Lepo vas prosim. To prosim, da vzamete na znanje. In, da s takimi, bi rekel – lažmi, da ne operirate več. Ker je, blago rečeno, nekorektno.

G. MILOŠ PAVLICA

Replika na repliko. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja jaz mislim, da bojo strokovnjaki prišli zraven. Jaz sem tud povedal prej pot, ne? In ni nobenega problema, sem povedal, kako ljubljanska zveza pride zraven. Ne? Mislim seveda, da Olimpijski komite ni analogija ljubljanski zvezi, ne? Kvečjemu seveda ljubljanska zveza ma neke reducirane možne funkcije, vendar je seveda tud ustanovljena tako, kot je tako vse prav. In tako dalje. In ko je to vse dogovorjeno. Ne? Kar se pa tiče, da so bili nekateri – dobil plačan. Ja ne vem. Jaz bom prinesel en papir. Ne? Na katerem je napisan, ne? Kaj ma ljubljanska zveza za naredit. In bom povedal, menda v proračunu so tud dnarji menda. V ta namen. No in bom za nalašč, ko bomo strategijo sprejemal prebral, kaj ma vse za naredit ljubljanska zveza. In bom seveda utemeljil, da pol tistga ni ljubljanska zveza naredila, kar si je seveda tam notr napisala. Zdaj, če ma ljubljanska zveza

G. MILOŠ PAVLICA

Čas...

G. MIHA JAZBINŠEK

... strokovne sodelavce, ne? Ki jih ne plačuje. Iz teh 2%, potem je to problem ljubljanske zveze. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava, kolega Koprivšek.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Hvala lepa. Lepo pozdravljeni. Sam pozdravljam pripravo teh meril v smislu tega, da – da bodo vsaj neka merila. In pa, da bo možno izvesti razpis za leto 2006. Za začetek bi pohvalil od vseh prejšnjih, ki smo jih videli in o njih tudi razpravljali, da je bila upoštevana pripomba in se je končno vključil tudi šport študentov v ta merila. Potem pa imam tudi nekaj konkretnih pripomb.

Upravi bi predlagal, da v 12. členu, kjer so navedene kategorije starostne športnic in športnikov, da pri vsaki kategoriji doda tudi leta. Da bo jasno, kateri, koliko stari športniki in

športnice so v kateri kategoriji. Kdaj prestopajo iz katere – namreč, v 12. členu let ni. Pa mislim, da bi bilo vsem lažje, če bi ta leta tukaj bila. In bi se lažje znašli.

Potem sem pa in sicer iz vidika samo enega športa, to je smučarskih skokov. Vendar pa sem pregledal vse in sem to naredil v smislu, da bi pa le bolj enakomerno bili zastopani vsi, pripravil štiri amandmaje. Konkretno. Ki jih bom sedaj predstavil.

In sicer v 5. členu predlagam, da se v alineji, kjer piše – skakalnica. To je pri športnih objektih. Sofinanciranje najema športnega objekta za eno uro. Da se pri alineji – skakalnica - pol točke zamenja s celo točko. Ker, če pogledate, boste ugotovili, da je skakalnica, pa ne vem zakaj ima najmanjšo postavko, med vsemi temi objekti. Pa se mi je zdelo logično, da bi skakalnico izenačili vsaj s teniškim igriščem. Saj vsi ostali imajo več. Namreč, pozimi je skakalnico treba zasnežiti. Z umetnim največkrat sistemom zasneževanja. Poteptati. Poleti pa je treba na skakalnice postaviti plastiko. In zalivati z vodo. In pa pokositi travo v izteku. In se mi zdi, da to je tudi kaj več, kot priprava teniškega igrišča. Zato predlagam, da se skakalnica šteje z eno točko. In, da se izenači s kakšnim drugim športnim objektom.

Potem imam Amandma k 14. členu. In sicer so tukaj povzeti po kategorijah – število športnikov. In sicer tukaj bi se redakcijsko popravil, se mi je zapisalo v tabeli individualnih skokov. Seveda športov – bi moralo pisat v mojem amandmaju. Da potem ne bo kakšnega nesporazuma. V koloni 9.- smučarski skoki. Naj se število kategorije – spremenijo. In sicer pri mlajših dečkih iz 35 na 50. Pri starejših dečkih iz 12 na 15. Pri mlajših mladincih iz 10 na 12. In pri mladincih iz 8 na 10. Kar je skupaj 87. In sicer so ble pri teh merilih všteti samo skakalci enega skakalnega kluba v Ljubljani. To je SSK Ilirija. Bi pa rad opozoril, da imamo še en manjši klub v Ljubljani. To je Športno društvo Dolomiti Guncle. In dodal sem njihove tekmovalce, ki jih imajo v teh kategorijah, da je zdaj slika popolna. Zato predlagam, da se tudi to popravi.

Potem sem pripravil Amandma k 20. členu. In predlagam, da se 20. člen po novem glasi: izvajalcem prednostnega programa se sofinancira najem športnih objektov MOL. Izvajalcem v alpskem smučanju, smučarskih skokih, pa tudi najem smučišč in najem skakalnic, po merilih, določenih preglednicah iz 22. člena tega pravilnika. V obstoječem tekstu se namreč priznava sofinanciranje uporabe objektov izven MOL samo alpskim smučarjem. Ker v MOL nimamo večje skakalnice od petinpetdeset metrske, ki zadošča nekako do petnajst let starosti, predlagam, da se tudi smučarjem skakalcem za te potrebe sofinancira uporaba objektov izven MOL. Najbližji je v Kranju. Pa se do zdaj ni sofinanciral. Od kar obstaja. Tudi za Planico se nikoli ni. Zato predlagam, da se to uredi. V obrazložitvi pa sem, če koga zanima, tudi dodal tabelo – nekaj najbolj uporabljenih skakalnic. Koliko stane trening na skakalca.

Potem pa imam še Amandma k 22. členu. In sicer v tabeli 2/1 – smučarski skoki, naj se v koloni ur skakalnice števila spremenijo. Pri starejših dečkih iz 250 ur na 300. Pri kadetih iz 427 na 450. In pri mladincih iz 438 na 450. Tukaj gre za priznane ure treninga na objektu. In sicer bi rad....

.....konec 1. strani II. kasete.....

...se je sezona smučarskih skokov zelo raztegnila. In sicer obstaja že od začetka maja, pa do konca marca. Tako, da v bistvu je samo – aprila – ni skokov. In to zdaleč več ni samo zimski šport. Je postal letno zimski šport. Postaja tudi poletni svetovni pokal. In sem pregledal, kako so te ure priznane, pa sem kanček približal alpskim smučarjem, ne? Ki pa so – samo zimski šport. Pa je še vedno nekaj ur objektov uporabe pod alpskimi smučarji.

Upravo bi pri tem 22. členu opozoril tudi pri teh tabelah, verjetno se jim je to zalomilo pri računalniški tehniki. Namreč tudi pri posameznih športnih panogah, uporabljajo pa v teh

tabelah, tako sem tudi jaz v svojem amandmaju – kategorijo kadeti. Čeprav pri 12. členu pravijo, da so to pri individualnih športih mlajši mladinci. Tako, da to upravo opozarjam, da pogleda, da je vse v redu.

Upam, da boste moje amandmaje podprli. In se vam že vnaprej zahvaljujem. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Istenič razprava.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospod podžupan. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi. Danes mam pred sabo akt – Predlog pravila meril za sofinanciranje in izvajanje letnega programa športa v Mestni občini Ljubljana. Strinjam se z vami vsemi in pa z mestno upravo, da tak akt potrebujemo. DA je nujno potreben. Vendar se pa sprašujem, zakaj je vedno taka naglica? Kadar se nekaj sprejema v naglici, bom rekel je tudi en določen, mh – rečmo – hudič v podrobnostih. In točno v teh podrobnostih bi se jaz rad mal dotaknil. Za kar bom tud vložil kar nekaj amandmajev.

Prva zadeva, ki me je zmotila je ta, da ta naš pravilnik sprejemamo samo za eno leto. Sami dobro vemo, da bo konec – da bodo konec letošnjega leta volitve. In ne vem, ali bo v tistem času politična volja, da se bo tudi nov pravilnik sprejel. Če novega pravilnika ne bomo sprejel, bo druga leta, drugo leto vsa športna društva in vse organizacije – že spet pred istim problemom, kot ga imamo danes. Tako, da mislim, da je smiselno in smotrno, da se pač ta pravilnik sprejme, dokler se ne sprejme nov pravilnik. Vsekakor se mi pa zdi potem tuki notr zlo zanimivo vprašanje, predvsem, ker je kolega Sodrznik omenil, da se je pogajal. Da so se športniki pogajali z mestno upravo. In, da je mestna uprava ostro nasprotovala nekaterim stvarem. Ne vem o katerih stvareh so se pogajali. In katerim stvarem je mestna uprava nasprotovala. Tako, da prosim, da bo tud tukile predstavnica, to se pravi načelnica oddelka, to tudi znala povedat.

Strinjam se z gospodom Jazbinškom, ki je v 13. členu povedal, da v petem odstavku moremo črtat Športno zvezo Ljubljane. Namreč, nikjer drugje Športna zveza Ljubljane v celem pravilniku ni omenjena. Tukaj notri se jim pa da določeno veljavo.

Poleg tega bi pa še rad opozoril, da se bo potrebno tudi spremenit. 6. člen. To se pravi 13. člen, šesti odstavek, kjer tudi piše, da starostne omejitve za posamezne kategorije, se uskladijo na sestankih, ki jih skliče pristojen organ, z izvajalci prednostnega programa, posameznih športnih panog in Športno zvezo Ljubljane. Tuki bi blo tud treba Športno zvezo Ljubljane črtat. In bom rekel odnos mestne uprave oziroma mestnega sveta in Športno zvezo Ljubljane, v določenih stvareh mal bolj definirat.

18. člen – sofinanciranje zaposlenih strokovnih sodelavcev. Ta člen je tudi izpostavil kolega Sodrznik. Kjer je celo hotel povedat to, da naj bi bile plače strokovnih sodelavcev, ki so zaposleni v klubih enake, kot so zaposlene učiteljem v osnovnih šolah. Osnovne šole so obvezne. To pa ne vem. Ali je le potrebno enačiti strokovne sodelavce s plačami učiteljev športne vzgoje v osnovnih šolah? Vemo pa, da je Ministrstvo za šolstvo in šport, lansko leto, v uradnem listu 120/05, sprejelo Pravilnik o merilih o sofinanciranju izvajalcev letnega programa športa. Predlagam, da tudi mestna občina sledi temu pravilniku. In, da se izvajalcu prednostnega programa za zaposlenega strokovnega sodelavca, zagotovi sofinanciranje plače v višini in na način, kot ga je sprejelo Ministrstvo za šolstvo in šport.

Namreč, treba je vedet, da je – sta dva pogoja. Sofinanciranje. In, da je le treba vedet, koliko športna društva v resnici sofinancirajo te strokovne sodelavce. Ne pa da, kot vemo iz prakse,

prihaja v teh društvih samo do tega, da se praktično iz našega – v narekovajih »sofinanciranja« financirajo zaposleni strokovni sodelavci. Sto procentno.

Naslednja zadeva, o kateri bi rad opozoril je ta 40. člen. Pogoji za sofinanciranje. Strinjam se, da za sofinanciranje in delovanje športnih društev in pa občinskih športnih zvez, za ustanovljene na območju MOL, jih je potrebno sofinancirati. Vemo, da so v težkih situacijah. Da je treba nekaj narest. Moti me pa to, da se notri daje pogoj – vključuje najmanj 150 društev. Moj predlog je, da se s posebnim sklepom, kjer bomo opredelil pogoje, vsebino in pa višino – določil tudi to sofinanciranje športnih društev in pa občinskim zvezam. Zaradi tega, če bi se to, bom rekel - sprejelo, se tudi posamezni občinski športni zvezi, se za koordinatorskega delovanja članov sofinancira sredstva za plače in materialne stroške, v višini 35 500 točk letno. Meni se zdi sofinanciranje plač in pa materialnih stroškov v višini 35 500 točk zelo veliko. Mislim, da moramo sprejeti določena merila. In kaj bodo tiste občinske športne zveze, ki bodo ta merila, al pa pogoje izpolnjevala, tudi za nas naredila in usklajevala.

Zdaj, če še mal še pogledamo v proračun Mestne občine Ljubljana. Točno vemo, da je namenjeno za delovanje športnih društev in pa občinskih športnih zvez 75 milijonov tolarjev. 75 milijonov. Če se, bom rekel – gre eno normalno matematiko, pa da se pri nam lahko tudi mam dve občinski športni zvezi. Je za delovanje športnih društev v Ljubljani namenjeno samo 5 milijonov tolarjev. Razen, če je to pisano nekemu na ložo. Namreč, tisti 40. člen, kjer piše, da vključuje najmanj 150 društev, vemo, komu je to pisano na kožo. Pisan je na kožo Športni zvezi Ljubljani. S teh meril si rečem – Športna zveza Ljubljana izpolnjuje 40. člen. Na podlagi 40. člena dobi tudi denar v višini 35 500 točk letno. Poleg tega pa še vemo, da je še podpisan dogovor med Športno zvezo Ljubljana, kateri, bom rekel – v proračunu jim je namenjal 2,2 % od denarja, ki je namenjen športu v Ljubljani. 2,2%, namenjen športu v Ljubljani. Ne za delovanje, bom rekel – športnih društev pa programov. Tudi tistega denarja, ki je namenjen za obnovo, izgradnjo in vzdrževanje infrastrukture. Ne vem, kaj se lahko zgodi, po eni taki Jazbinškovi matematiki, a ne? Se lahko zgodi, da bodo dobili v proračunu Športne zveze Ljubljane 40, tu pa 35.

Mislim, da bo moj amandma, ta, kot sem že povedal, a ne? Da se sofinancira. Ker je potrebno sofinancirati to delo. Veliko truda in dela se to mora – vložiti. Ampak, treba je pa določiti striktno pogoje, vsebino in pa višino, kok bomo sofinancirali. In tak sklep mora sprejeti ta mestni svet. In naj bo ta neka bolj obširna razprava, kjer bomo te stvari dorekli. Opozoril so me, da v Ljubljani imamo 14 športnih zvez. Bom rekel ena taka zelo velika je tudi Zveza športnih društev Olimpija. Katera ima v svojih vrstah zelo, zelo veliko članov. Na žalost pa vključuje 25, 20 – 25 društev. Torej, je le treba pogledat, koliko je za delovanje teh športnih zvez le potrebno tudi namenjat sredstva.

Tako. Ja, a lahko dokončam? He, he... Ja, sprehodil sem se skozi vse te točke. Tako, da mislim, da je le smiselno, da še mal o teh stvareh razmislimo. In, bom rekel sprejmemo take sklepe, tak pravilnik, ki bo v korist športu v Ljubljani,

... iz dvorane – nerazumljivo///

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

To je seveda pritrditvena replika, ne? Izvajanjem gospoda Isteniča. Jaz bi opozorilna vrednost njegovega 48. amandmaja, k 48. členu. Ne? Ki reče, da velja za javni razpis, ne samo za letos.

In se to črta. Bi pa kvalificiral, kako se to sploh je lahko zgodil v materialu predlagateljice, gospe županje, ne? V tem materialu, to je seveda povezano s tem 13. členom oziroma s petim odstavkom, ne? Gospod Soderžnik je bil direktor dve leti te uprave še po tistem, ko bi moral narediti ta pravilnik, ne? Od 98. do 2000. Ko bi moral takle pravilnik ponuditi. In tega ni opravil. Seveda niso opravili tudi naslednji direktorji ne. Pa tudi, moram reči, županje niso to opravile. Seveda, ker so mele take slabe sodelavce, da niso pripravljali materialov, ne? Seveda si je nekaj, ne? Kar je s krvjo pridobljeno po osmih letih zamude, ne? Napisal tuki, da drug let bo pa on na stvari delal. Oziroma, da bo ljubljanska zveza drug let na – na – na tem delala. Skratka, hoče spraviti Mestno občino Ljubljana v opravilno nesposobnost, ne? Ker seveda, za leto 2007, ne? Ne bo mogla uprava pripraviti dost hitro teh reči, da bi bile sprejete. No, zato res ni fer, da se v enem takem papirju, kjer se – treba povedati, kako se denar deli, da bo to smotno in športu v korist, ne? Notr se seveda daje varovalke v bistvu za nekatere reči. Te varovalke sodijo drugam. Zato tudi nisem čist najbolj zadovoljen z amandmajem pa k 13. členu, od Isteniča, ne? K prav, k nadomesti, ne? Predlog prednostnih športnih panog se – se pripravi in določi v strategiji za šport MOL, ne? Če ne bo drugga, tisto, kar je Möderndorfer obljubil, pa še ni prinesel, ne? To, da se ta – da se ta odstavek črta. Ne? Bomo seveda to podprli. Ampak, oprostite, v pravilniku za delitev sredstev, ne sodijo sistemske – sistemske določbe, ne? Da se pa zdaj pravilnik sklicuje na strategijo. Pol bomo pa čakali strategijo, al kuga, da bomo določili prednostne panoge. Ne. Prednostne panoge morajo vedno sprat bit določene v pravilniku! To je po zakonu. Enostavno. Zakon se glasi – tlele mam print, ne? Razvrstitev športnih panog v skupine glede na vsebino. Pa glede na razširjenost. In uspešnost v javnem... in tako dalje in tako naprej. Skratka, to je v zakonu napisano in to v pravilniku mora biti. Če ma zakon vsebino tega pravilnika specificirano. No...

G. MILOŠ PAVLICA

Čas.

G. MIHA JAZBINŠEK

... tako da čakam Möderndorferjev amandma, ne? Ker drugač ga bom jaz napisal. Lepo vas prosim. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Ura je pol sedmih. Čas za malico. Za razpravo imamo sicer prijavljenega samo enega. Ampak, dobro, pustimo po malici razpravo. Odrejam malco za pol ure. Ob sedmih se dobimo v nadaljevanju seje...

-----o d m o r

G. MILOŠ PAVLICA

...zbrali v dvorani, da bomo lahko nadaljevali sejo.....

Posebno sklepčni nismo. Kolega, a vas zanima, da ma – pred ne čisto sklepčno dvorano.... Da – da – upajmo, da se nam bodo potem počas pridruževali. Saj počas se pridružujejo. Tako, da bomo vsak trenutek sklepčni. Jaz vam kar dajem besedo, če se strinjate?

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Življenje je dinamično....Izvolite....

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Problem pravilnikov je, predvsem kadar so pisani na zahtevo višjih predpisov oziroma državnih predpisov, da če si za, ti pravzaprav nihče ne more očitati, da si storil kaj napačnega. Dokler seveda nisi aktivno povezan s kakšnim izmed prejemnikov sredstev, ki jih ureja ta pravilnik. Če si pa proti, si pa seveda neopravičeno proti, ker delaš nekaj, kar zakon od tebe zahteva, da bi moral storiti. In na osnovi tega smo tudi v Svetniškem klubu SDS pogledal ta pravilnik in se mal praskal po glavi. In rekli – kaj pa bi mi storili?

V osnovi je problem tega Pravilnika o merilih za sofinanciranje športa v Mestni občini Ljubljana to, da ni sprejet po tem, ko bi sploh vedeli kakšna je strategija športa. To je v osnovi problem tega pravilnika. Mislim, da glede tega smo z vsemi drugimi svetniškimi klubi v tem mestnem svetu soglasni, da seveda pravilna pot je – najprej si postaviš cilje, neko strategijo, kako boš te cilje dosegel. In, ker je del te strategije tudi razporejanje denarnih sredstev, potem sprejmeš pravilnik kako pravzaprav večno nezadostna sredstva razporediti med tistimi, ki prosijo.

Mi smo postavljeni seveda v vlogo, ko sprejemamo pravilnik. Nimamo strategije. Imamo pa osnutek proračuna. In vemo približno o kakšnem obsegu sredstev se pogovarjamo. Vendar je še nekaj več od tega, kar sem navedel in to je ta mestni svet opravil razpravo o stanju športa, predvsem vrhunskega in še posebej na poudarku na nogometu v Mestni občini Ljubljana. In iz tiste razprave, načeloma vsaj v našem svetniškem klubu lahko izluščimo, da je potrebno k sofinanciranju športa v Ljubljani, pristopiti sistematično in ugotoviti, kako zdaj razporediti ta sredstva, ki so na razpolago, da bodo dale od sebe maksimalni učinek? Seveda učinek ni merjen samo skozi tega, kolk različnih akterjev na področju športa smo vključili v program sofinanciranja, ampak predvsem kakšne rezultate je bilo mogoče doseči s tistim omejenim denarjem, ki je na razpolago.

Ko sem osebno se spuščal v ta pravilnik in pogledal njegovo vsebino od začetka pa do konca. Pa še enkrat potem še v obratno smer. Me je zmotilo pomanjkanje nekih obrazložitev, na kakšen način bomo pa zdaj razporejal denar, kljub vsem točkam okrog katerih je danes nekaj govora bilo, če bo teh akterjev bistveno preveč. In če bi količina vseh točk, ki jih je možno razporediti na osnovi javnega razpisa, bistveno presegala razpoložljiva sredstva. Namreč, če pravilno berem pravilnik, mi povemo, vsakdo, ki izpolni ta pogoj – dobi tolik točk. Potem dobi za to, je opravičen še za tolik točk. Vrednost točke pa določi za tekoče leto, po sprejemu proračuna – župan. Zdaj, če si korektno razlagam zadevo, najprej bomo dodelili točke. In na koncu zmnožil število točk. Al pa delil količino sredstev s seštevkom točk. In ugotovili kakšna naj bi bila vrednost točke za tekoče leto. Ampak, to nas pripelje po mojem trdnem prepričanju zgolj v to, da bomo posameznim klubom, športnim društvom – ne vem, posameznikom akterjem, na področju športa, milostno dal nekaj tisoč tolarjev. Kot priznanje, kot nagrado, vsekakor ne kot neka sredstva, ki bi zadoščala za to, da bi se dejansko dalo na področju njihove panoge kakor koli bolj konkretno doseči. In reč, to je pa zdaj dejansko strateška panoga in jo bomo sofinancirali iz mestnega proračuna.

Problem, na katerega smo opozarjal že predlagatelji izredne seje v lanskem letu je, da bo potrebno določiti krčenje števila akterjev na posamezni panogi. Ne do te mere, da bi en sam akter monopoliziral panogo. Vendar do tega, da se ne bo splačalo iz takih ali drugačnih rivalstev, nesporazumov, imeti na področju Ljubljane desete, petnajst – klubov, športnih društev, ki bodo se vsi ukvarjal z isto panogo, pa nobeden pravzaprav ne dosega tistih

ključnih uspehov, ki bi jih po športni logiki moral. In bomo razdrobil ta sredstva in vse resurse, ki jih mammo na te panoge in rekli – pa saj to je pa v skladu s pravilnikom. Saj vsi izpolnjujejo te pogoje. In potem bomo eno leto to uvrščal med tiste prioritete panoge. Prednostne športne panoge. Potem bomo to vrgli ven iz prednostnega programa in bomo rekli, da ostane pa še eno leto vseeno zato, ker pač se ne da to en, dva, tri prekinjati financiranje, v skladu z 21. členom – bomo še eno leto vlekli. Skratka, iz tega pravilnika, če ga jaz znam brat pravilno, bomo ustvarili več že videnega. Kar pa mislim, da ni interes. Interes Mestne občine Ljubljana mora biti, da si zastavimo, tako, kot je povedal kolega Jazbinšek, v vsakokratnem pravilniku, ali pa v – ne rečem, da bo pravilnik veljal samo eno leto. Računam, da nekaj let – nekaj strateških prednostnih panog, ki jih bomo aktivno razvijali. In to resno podprli s sredstvi, ki jih bomo namenili – tle pa jaz seveda, kot nepoznavalec športa v Ljubljani, ne vem, ali naj dam prav kolegi Sodrzniku, ki pravi, financirati je treba trenerje. Ali naj dam prav kolegu Jazbinšku in nekaterim ostalim, ki pravijo, to sploh ne gre, da bi mi financirali trenerje, kot da so to športni učitelji. Skratka, nekdo, nekje bo moral postaviti mejo in definicijo, kaj natančno je to športni strokovni sodelavec v športnem klubu. Kaj je vloga trenerja v naši družbi. In v našem sistemu vzgoje in izobraževanja. Ker očitno glede tega, gospod Sodrznik, kot recimo predsednik kar dost pomembne športne organizacije v Mestni občini Ljubljana in kolega Istenič in drugi – nimamo enakih pogledov, ali pa nimate enakih pogledov. In bi bilo za sprejem tega pravilnika fajn, če se ti pogledi na strokovni ravni uskladijo. Osebnostno mislim, da je potrebno vzpodbujati udeležbo v športu in uspehe v športu nagrajevati. In na osnovi tega sestaviti najprej neko pametno merilo za sofinanciranje strokovnih delavcev, ki naj ne hodijo iz športnega kluba v športni klub. Ali pa celo ustanavljajo lastne športne klube, zato, da prejemajo sredstva iz mestnega proračuna. Ampak, naj se izkažejo s tem, da dejansko posameznike ali ekipe, natrenirajo do te mere, da dosežejo neke vidne rezultate. Drugič, moramo prideti do tega, da bo šport ratal financiran tudi zaradi tega, ker ga ljudje, ali radi obiskujejo, ali pa še raje gledajo in trošijo denar v obliki vstopnic. Zato, da se uvrstijo med gledalce in gledajo športne prireditve v živo. Ker, če to ni namen in jaz verjamem, da ni šport samo komercialna panoga. Vsaj večinsko naj ne bi bil. Ampak, da je tudi udeležba. Potem zame seveda dvajset plačanih članarin, od česar se tukaj še natančno ne vem, ali je to za tekoče leto, ali je to za neko obdobje. Dvajset plačanih članarin, oprostiti, ni dovolj. To ni nič. Jaz ne vem, kakšna je sicer poprečna članarina na osebo v nekem poprečnem ljubljanskem klubu. Po vsej verjetnosti pa ne presega nekaj deset tisočakov. In tudi če dam zdaj dvajsetkrat nekaj deset tisočakov, ne pridemo na več, kot pol milijona zbranega denarja, iz naslova članarin. Pa dvomim, če bi šli zdaj gledati finančne rezultate teh športnih društev, ki jih sofinancira, da so sposobni dejansko zbrati toliko lastnih sredstev skozi to.

Drugo, zdi se mi pomanjkljivo, da tukaj ni opredeljen kakšen je odnos do tistih, ki so sposobni zbrati tudi privatna sponzorska sredstva. Zame je eden ključnih kriterijev uspešnega kluba je, kdor je sposoben privabiti tudi zasebni kapital, da sponzorira društvo, ekipo, športno panogo, kakor koli. In tukaj dejansko bi kazal nagraditi še dodatno tiste, ki so že sposobni sami izbirati neka privatna sredstva. In reč – očitno greste v pravilno smer in vam damo še nekaj zraven. Skratka, skozi preboj, skozi vse te točke in točkvalne sisteme, slutim prvič na ogromno število birokracije. Birokratičnih postopkov. Ki bodo privedli do velikih pritožb zaradi, po mnenju tistih, ki bodo izpadli, verjetno neopravičene dodelitve, ali odvzema števila točk. In s tem neposredno količine denarja. Vidim veliko pritožb na področju panog, ki se niso znašle na spisku prednostnih nalog. In bodo osporavale temo, da seveda njihova panoga je ravno tako perspektivna. In bi morala biti za Mestno občino Ljubljana pomembna. In mi ni jasno, na osnovi česa pravzaprav so te panoge, al se pa druge panoge niso uvrstile tukaj zraven.

Še dodatno moram reči, da je zelo nedorečen poglavje, ki zadeva vrhunski šport. Ki vemo, da bi moral biti popolnoma druga kategorija, kot je zastavljena na ravni rekreativnega ali pa

amaterskega športa. In bi pričakoval, da se bodo tukaj dodatno poglobili strokovni delavci mestne uprave in naredili neke bolj jasne kriterije, kdo natančno pride tukaj zraven. In koliko dobi.

Zlo pa moram reč, da me je zmotil poglavje o športnih prireditvah. Namreč v 45. členu, ko govorimo o pogojih, merilih in višini sofinanciranja, clo s točkami uvrščamo neke prednostne programe, glede na njihov pomen, očitno za Mestno občino Ljubljana. Pri čemer se sofinancira materialne stroške za organizacijo športnih prireditev. In tukaj bi jaz želel ugotoviti, prvič, kaj vse bo spadal v te materialne stroške? In ali je te materialne stroške potrebno v naprej prijaviti? Drugič, če je Mestna občina Ljubljana sama organizator neke športne prireditve. In tukaj vidim vsaj dve taki, ki se mi zdita po nepotrebnem omenjeni. V tem 45. členu. In to je Ljubljanski maraton, ki ga sofinanciramo spet po nekih kriterijih, v višini 22 000 točk. Za materialne stroške. Jaz domnevam, da bomo vrednotili po točkah prireditve, za katere bo veljalo neko konkurenčno pravilo med organizatorji. Domnevam, da tud v enem samem letu Mestna občina Ljubljana ne bo sposobna izpeljat dve svetovni prvenstvi. Ali pa svetovno prvenstvo in evropsko prvenstvo. Pa po možnosti še Ljubljanski maraton. Pa še pohod ob žici, ki jih mamo tukaj zraven. Teoretično je to seveda možno. Ampak, na osnovi česa bomo zdaj razvrščali, kdo pride zdaj prej, pa kdo ne. In se mi zdi smiselno razmisliti o tem, da za prireditve, katerih organizator je Mestna občina Ljubljana, absolutno ne moremo to uvrščat al pa financirat iz budžeta, ki se sicer namenja za klubske športe. Ampak se to uvršča, kot prireditve, ki se neposredno pojavi, kot postavka v mestnem proračunu. In seveda tudi materialni stroški in vsi ostali se vodijo popolnoma drugače, po principu javnih naročil. Ne pa tako, kot organizacija drugih prireditev, ki se po tem principu tukaj ne vodijo.

Sploh pa se mi zdi nepravilno uvrščat zraven, da za organizacijo športnih prireditev, ki niso uvrščeni v prednostni program športa, sofinanciramo materialne stroške v višini 50% tega, tega števila točk. Zakaj? Ne vem. Kdaj pa kdaj bo verjetno svetovno prvenstvo iz neprednostnega programa športa v Mestni občini Ljubljana bistveno bolj pomembna prireditve od marsikakšne tiste, ki je uvrščena po tem spisku med prednostne športe. Osebnost se mi pa zdi tudi nekoliko sporen člen, ki govori, da je potrebno pred kandidaturo pridobiti soglasje pristojnega organa, če namerava nekdo izpeljat sofinanciranje velikih športnih prireditev. Tudi z našimi sredstvi. Z vidika promocije Mestne občine Ljubljana, mislim, da je prav, da vsaj za – če ostane dikcija, kot je tukaj zapisana – za prednostne športe, je naša dolžnost najti sredstva za vsakega organizatorja, ki je sposoben v Ljubljano pripeljati katero koli izmed teh prireditev, ki so tako pomembnega značaja. Jaz si ne predstavljam, da bi in žal postopki z Mestno upravo Mestne občine Ljubljana so taki, da je odzivni čas Mestne uprave včasih čuden. Prijavni roki so pa lahko še bolj čudni in kratki. In, da bi zdaj zaradi tega, ker nekdo ne bo dobil soglasja pristojnega organa, ne bil opravičen do sofinanciranja tega. Ja bog se usmil, če si sposoben pripeljati pripeljati prireditve v Ljubljano, veš, da ti bomo sredstva dal zraven. Če ne iz športnega budžeta, ga boš pa iz kakšnega družga dobil. In zato se mi zdi športne prireditve uvrščati sploh v ta pravilnik o financiranju izvajalcev, nekoliko nekorektno. Mislim, da športne prireditve so specialna rubrika. In bi jih kazalo, kot tako tudi obravnavati. V končni fazi z vidika promocije Mestne občine Ljubljana. Promocije glavnega mesta. In angažirati druga, druga sredstva za to. Ne pa odjemati iz vsakoletnega budžeta športnih – športnih klubov. Športni klubi naj se razvijajo po svoje. Bog jim daj velik sreče in zdravja pri tem delu. Jaz mislim, da je tragično, da vsaj za osnovno šolsko mladino teh stvari ne znamo organizirati že dovolj kvalitetno znotraj osnovnih šol. In tam pripet zraven financiranje pač vseh tistih, ki se pač s športom ukvarjajo. Vsak, ki potegne lahko otroke, al pa tud kasnej mladostnike v šport, namesto, da bi se ukvarjal s čim drugim – je več, kot dobrodošel. In se mi zdi, da če financiramo v osnovnih šolah, kot dodaten program, govorim učenje tujega jezika. Zgodnje učenje tujega jezika – bi lahko našli tud sredstva za izven

kurikularno športno dejavnost. Verjetno hitrejš, kot pa, kot pa za vse to, kar je tu noter navedeno. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Jaz nisem proti temu, da trenerji kaj dobijo. To je čisti lapsus zdele. Kar si rekel, ja. Jaz sem diskutiral, da administracija ne sme – športna dobit preveč. Brez kriterijev. Ne? Tolk, da bo zdaj jasno. No, ker sem pa pač si moral to repliko vzeti, moram pa vseeno mal komentirati, ne? Mal sem tud jaz kriv, da je prišel ta pravilnik na dnevni red. Zato, ker sem v teh koordinacijah, ne? Stalno govoril županji – županja, po zakonu je pravilnik in mora bit že enkrat to narejen, ne? Zdaj, seveda, men je žal, da Sušnik ni mogel svojega filinga in rekel bi vsega – know how-a, ki ga tud ima, ne? Recmo v dvofaznem postopku, ne? Al pa v kakršni kol obliki, zametku, prej, ne? V teh osmih letih, ne? S strani, rekel bi – uprave, dat... Ne? Sicer pa, seveda, je problem ta, da odgovornost za ta pravilnik, ne? Kar je boljše, jaz ne vem, kaj so sedem let delal, ne? Brez pravilnika? Po zakonu? Od leta 98.? Ne vem. Za čisto diskrecijsko pravico so talal denarje. Boljš je vsaj, da je en pravilnik tle, na osnovi katerega se bojo nekaj naučili za naslednji pravilnik, ne? Kar se tega tiče. No, zato sem – moram pa reč, da bi bil vesel te diskusije, če bi šlo za osnutek. In o predlogu se gospod Sušnik drugač diskutira z amandmaji, ne? Tko, kot drugi, ne? Ker tle, konec koncev, smo za amandmaje, ne za bit pametni. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika, kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

Ja, jaz osebno tud mislim, da ta pravilnik pravzaprav rabimo. Da ne moremo, ne glede na to, da ma kar najbrž velik – da ma nekaj nepravilnosti, ali pa pomanjkljivosti. Ne? Predvsem se mi zdi pa točna tista Sušnikova ugotovitev, da se nej prej sprejme strategija in pol na podlagi strategije, se sprejme še pra..., merila. Zakaj strategije nimamo na miz, ne vem. Mel smojo. In takrat se spomnim, smo sicer pogojevali stvari. Ampak, v bistvu, se jaz spomnim tega, da sem jaz takrat rekel, da je –da se mi zdi strategija dobra. To je zdaj ena stvar.

Druga stvar. Ki se mi zdi zlo pomembna, je pa to, kar je pa tud Sušnik omenil. In sicer našo izredno sejo o stanju športa v Ljubljani. Tukaj so bile predvsem, tukaj se nismo pogovarjal o merilih, ampak smo se pogovarjal o sistemu. O velikih sistemskih nedorečenostih, pomanjkljivostih in tako – In tukaj so ble izrečene kar dost točne analize stanja. Na to. In takrat smo – seja ni bla končana. Bli so predlagani s strani SDS-a oziroma predlagatelja sklepi. In se je seja prekinila. Te seje in teh sklepov še danes ni na sporedu.

Jaz odkrito povem, da bom začel vsak dan, na vsaki seji ropotati, kje so – kje je zaključek te seje. Za katerim ovinkom ga je županstvo pozabilo? Ker bre tistega zaključka seje, se mi zdi zgodba o pravilniku in strategiji, zlo pomanjkljiva. In to, mislim men dost, ta zgodba je men dost nerazumljiva. Mi smo vendarle tukaj takrat razkril in razkrival in dekontaminiral en kup enih pomembnih stvari. Mi ne moremo v katerikoli panogi odpisat vrh. Se ne da. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

No, predlagam, dvanajst podpisov za izredno sejo.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava ...

... iz dvorane – nerazumljivo...///

... kolegica Meta Vesel Valentinčič.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

Hvala lepa. Sej pravzaprav bom zelo podprla to, kar sta povedala že moja dva predhodnika. To je gospod Božič in pa tudi gospod Sušnik. To pot se kar s precej zadevami, ki jih je povedal strinjam. Mislim, da je danes zopet ena zamujena priložnost za ljubljanski šport. Tretjič, če se ne motim danes govorimo. Ampak spet parcialno. Spet v časovni stiski. In spet pod tistim, pod muz moramo nekaj sprejet, če hočemo, da bo šla dejavnost normalno naprej. In ta izrazita parcialnost seveda je po mojem slaba. Absolutno se strinjam, da bi mogla bit strategija tista, ki bi potem pod sabo enostavno kreirala te druge akte, ki bi bili izvedbeni. Ta pravilnik je izvedbeni akt. Bi mogel bit, pa ni, ne? Postavlja nek sistem. Malone sistematično verjetno. Postavlja sistem, ki je izjemno dolgoročno vpliven. Tist trenutek, ko imaš ti športne panoge po prioritetah postavljene, seveda vplivaš na razvoj cele dejavnosti. Kar za dolgo časa. Si pa to naredil preden imaš celovito strategijo. To se mi zdi seveda, da je slabo. Ta pravilnik seveda nima in tud ne more imet problematike športnih objektov, ki pa je bla problematika v tisti strategiji, ki smo jo obravnavali. In ki je, hočemo, nočemo – en od kritičnih in ključnih točk športne dejavnosti. In spet, tu gremo in bomo sprejeli nek akt, in bomo zadovoljni in me je strah, da tiste strategije absolutno ne bomo več videli v tem sklicu. Pa je bila dobra. Tudi jaz se spomnim razprave. Vsak je imel sicer kaj za povedat, kako bi lahko bi bila boljša in kaj fali, ampak, kar dost razpravljavcev je pa reklo – tako dobrega dokumenta o športu tu še nismo mel. Jaz se s tem strinjam in zato sploh ne morem razumet, kako, da služba ni mogla narest zelo malo napora, da bi vključila tisto, kar je bilo v razpravi recimo oporekano. In, da bi to strategijo dal vsaj istočasno s temle pravilnikom. Potem bi bila lahko seveda razprava dobra in bi ljubljanski šport od tega imel kaj več, kot to, da bomo sprejel za eno leto ta akt. Se strinjam, da za eno leto vsaj zato, da bo mogoče to ena od prisil, da bi sprejel tudi resolucijo o športu. Da bi sprejel tud sistem ravnanja z našimi športnimi objekti v sklopu tistega. In potem lahko šele zaokrožimo to debato. Tko pa ta bogi ljubljanski šport samo flikamo iz ene v drugo sejo. Iščemo neke rešitve, ki pa nobena od teh ni prav dolgoročna.

Zdaj bi pa komentirala samo še nekaj, kar se mi zdi, kar je rekel gospod Sušnik – še kar problematično. Naj se nagradijo tisti športi, ne? Ki so tolk komercialno uspešni, da dobijo donacije, da se sami financirajo. Na žalost so športne panoge zelo različne. V eni atletiki, še prej v plavanju, težko prideš do razsežnosti, kot je v kakšnem drugem športu, ki je hudo atraktiven. Lahko. Vemo, kakšni denarji se vrtijo v kolektivnih športnih. Predvsem tam, kjer

jim gre – jim gre dobro. Tako, da čist posploševat tega se ne da. In zato se mi zdi, da ta kriterij ne bi bil ravno najbolj v smislu razvoja športnih panog, tud, če jih gledaš iz stališča zdravja. In še zadnja zadeva. Jaz podpiram vse amandmaje, ki jih je vložil odbor. In seveda se mi zdi, da financiranje strokovnega dela je ena od prioritet v športu. To so težke zadeve, če z otroci delajo ljudje, ki ne vedo kaj šport pomeni. Ki ne vedo, kaj pomeni, ker to je po svoje poseganje v človeško telo. Je šport. Oziroma treniranje. Tako, da se mi zdi, seveda, tu je treba zagotoviti in strokovnost in pa da je ta strokovnost nagrajevana tako, kot ta stroka to zahteva. Tako, da primerjava s šolskimi učitelji, se mi sploh ne zdi slaba, ne? Niti slučajno. Ker morajo met izobrazbo. In morajo vedeti kaj delajo. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Preden poudarim, da smo popolnoma enotni glede potrebe po strategiji, samo še kratek komentar na mojo komercializacijo in to bazo. Pozdravljam to, da se seveda športne panoge obravnava vsaka zase. Zdi se mi, da v okviru te individualne obravnave športnih panog, je možno seveda identificirati, kdor ima mal opravlja s športom, katere panoge so bolj komercialno zanimive in katere manj. Jaz v tej luči gledam na ta – na ta kriterij. Ne, kot splošen kriterij, ki bi ga uvrstili kar na povprek. Ampak, vemo seveda, da nogomet privablja drugačno količino komercialnih sredstev, kot pa recimo šah. Ki ga tukaj zraven uvrščamo, ne? In to pogledno se mi zdi smiselno po panogah ugotoviti, da nekateri kriteriji sofinanciranja, ni treba, da veljajo za vse panoge enako, ne? Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava kolega Dolinar.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Bom povsem kratek. Mene zlasti veseli, daje tist napor spomladi, lani spomladi, obrodil le poglobljeno razpravo. To je pravzaprav največji dosežek, čeprav je tud ta akt sam po sebi dobrodošel in ga bom podprl. Namreč, v zadnjih desetih do enajstih letih, se je naše življenje dokaj spremenilo. Praktično ves tud pravni okvir. Pravo pa itak največ odloča o tem, kako se denar deli. V posamezni družbi. Tako, da gotovo je to pozitivna stvar. Bom pa sigurno vesel tudi, če bo dejansko prišlo v novem mandatu do prenove tega pravilnika in hkrati, bi rekel, da zberemo rezultate. Njegove učinke.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ne želi. Potem zaključujem razpravo.

In prehajamo... Hm... A želi v splošni debati mogoče predstavnik predlagatelja še kaj komentirati? Te pripombe. Preden preidemo na razpravo po posameznih amandmajih? Če želi? Če ne... Ne. V redu. Hvala lepa.

Potem odpiram razpravo o 5. členu Predloga Pravilnika, h kateremu je svetnik, gospod Miha Jazb..., Koprivšek, vložil

AMANDMA, ki se glasi:

V alineji skakalnica naj se 0,5 T zamenja z 1 T.

Odpiram razpravo. Izvoli, kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Z vsem dolžnim spoštovanjem. Ampak, ker meni osebno niso poznani kriteriji, na osnovi katerih so se točke dodeljevale po tem pravilniku. Jaz težko odločam o amandmaju gospoda Koprivška. In k 5. členu. In tudi kasnej k 14. členu. In na vseh drugih amandmajih, ki spreminjajo število točk. Jaz žal – mu lahko naredimo tle – al krivico, al pa, ne vem, medvedjo uslugo sami sebi, če zdaj posegamo v razdelitev točk. Al se odločimo, da je točkovni sistem. In zaupamo, da je pač mestna uprava točke razdelila po nekem strokovno sprejemljivem principu. Ali pa rečmo, ni strokovno sprejemljivih principov in bomo točke postavljali po sistemu licitacije. Če licitiramo, potem ni problema, kdor da več...

.....konec 2. strani II. kasete.....

...smo hitro na jasnem. Tako, da jaz osebno bi predlagal, da kolega Koprivšek umakne oba amandmaja. In, da se o njih izjasni potem mestna uprava, kot na pripombe po sprejetem pravilniku, s strani strokovnih zvez, al panog, al področnih organizacij, ki pač to pokrivajo. Ki naj ugotovijo, da pač točke niso, niso pravilno in v skladu s tistimi kriteriji podeljene. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Koprivšek.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Hvala lepa. Kolega Sušnik, v svoji razpravi sem prav ravno te dve zadevi še posebej pojasnil. In sicer bom še enkrat. K 5. členu zakaj pol točke, ne eno točko? Zato, ker v celi tabeli je skakalnica, kot objekt ocenjena z najmanj. In mi ni jasno zakaj? In sem jo samo izenačil z navadnim teniškim igriščem. Če si pogledate tabelo. Ker se mi zdi, kot sem pojasnil, da je priprava skakalnice – pozimi je treba umetno zasnežiti, poteptati. Poleti je treba postaviti plastiko gor. Zalivat, kositi travo v izteku in tako naprej. Enakovredna vsaj drugi najmanjši postavki v teh tabelah. To je pripravi teniškega igrišča.

Pri amandmajih k 14. členu pa gre za število skakalcev v starostnih kategorijah. In sem opozoril, da je uprava vzela skakalce samo enega kluba. To je SSK Ilirija. V Ljubljani pa je še en manjši klub, to je Športno društvo Dolomiti Guncle. In sem se pozanimal, koliko imajo oni, v kateri starostni kategoriji skakalcev. In sem dodal še njihove skakalce zraven. In pride povečanje za 22 skakalcev. Od prvotnega.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, jaz sprejemam, ne? Te argumente od gospoda Koprivška, ne? Moram pa reč, da seveda tud jaz ne poznam kriterijev. Ampak, oprostite, ne? He, he... Pol smo pa opravilno nesposobni Sušnik, ne?

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega. Kolegica Meta Vesel Valentinčič.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

A lahko mogoče slišimo pojasnilo od predlagateljice?

G. MILOŠ PAVLICA

Ja. Ko bo razprava končana bom... pozval. Želi še kdo? Ne želi. Potem razpravo zaključujem. Prosim predstavnika predlagateljice, Boštjana Albrehta, če lahko obrazloži stališče uprave od teh amandmajev.

G. BOŠTJAN ALBREHT

Dober dan. Moje ime je Boštjan Albreht. Jaz sem zaposlen v Službi za šport. Rad bi pojasnil, da – se pravi, na kakšen način je prišlo do 0,5 točke. Zdaj, tukaj lahko opravičujemo to višino s tem, da mi tud sofinanciramo vzdrževanje skakalnega centra. Medtem, da v kakšnih drugih objektih oziroma – oziroma v konkretno – v smučišču, tega ne počnemo. Skratka, Ljubljana nima smučišča. Skakalnico pa ima.

Nadaljevanje k 14. členu. Vsi podatki oziroma vse številke so usklajene s – s strokovnimi sodelavci oziroma strokovnjaki s posameznih področij. In tud v – v oziru smučarskih skokov je bilo podobno. Tako, da ni upoštevano samo en klub. Ampak sta upoštevana dva. Moram pa poudariti, da v vseh panogah, predvsem v individualnih, kjer prihaja do takšnih števil, je več otrok vključenih, kot jih je dejansko tukaj napisanih. Ker pač ne moremo vseh otrok sofinancirati.

Tako, da se – da se pač strokovna služba ne strinja s temi amandmaji. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Slišali smo pojasnilo.

Prehajamo h glasovanju... A, ha...ni obrazložitev glasu pri amandmajih. Se opravičujem.

Prehajamo h glasovanju o

AMANDMAJU KOLEGE MIHE KOPRIVŠKA, ki se glasi:

V alineji skakalnica, naj se 0,5 T, zamenja z 1 T.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

30 navzočih.

Prehajamo h glasovanju. Kdo je za in kdo je proti.

Glasujemo. Zaključujem glasovanje.

25 ZA. 6 PROTI.

Amandma je sprejet.

Odpiram razpravo o 9. členu Predloga Pravilnika, h kateremu je Odbor za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport vložil

AMANDMA, AMANDMAJA, ki se glasita:

Prvi amandma:

V 9. členu, naslov 1.2. – Program panožnih športnih šol, se spremeni tako, da se glasi: 1.2. – Program posameznih panožnih športnih šol.

In drugi amandma:

Četrta alineja prvega odstavka, v 9. členu, se spremeni tako, da se glasi:

Za vsako skupino nastopajo v športnih tekmovanjih v organizaciji Agencije za šport Ljubljana. Če agencija za šport, za to športno panogo organizira ustrezna šolska tekmovanja.

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja, bo šlo... odpiram razpravo. Ne želi nihče razpravljati, zato zaključujem razpravo. In ugotavljam, da je razprava končana.

Prehajamo h glasovanju o

PRVEM AMANDMAJU:

Odbor za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, k 9. členu. Naslov 1.2. Program panožnih športnih šol, se spremeni tako, da se glasi: 1.2. – Program posameznih panožnih športnih šol.

Ugotavljamo navzočnost.

A ha... Uprava podpira te amandmaje odbora. Obadva.

Ugotavljamo... Ker se navzočnost ni spremenila, gremo kar h glasovanju.

Glasujemo, kdo je za. In kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

ZA 30. NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je prvi amandma sprejet.

In prehajam na glasovanje o

DRUGEM AMANDMAJU ODBORA ZA PREDŠOLSKO VZGOJO, IZOBRAŽEVANJE IN ŠPORT:

Četrta alineja prvega odstavka v 9. členu se spremeni tako, da se glasi – Za vsako skupino, za vsako skupino nastopajo v šolskih tekmovanjih v organizaciji Agencije za šport Ljubljana. Če Agencija za šport za to športno panogo, zato organizira ustrezna šolska tekmovanja.

Glasujemo. Zaključujem glasovanje.

28 ZA. 2 PROTI.

Amandma je sprejet.

In odpiram razpravo o 13. členu Predloga Pravilnika, h kateremu je svetnik gospod Gregor Istenič vložil dva amandmaja. Nato pa je drugi amandma umaknil.

Prvi amandma se glasi: 13. člen, peti odstavek se briše. K 13. členu, peti odstavek se briše. Drugi amandma je umaknjen. Odpiram razpravo. Kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

Jaz bom popolnoma kratek, ker sem o tem že govoril. Nesprejemljivo je, da en del uporabnikov postane partner pri razreševanju finančnih sredstev preko uveljavljanja prednostnih meril na našem oddelku. To je popolnoma nesprejemljivo in zaradi tega mislim, da je treba to, to črtat. Ne? O teh stvareh, take predloge delajo ekspertne komisije neodvisnih strokovnjakov. In oddelek. In, če gre za porabnike, imajo polno pravico do javne razprave. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Ja, mene osebno moti, da ne znamo razbrat, a je zdaj Športna zveza Ljubljane tista, ki nas moti? Ali je Janez Sodrznik tisti, ki nas moti? Al je to, da bo Športna zveza Ljubljane, ne vem – prednostne športne naloge pripravila in vsilila Mestni občini Ljubljana? Al v čem je zdaj problem, da bomo pravzaprav zdaj to stvar ven vrgli?

Jaz osebno, če ugotovim, na kakšen način bo ta pravilnik ratal življenjski, ne? Da bomo čez enajst let, dvanajst let ugotovili, da pravzaprav rabimo nov pravilnik. Tako, kot se je zdaj ugotovilo. Potem sem jaz za to, da seveda prednostne športne panoge določimo – ne vem – vsako leto, vsaki dve leti, ali kakor koli drugače. Sproti, Na predlog mestne uprave. Al pa na predlog kogar koli drugega. Če pa seveda gre zdaj tukaj samo za to, da bomo nagajal Športni zvezi Ljubljane, zraven pa seveda Agencijo za šport sploh ne bomo pogledal kaj dost. Potem sem pa seveda proti temu amandmaju. In me zanima, kakšno je stališče predlagatelja, ki je to noter napisal. Očitno Športni zvezi Ljubljane vendarle zaupa. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

Gospod Sušnik. Tuki zanesljivo ne gre za nagajanje Športni zvezi Ljubljane. Gre enostavno za higieno. Za osnovno higieno pri uveljavljanju prioritet. In za osnovno higieno pri distribuciji sofinanciranja. Osnovna higiena paje, da vse take predloge na oddelkih. Jaz sem delal osem let na ministrstvu. Delamo tuki, mel smo komisije, ki očitno ne delajo več. Pri vseh takih zadevah pa o teh stvareh dajejo predloge strokovnjaki. Ne neka športna funkcionska nomenklatura. Ki je porabnik tega. To je nesprejemljivo z osnovno higieno. In tud izključuje cilje, temeljno načelo subvencioniranja. Saj država, ali pa mesto v bistvu določa in odloča preko vseh teh svojih organov. In komisij. O tem, kaj se financira in kaj se ne. Uporabniki imajo pravico javnega glasu. Imajo pravico – imajo pravico do javnih razprav. In tako. Nimajo pa pravice biti partnerji. Ker so uporabniki tega denarja. In tukaj, če jaz to govorim, ne gre za nobeno nagajanje Janezu Sodrzniku. Za kuga? Ena, to je – zakaj je pa to tako? Zaradi tega – zaradi tega, ker ne sme nihče od uporabnikov imet privilegij pri – pri

razdeljevanju teh sredstev. To se prav, če je v – v statusu soodločanja tako rekoč. Kakor ta člen v bistvu nam to razkriva, potem ima privilegij pred vsemi ostalimi porabniki. Enostavno gre za osnovno higieno. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika, kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Poglejte ta odstavek ne zdrži na logični ravni, ne? In na logični ravni ne zdrži zato, ker je od zad en švindl. To je zmeraj tako. Ne? In zdaj bom, prebral vam bom 13. člen. Ta stavek, znotraj 13. člena ne zdrži več. Poglejte. Drugi odstavek 13. člena. Prednostni program športa v MOL-u obsega dvanajst individualnih in osem kolektivnih športnih programov, v šestnajst športnih panogah. To je – to je najava 14. člena, kjer je pol to razdelano. In tuki not piše in tako naprej, ne? Kolektivne športne panoge so hokej na ledu, košarka, ... rokomet. Skratka, 13. len določi, 14. člen – 14. člen, ki ima naslov – Obseg, ne? In tako naprej, ne? In je operacionalizacija 13. lena. In zdaj, v 13. členu piše en odstavek. In reče – ne? Drugi odstavek reče – Prednostni program športa obsega. In jih našteje. Peti odstavek pa reče – Predlog prednostnih športnih panog pripravi Športna zveza. To jaz ne razumem. Ko sem jaz to čital, sem mislil, da bo vmes, med javnim razpisom, ne? Med javnim razpisom. In od tega pravilnika, do takrat Športna zveza nekaj naredila. In potem sem gledal, kaj ma za narest, ne? Ne? Sem rekel, to bo pa še ene šest mesecev trajal. Tud roka ni not, ne? Preden bo razpis šel ven in tako naprej. In pol nisem vedel, ali sem butelj, ali nisem butelj. Ko sem to čital, ne? Zdaj, no, Sodrznik je rekel, da sem butelj. No in če tole not ostane in če za to roko dvignem, ne? Potem sem butelj, ne? Zato gre to ven. Da bodoče predloge prednostnih športnih panog pripravi Športna zveza, je treba v nekem drugem dokumentu – pogodbi, kjer kol artikulirat. Če Športna zveza, ta, rekel bi brain corups, ne? Ki lahko namest – servisira našo uporabo in tako naprej in tako naprej. Ampak, to se drugje rešuje. Ne pa tu notr. Ker je to, oprostite – pravni nespোরазum. Sem se pa pozanimal, zakaj je to notr. Zato, da bo pa potrdila, ne? Uprava. To je namen bodočih pravilnikov not. Oprostite. To je lapsus uprave. Upam, da bo potrdila uprava. Zato sem vedel tud, da rečem, da je treba to črtat. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava, kolega Sodr..., replika na repliko – Meta Vesel Valentinčič. Kolegica, izvolite.

GA. META VESEL VALENTINČIČ

Ja, mislim, da se zdaj spet kaže, ne? Kako v bistvu pogrešamo to strategijo. Gre namreč za umestitev civilne družbe v športu. Šport je enostavno dejavnost, ki na civilni družbi temelji. Ne? In bolj, ko jo spravljamo v predalčke uprave, bolj se nekak oddaljujemo od osnovnega principa športa. Tako, kot je tud drugje po svetu. Je šport praviloma bolj vezan na civilno sfero. Jaz sicer ne vidim takih hudih nevarnosti v tem. Tud men se včasih zdi, da mal mešamo inštitucijo s človekom in obratno. Ampak, to je to. Nimamo opredeljenih osnovnih pojmov in ciljev. Kje imamo mi civilno družbo tu? V športu. Tisto, ki je združena. Nekdo jo mora zastopat. Če bo to sedem občinskih zvez, bo to slabše, kot ena, ne? Tako je moje mnenje.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Razprava, kolega Sodržnik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa....

G. MILOŠ PAVLICA

A lahko? A lahko?....

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Kolega Sodržnik, izvoli...

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Sej zdaj – zelo na kratko. Glejte, zveza je to počela že do sedaj, ko tega ni pisalo. In bo tudi v bodoče. Ali bo pisalo, ali ne. Da ne bo nesporazuma. Rad bi sam – rad bi sam nekaj pojasnil, da zdaj gre za eno veliko dozo sprenevedanja v tej dvorani. Namreč, nikakor nočete, bi rekel pripoznat vloge, ki naj bi jo civilna družba imela. Nekdo, ki je zagovornik na področju kulture in vpije na ves glas, kolega svetnik tamle pred menoj. Na eni strani mu to ustreza. Ko gre za šport, mu pa to na enkrat ne ustreza. In pravi, ne more bit partner, ker je uporabnik. Nasprotno, kdo pa lahko najbolj sodi o strokovnih merilih, kot tisti, ki se s tem ukvarjajo? Pa kaj mislite, uporabil je termin – funkcionarji, športni. Lepo vas prosim. Športna zveza je organizirana tako, da ima strokovne organe za to. Strokovni svet, o katerih je prej govoril kolega Božič. On bi si pa zdaj zmisлил en strokovni svet, seveda, ki bi ga politika imenovala. Po možnosti on, ne? Pol bo pa primeren strokovni svet. A ne? Če bo pa športno strokovno neodvisen, to mu pa ni po godu. Ker kam je pa pripeljala njegova strokovnost, smo pa pri fuzbalu videli, pa pri Olimpiji. To je on zadnji, ki si dovolim, da mi bo pamet solil o športu v tem mestu.

... iz dvorane – nerazumljivo ///

No pa je le prišel nazaj.... Torej, ...

... iz dvorane – NK Bežigrad ma besedo...

Torej, Športna zveza je lahko in bo, verjemite mi, samo ena v Ljubljani. Ker s takim imenom se nihče drug ne more več pojaviti. Jih imamo nekaj – izmišljene asociacije. To mene nič ne moti. Ampak, vsak od njih se bo moral s svojim delom dokazati. Moral bo imeti članstvo. Naj ga ima. Dobrodošel. Če bo to pomenilo konkurenco. Ja ne vem, zakaj niste že ustanovili ene alternativne Športne zveze, če vam gre zdaj to tok na živce. Zadnjič mi je nekdo tle noter vprašal – kako postaneš predsednik Športne zveze. Blazno enostavno. Kandidiraš, ne? Ampak

zmagaš. Ne? Ampak, to pomeni, da moraš najprej bit član kluba, ki je član Športne zveze. Predstaviš program in dobiš potem zaupanje ljudi. Ne pa blebetat. In, ki bojo izvolili. Ne mislit, da je to blazno krasna funkcija, da se moraš leta in leta prerekat okol oslove sence z mestnimi uradniki, pa z mestno oblastjo. Zato, da dokažeš, da želiš samo dobro delat v športu. To je bistvo zgodbe. Delat dobro v športu. In, če bi blo manj tega, bi rekel – nagajanja, pa zlih namenov, bi bilo mnogo lažje. Ker bi tud hitreje se okol osnovnih stvari se zmenili. In trdim, ena od osnovnih stvari je to, da si razdelimo vloge in šport. Športna zveza, ali pa civilna družba, športno organizirana, mora biti partner oblasti. V takšni ali drugačni obliki. Al eden sedi tam, al pa drugi. Je nepomembno. Ampak, civilna športna sfera mora bit partner. Zmeraj mora bit partner oblasti. Oblast pa ima pravico, da reče, da bo njene predloge upoštevala, ali pa ne. Že do sedaj je bilo tako. Mi smo se odzivali, predlagali. V veliki meri nismo bili uspešni. V zadnjem času malo bolj. Jaz domnevam, da po naslednjih volitvah še bolj. Zaradi tega, ker bodo vsi ugotovili, da se s športom ni za igrat. Ker, verjemite mi, da če bojo vsi ti ljudje, ki so neposredno odvisni – klubi in tako dalje – ugotovili, da se pač ta oblast sedaj igra z njimi, potem bodo verjetno temu primerno veljali. Domnevam. Tako slišim vsak dan, ko se pogovarjamo o teh stvareh. Upam, da je dovolj razuma, da bomo pripeljali vsaj en akt, ki ga zdaj že toliko in toliko let nismo meli – do konca. In ga potrdili. Kakršen koli že bo. Saj naslednji bo verjetno boljši. Mogoče v dveh členih, ali treh. Postopoma se bo ta relacija zgradila.

Všeč mi je bila replika kolegice Valentinčičeve. Dejstvo je to, ja. Vsi so oporekali zakaj je zdaj pa neki potrebno, če v zakonu ne piše. Gospod Jazbinšek, pa saj vi ste prvi, ko je jasno vam je, da si občina lahko sama ustvarja, bi rekel – pravila igre po svoji podobi. Pozitivna zakonodaja. Kar ni izrecno prepovedano, dovoljeno. In, če se mi odločimo, da bomo določili neko politiko na svojem področju, ga bomo določili. Ne skoz metat zakone v nos nam tam, kjer vam ustreza. In se sklicevat spet na njih, ko vam ponovno ustreza. Bodmo tu dosledni. Lokalna skupnost ima celo dolžnost in pravico, da ureja te stvari na tem, na tem nivoju. Tudi, ko gre za podsistem športa. Vse kar mi počnemo in verjamem, večina tu notr, tudi v tej smeri je – da bi takšno, bi rekel – izhodišče, da ustvarimo kvalitetne pogoje za razvoj športa. Saj vedno smo blazno..., tu se vsi strinjamo. Polna usta so nas o tem, kok nam je vsem do tega, da bi se otroci igrali, pa tako dalje. Dobro, enih več ne zanima šport, ker je že to mal, bi rekel – obdobje, ko se bolj sprehajajo, kot kaj drugega. Ampak, to ni nič slabega, ne? Tudi za, bi rekel – veterane našega družbenega življenja je treba najdt prostor pod soncem. Ne? Tudi za njih. Vendar na način, ki bo zakonit. Se pravi, skozi pravila igre. In to pravilnik je. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Jazbinšek. Potem pa kolega Božič. Al...

G. PETER BOŽIČ

Vse to, kar je kolega Sodrznik zdaj povedal, z Olimpijo vred, je v bistvu pesek v oči. Zakaj? Ker jaz o tem nisem govoril. O čemer je on govoril. Jaz sem govoril o konfliktu interesov. In tukaj gre za nesprejemljiv konflikt interesov. In tudi zakonodaja, sistem zakonodaje enostavno takega konflikta interesov ne dovoljuje. Ne more uporabnik bit pri razdeljevanju državnih, ali pa javnih sredstev, bit partner pri soodločanju. Ne more. Če bomo sprejeli ta sklep danes, potem bomo sprejeli nekaj nezakonitega.

Sicer pa odkrito povedano, v tej občini se že dolgo kaj zakonitega ni zgodilo. V zadnjih nekaj mesecih.

G. MILOŠ PAVLICA

Hudiča...

G. PETER BOŽIČ

In, in, če se bo še nekaj nezakonitega zgodil, pa se naj... Tako. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

To je malo pretirana ugotovitev. Replika na repliko, kolega Sodrznik.

G. MIHA JAZBINŠEK

Kdo ma zdaj?

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Re..., torej, to, kar je zdaj povedal kolega Božič, samo dokazuje – bi rekel to, da ne pozna sistema in zakonov in nič, ne? Kot običajno govori na pamet. Ker mu je to, bi rekel – v interesu. Če vam karkoli ni jasno, jaz sem zmeraj pripravljen. Uprava ravno tako, da vam kake stvari razloži. Dejstvo je, da vam bi toplo priporočal, da si preberete navodila ministrstva za časa, ko jo je še vodil naš kolega Gaber. Kjer je zelo jasno opredeljena vloga lokalne skupnosti, lokalnih športnih zvez, razmerja med njimi, pravice in obveznost. In tako dalje. In postavlja definitivno in v celoti na laž tole, kar govori Božič. Jaz verjamem, da mu to ni všeč. Ampak, žal pač določene stvari so uzakonjene. In veljajo. Tako, da – tu pač res ni potrebno nobenih besedi. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Meni je težko vstopat v to debato, ker je mim. Ne? Jaz sem vas opozoril na nelogičnost teksta. Zdaj bom povedal, da nima prav ne Sodrznik, ne? Ne Meta, ne Božič. Ne? Ne, sam da povem. Sam, da povem. Kaj pa je sploh v tem 5. členu? V tem 5. členu, predno ...pripravi Športna zveza Ljubljana, ne? V nadaljevanju SZL. In uskladi z organom mestne uprave. To se pravi z našim oddelkom. Uskladi material. Ki – ki – strinjaš se s tem? Kaj pa sem rekel? A... peti odstavek, ... saj veste? Star sem. Poglejte – in prinese – kam prinese predlog športnih panog? Ja, drugo leto mestnemu svetu. To se prav seveda, da civilna družba tle ni nič odločala, ne? Odločala je samo v tem smislu, samo v tem smislu, da v teoriji odločanja, je strokovno gradivo – ker v tem 5. členu gre za strokovno gradivo, ne? Za bodoči pravilnik. Ne? V teoriji odločanja je seveda dobro gradivo 80% odločitve. V našem primeru mogoče 95% odločitve, ker smo na amandmajih slabi. To se pravi – sploh ne gre za konflikt interesov, ampak si tukaj not zapišemo, da bo strokovna zveza pač strokovne storitve nudila, ne? Me razumete? Našemu organu. Zdaj pa, vmes je pa Sodrznik razpravljal, da je zdaj, k je zdaj nudila te storitve, da je bil organ zleht, pa ga ni hotel skoz poslušat, ne? Mar bi prišel sem, pa bi amandmaje dal na ta isti material, ne? Pa bi jih z veseljem sprejel. A razumete? Če ga niso hoteli poslušat, ne? Na oddelku. In jaz sem vam sam povedal, ne? Da je nelogično – da je nelogično v pravilniku pisat, kdo bo strokovne podlage naslednjega pravilnika delal. Tako,

kot je pa tle napisan, sem pa jaz res mislil, ne? Da bo ta predlog do konca zoperacionalizirala Športna zveza. Pa sem pričakoval, da bo not pisal v dveh mesecih, ne? Al pa pred razpisom. Al pa – kuga? Razumete? Ne? To pa, v tem primeru pa bi mela neko – rekel bi večjo moč odločanja in tako naprej.

Oprostite, to je odstavek, ki na logični ravni, pravni, ne zdrži. In prosim lepo, da se enkrat – razprava gre v – v, v tud v vprašanje logičnosti. Ne pa samo metafiziko stran od – od – ne? Meta je o osebnosti, o osebah začela govorit, pa ne vem kaj še. Saj si navajena iz tistega, ki je – kaj je že? K je bil problem – oseb. Ne pa tega, da aktov ni bilo v Živalskem vrtu. Razumeš? Celo stoletje. In ne more to tako bit, ne? Mi razpravljamo o nelogičnosti enega navadnega, navadnega akta. Ja, seveda. Ker to je način mišljenja. Se pogovarjat o tem, da nagajamo. Nič ne nagajamo. To je nelogičen sklep. Nelogična alineja. Živijo, zdravo! In tud... ja...

... iz dvorane – g. Peter Božič: To je nezakonit... nerazumljivo...///

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo... Replika na... replika na repliko.... Ja, kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Fajn bi blo, če...

... iz dvorane – nerazumljivo...///

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Sušnik ima zdaj besedo.

G. PETER SUŠNIK

Fajn bi blo, ko je kolega Jazbinšek ugotovil, kakšen je interes Športne zveze Ljubljana in to nam vsem na glas povedal. Zato, da ne bi stalno poslušal v zvezi s konfliktom nedopustnih interesov...

... iz dvorane – več glasov hkrati– nerazumljivo...///

G. MILOŠ PAVLICA

A lahko se malo organiziramo? Izven pogovorne strukture. Da govori tisti, ki ima besedo? Kolega Sušnik ma ta trenutek besedo...

... iz dvorane – nerazumljivo...///

A lahko? A lahko govori tisti, ki ima ta trenutek besedo? Sej, sej...

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Problem je, da ne razumem dileme, ne? V zvezi z interesi Športne zveze Ljubljana. Če bi men, kot tistemu, ki naj zdaj odločam o tem, ali naj Športna zveza Ljubljane – ven vržemo in rečemo – nima več pravice ne letos, pa ne nastavk za drugo leto odločat o teh stvareh. Ker ima interes, tri pikce.... Pa, da definira, kakšen interes to je. Da je v nasprotju s tem. Zakaj je pa potem Športno zvezo Ljubljane sploh mamó?

... iz dvorane – nerazumljivo.... Ma interes... sej to...///

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Jazbinšek.

G. PETER SUŠNIK

Sej. Sej ravno to, ravno v tem je problem. Ker vidim, da intenca amandmajev tega in potem še nekaterih je, monopol Športne zveze Ljubljane nad nečem. Pa spet ne vem čem. Ukinť. In jaz sem za. Jaz sem zmeraj za konkurenco. Samo povejte mi, kakšen interes je njihov danes, da se ga vsi tako zlo bojimo?

... iz dvorane - ... več glasov hkrati: majo pogodbo... sigurno.... – nerazumljivo...///

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Dolinar, a ste? A lahko se mal umirimo? ... Malo manj športnega duha. Kolega Dolinar, ste želel repliko na repliko? Izvolite.

G. DAMIJAN DOLINAR

Hvala lepa. Ja, jaz ugotavljam, da bi tole dikcijo blo treba mal spremenit. Pa bi se to boljše slišalo in bi bilo bolj – bolje sprejemljivo. In sicer na tak način, da prednostne športne panoge določa organ mestne uprave pristojen za šport. Na predlog Športne zveze Ljubljana. Ker, zdaj ta dikcija, ki obstoji, dejansko ma razne možne konotacije. To razumem. Tukaj pa je jasno. Pač predlaga, zakaj ne bi mogla predlagat? Veste kdo odloča? Odloči se kakor se želi. Je pa tam le pač nek strokoven, strokovna inštitucija, ustanova, ki tudi, ker je zveza – torej ma v nekem smislu odprto članstvo. Široka. To se pravi zdaj se tud ta interes posameznih panog lahko v času znotraj spreminja. Glede na to, da pač kateri ljudje tam odločajo, vodijo. Skratka, tukaj jaz ne bi videl potem problemov.

G. MILOŠ PAVLICA

Ja, hvala. Hvala lepa. Želi še kdo razpravljat o tej... Potem pa prosim predstavnico predlagatelja, da komentira, ali podpira ta amandma? Ali ne podpira? Sam vidim problem, da če to črtamo, črtamo pristojni organ, ki o tem, je v tem odstavku opredeljen. In na katerega se že v naslednjem odstavku sklicujemo. Izvolite. A podpira? Ali ne podpira amandmaja?

... iz dvorane – nerazumljivo... več glasov hkrati....///

A lahko pridete za govornico in rečete – a podpirate amandma, ali ne podpirate. Da se črta ta odstavek? Da...

GA. NADA PAVŠER

Amandma ne podpiramo. Ampak to, kar je pripravljeno v gradivu. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Dobro. Hvala lepa. Imamo stališče – imamo stališče mestne uprave.

Prehajamo na glasovanje...

Ugotavljamo navzočnost, če se je slika kej spremenila.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem glas..., ugotavljanje navzočnosti.

27 navzočih svetnic in svetnikov.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti predlaganemu amandmaju? Za črtanje odstavka?

Glasujemo. Zaključujem glasovanje.

12 ZA, 13 PROTI.

Amandma ni sprejet.

Ja. **Glasujemo še enkrat.**

Kdo je za in kdo je proti predlaganemu amandmaju?

Zaključujem glasovanje.

15 ZA, 15 PROTI.

Amandma ni sprejet.

Odpiram razpravo o 14. členu Predloga Pravilnika, h kateremu je svetnik Miha Koprivšek vložil Amandma, ki se glasi:

V tabeli individualnih skokov, v koloni 9 – Smučarski skoki, naj se števila v kategorijah spremenijo. MD iz 35 na 50. SD iz 12 na 15. MML iz 10 na 12. ML iz 8 na 10. Skupaj 87.

Odpiram razpravo. Nihče ne želi razpravljat. Razpravo zaključujem in stališče uprave? Podpira ta amandma ali ne podpira? Bom jaz povedal, no... če...

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Uprava ne podpira, ker strokovno... To pa pridite malo bolj obrazložiti, no... Če že. Izvolite. Boštjan Albreht.

G. BOŠTJAN ALBREHT

Dober dan. Pač v vseh panogah je določeno število posameznih tekmovalcev, k jih pač mestna občina sofinancira. In zdaj, če bomo v eni dvigovali to število, se bo lahko pač – proračun se bo lahko podrl. Oziroma se bo pač drastično spremenil. Jaz mislim, da tudi ni na nek način fer, da zdaj se samo o eni panogi govori. Ker se strinjam, da bi bilo verjetno tudi v drugih lahko drugače. Pa zdaj, ker se te druge panoge v tem trenutku niso oglasile, se mi zdi, da to ni sprejemljivo. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Slišali ste stališče uprave.

In prehajamo h glasovanju o

Amandmaju svetnika gospoda Mihe Koprivška:

V tabeli individualnih skokov, v koloni 9 – Smučarski skoki, naj se v številu o kategorijah spremenijo. MD iz 35 na 50. SD iz 12 na 15. MML iz 10 na 12. ML iz 8 na 10. Skupaj 87.

Glasujemo. Glasujemo o amandmaju.

Zaključujem glasovanje.

16 ZA. 12 PROTI.

Amandma je sprejet.

In prehajamo k petemu – odpiram razpravo o 18. členu Predloga Pravilnika, h kateremu sta Odbor za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport ter svetnik Gregor Istenič vložila amandma. Svetnik je nato svoj amandma umaknil. Se pravi, da imamo samo drugi amandma. In sicer Amandma Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, ki se glasi:

18. člen se spremeni tako, da se glasi: Izvajalec prednostnega programa je opravičen do sofinanciranja dela plače zaposlenega strokovnega delavca, če obseg vrednostnega programa znaša najmanj 1150 ur. V višini 4000 T. Točk. Ki se jih obračuna za obseg programa v višini 1000 ur. Odločitev mora sprejeti ustrezna strokovna komisija.

Odpiram razpravo. Na amandma odbora. Kolega Jani Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Uprava mi naj razloži, kaj to pomeni cenovno? Jaz to nič ne razumem.

G. MILOŠ PAVLICA

Finančne posledice. Tako. V redu. Želi še kdo razpravljati? Ne želi? Potem razpravo zaključujem. Prosim predstavnika uprave, če lahko obrazloži, kaj to pomeni dejansko? Tu dodajamo samo stavek, ne? Odločitev mora sprejeti ustrezna strokovna komisija. Sicer je osnovno besedilo, ne? Ja.

G. BOŠTJAN ALBREHT

Cel sistem je tak, da pač posamezno društvo dobi določeno število točk. In v kolikor ma večje število točk, kot je 1150, potem je opravičeno, če izpolnjuje določene pogoje, do sofinancirane plače strokovnega sodelavca, do – redno zaposlenega strokovnega sodelavca. Oziroma profesionalnega trenerja, ki bi ga sofinancirali v višini 4000 točk. Potem se pa za teh 4000 točk odšteje 1000 točk iz njihovega skupnega fonda pač teh točk oziroma ur, ne? To je to. Bistvo, bistvo amandmaja pa je, da je odločitev o zaposlitvi – mora sprejet strokovna komisija. To je to. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

To se pravi, amandma podpirate?

G. BOŠTJAN ALBREHT

Ja, strokovna služba ga podpira.

G. MILOŠ PAVLICA

Dobro. Hvala lepa. Prehajamo potem h glasovanju, o

Amandmaju Odbora za predšolsko vzgojo, izobraževanje in šport, ki se glasi:

18. člen se spremeni tako, da se glasi: Izvajalec prednostnega programa je upravičen do sofinanciranja dela plače zaposlenega strokovnega delavca, če obseg vrednostnega programa znaša najmanj 1150 ur, v višini 4000 točk, ki se jih obračuna za obseg programa, v višini 1000 ur. Odločitev mora sprejeti ustrezna strokovna komisija.

Glasujemo. Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

ZA je 25. PROTI je 1.

Amandma je sprejet.

In odpiram razpravo o 20. členu Predloga Pravilnika, h kateremu je gospod seveda, gospod Miha Koprivšek vložil Amandma, ki se glasi:

20. člen naj se glasi: Izvajalcem prednostnega programa se sofinancira najem športnih objektov v MOL, izvajalcem v alpskem smučanju in smučarskih skokih. Pa tudi najem smučišč in skakalnic po merilih, določenih v preglednicah iz 22. člena tega pravilnika.

Odpiram razpravo. Kolega Miha Jazbinšek. A ja – Koprivšek. Pardon.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Še enkrat, kratko pojasnilo. Gre za sofinanciranje uporabe objektov izven MOL. Alpsko smučanje v originalnem tekstu je prepoznano, da nima objekte. Jaz sem napisal, da za starejše od petnajst let v MOL ni primerne objekta za smučarske skoke. Najbližji je v Kranju, ki se do zdaj ni sofinanciral kljub večim prošnjam. Zato predlagam, da se doda, da se tudi izven MOL-a sofinancirajo objekti za trening.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljat? Ne želi. Prosim predstavnika službe, prosim predstavnika službe, če lahko komentira ta amandma.

G. BOŠTJAN ALBREHT

Strokovna služba se ne strinja s tem predlogom. Vsi ti posegi pač podirajo neka ravnovesja med – med športnimi panogami. In to, kar smo že zdaj v prvem in drugem amandmaju naredili, je spremenilo neka razmerja, ki so postavljena in so, še enkrat poudarjam, usklajena s strokovnjaki na posameznem področju, vključno – vključno s strokovnjaki na področju smučarskih skokov. Tako, da strokovna služba se s tem ne strinja. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Obrazložitev glasu... a, pri amandmajih ni obrazložitve glasu. Se opravičujem.

Prehajamo h glasovanju o

Amandmaju svetnika Mihe Koprivška in sicer:

20. člen se glasi: Izvajalcem prednostnega programa se sofinancira najem športnih objektov v MOL, izvajalcem v alpskem smučanju in smučarskih skokih. Pa tudi najem smučišč in skakalnic, po merilih, določenih v preglednicah iz 22. člena tega pravilnika.

Glasujemo.

Zaključujem glasovanje.

15 ZA. 13 PROTI.

Amandma je sprejet.

In prehajamo, odpiram razpravo o 22. členu Predloga Pravilnika, h kateremu je svetnik, gospod Miha Koprivšek vložil Amandma, ki se glasi:

V tabeli T 2/1 – Smučarski skoki, naj se v koloni ur skakalnice števila spremenijo. SD iz 250 na 300. KA iz 427 na 450. ML iz 438 na 450. To je tudi vse. Odpiram razpravo.

Nihče ne želi razpravljat. Prosim predstavnika predlagateljice, če komentira ta amandma?

G. MIHA KOPRIVŠEK

A lahko še to na kratko obrazložim. To so, številke so ure uporabe skakalnice, ki se priznajo za določeno kategorijo. SD – starejši dečki. KA – kadeti. Kar sem že predlagatelja opozoril, da v istem pravilniku pri individualnih športih ne obstaja. Ampak so zapisali mlajši mladinci. V tabelah pa povsod piše kadeti. Vendar se strokovna služba na to ni odzvala. Ma pa velik komentarjev, kdo je s kakšnimi strokovnimi krogi kaj govoril. Pa kaj jim vse poruši strokovno. Zato jim predlagam, da si najprej sami predlagajo, kaj jim iz istega pravilnika, ki so ga napisali, tabele ne porušijo v samih imenih. Gre pa za uporabo ur skakalnic, kot sem razložil – se je sezona smučarskih skokov zelo razširila. Traja od začetka maja, do konca marca. Mamo letno in zimsko sezono. In sem spet samo približal recimo te ure. In so še vedno manjše od ur, ki so priznane za uporabo objektov, recimo alpskim smučarjem, ki so zgolj samo zimski šport. Razen, če ne grejo na kakšno drugo celino trenirat tudi poleti.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo? Prosim predstavnika predlagateljice. A – kolega Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Torej, jaz bi vseeno na kratko, zdaj, na koncu teh amandmajev komentiral eno stvar. In sicer, zdaj je prišlo zelo lepo do izraza tisto, kar je prej hotel gospod Božič povedati, ne? Pač nekonsistentnost do – do tega materiala. Namreč, jaz lahko razumem interes tudi kolega Koprivška. Ker zagovarja pač eno panogo. Ampak, na žalost ostalih dvainšestdeset panog, svojega advokata v tem mestnem svetu nima očitno, ne? In to je nekorektno. Da material, ki je bil pač usklajen v športni sferi, zdaj, po zagotovitvi tudi strokovne službe usklajen tudi s konkretnimi ljudmi iz te panoge. Se zdaj pač podira na ta način, da se nekemu dajo, bi rekel – več, kot je bilo tu dogovorjeno, znotraj neke skupne malhe, ne? To pomeni, dajutri bo pač nekdo drug prišel, ki bo zlobiral tule eno, bi rekel – eno večino v mestnem svetu. In bo pač zglosoval za eno drugo panogo neko večino. Mislim, da je to politično razumljivo sicer. Bi rekel strokovno športno nedosledno. In tudi nesprejemljivo. In meni se zdi tu zlo nepremišljeno. Ker tudi, bi rekel – ostali bojo lahko kar rahlo užaljeni, ne? Ker zdaj izpade, da samo ta panoga dobro dela, se razvija, ji je treba pomagati. Ostale so pa nepomembne, ali jih pa pustimo kar tam, kjer so. Veste, to je pa zelo daleč od razprave, ki smo jo imeli pred dvema in pol meseci o strategiji o razvoju športa v Ljubljani. Tako, da vas bi prosil, da v zvezi s tem le premislite mal. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Replika kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ah. Dragi Sodrznik. Vedno bojo amandmaji. A je ta razprava peljala tja, da vi pripravite strokovno gradivo, ne? Tako, kot tisto, ki smo hoteli prečrtati? In prinesete sem in rečete – tega amandmaja pa ne sme biti, ali kako? Vedno bojo amandmaji. Zdaj, ali bodo ti amandmaji iz interesnega, ali tako, kot je Koprivšek najdu nelogičnosti. Če sem jaz, če sem jaz dojel – dojel prej tle en vzklík. Smučišče mamó, smučišča nimamo – točko pa. A je to res? Mamó smučišča, ali nimamo smučišča v Ljubljani? Skakalnico mamó, smučišča pa ne. In ...

... iz dvorane – nerazumljivo...///

No, že, že. Ampak, no, smučišče pa ne vem, če mamó tazga, da ga urejate? A ga mamó v Ljubljani, ali ne? No, skratka, hočem reč, v materialu se lahko zgodi, ne? Ampak, saj se to potem zbalansira, ne? In seveda potem nastopi oddelek. In lahko pove, ali je stvar logična, ali nelogična. Ne more biti pa debata v tej smeri – mení bodo pa sistem porušili, če en mejčkn, oprostite – en mejčkn fizlčk tamle neki – se govori. Ker v kvantitativnem smislu, oprostite, no, nima nič za opraviť s celim tem sistemom. Kaj pa ma ene pol točke za opraviť s celim sistemom, ne? K ga tlele notr mamó? In – mislim, ne? Plus razprava, popolnoma nedemokratična.

Potem morate pa ta peti odstavek 13. člena drugač napisati. Program prednosti določi sfera in opravi javni razpis. Vmes pa ni mestnega sveta, ne? Sej to je čist enostavno. Ne? Zdaj je pa seveda diskvalifikacija, da je v – Koprivšek tle, Koprivšek tle, da zagovarja neko panogo. Pa

tako naprej. Pa tako naprej. Prej tle smo pri glasovanju o tem petem odstavku videli, kaj je to. Nedoslednost. Bila je točno 15:15. Pri 15:5 neki ne štima. A me razumete? Pri 15:15 pomeni, da nekaj ne štima v načinu, kakor se roke dvigujejo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Sodrznik. Replika na repliko.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

No, saj veste gospod Jazbinšek, da je procedura bistvo demokracije. In mi je prav smešno, ne? Danes ste tako goreč. Prej – zagovornik tehle predlogov, da samo še čakam, da boste kandidiral na LDS-ovi listi. Ampak, dobro, to bolj za šalo. Kakor koli. Opazka je bila skrajno konsistentna, ker gre za to, da je potrebno material obravnavat, kot celoto. Ne ga pa secirat po tem, kako je komu vseč določena postavka znotraj, ne?

.....konec 1. strani III. kasete.....

...imajo vsi priložnost, da predlagajo, dobijo za to večino. Jaz sem povedal, politično razumem in je sprejemljivo. Strokovno, ko sem ravno s te desne strani daleč največ dosti slišal o strokovnih komisijah. O neodvisnih strokovnih komisijah. Zdaj na enkrat pa to ni več pomembno. Zdaj pač je važna neka druga večina. In neka druga razmerja. Ampak, kakor koli, jaz mislim, da tudi zaradi teh amandmajev, bo mestni proračun preživel. Brez nadaljnega. SE bojo pač stvari korigirale pri naslednjem, bi rekel – pri naslednjem pravilniku. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljat? A Bož... Razprava? Kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

Tuki smo seveda naleteli na eno dilemo, ki mene v vseh teh razpravah, ne samo zdaj prvič, ampak tud že dostikrat prej, me je zmeraj skrbela. Namreč, v tem smislu, da mi svetniki pravzaprav odločamo o – o stvareh in je naša odločitev potem dokončna. In zdaj nekoga moti nedoslednost v sistemu, ki ga delamo, ki ga – ki ga delamo na ta način, da uveljavljamo na ta način tuki neke amandmaje. Mene pa mot še zmeraj predvsem to, a mi zmeraj glasujemo in ravnamo v skladu z zakonitostjo? Ker odločitve mestnega sveta niso nad zakoni. In, jaz odkrito povedan, zdajle povem. Ne bom glasoval za pravilnik. Zaradi tega, ker, po mojem mnenju, ni zakonit. In bom šel celo tako daleč, da se bom lotil postopkov za varovanje zakonitosti odločitev mestnega sveta. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika, kolega Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Z velikim veseljem in pozornostjo bom spremljal te napore gospoda Božiča. Še posebej zato, to lahko povem – sodelovala pri pripravi zelo aktivno in tudi strokovno zelo kvalitetno držav..., glavna državna inšpektorica za šport Ministrstva za šport Slovenije. Tako, da bom zelo presenečen, če bi karkoli bilo narobe od tistega, kar je bilo predlagano. Da bi lahko bilo mogoče kaj narobe, kar bi bilo naknadno s sklepi mestnega sveta vneseno, to ne morem trdit, da ne. Ampak, material kot takšen, je pa zanesljivo konsistenten in zakonsko korekten. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še predstavnik predlagateljice povedat mnenje o tem amandmaju?

G. BOŠTJAN ALBREHT

Če se spremenijo ure skakalnice, potem se morajo spremeniti tudi ure strokovnega delavca. Se pravi treninga. Kar pomeni, da eno brez družga se ne da spreminjati. Če želite spremeniti, morate oboje, ali pa pač nič, ne? Jaz bom spet povedal, jaz se s tem predlogom, se pravi strokovna služba se s tem predlogom ne strinja. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Slišali ste mnenje strokovne službe.

In prehajamo h glasovanju o

Amandmaju svetnika Mi..., gospoda Mihe Koprivška:

V tabeli T 2/1 – Smučarski skoki, naj se v koloni ur skakalnice števila spremenijo. SD iz 250 na 300. KA – kadeti iz 427 na 450. Mladinci iz 438 na 450.

Glasujemo. Zaključujem glasovanje.

6 ZA, 19 PROTI.

Amandma ni sprejet.

In odpiram razpravo k 26. – 36. in 38. členu Predloga Pravilnika, h kateremu je županja vložila Amandma, ki se glasi:

V 26. in 36. in 38. členu se besedi – športnega objekta, nadomestiti z besedo – telovadnice.

Razprava. Odpiram razpravo. Če ne želi nihče razpravljati razpravo zaključujem.

In prehajamo h glasovanju o

Amandmaju:

V ...

Obrazložitev glasu?

G. JANKO MÖDERNDORFER

Ne. Saj ni obrazložitev glasu. Ampak bi rad obrazložitev uprave, zakaj je ta sprememba.

G. MILOŠ PAVLICA

Prosim predstavnico predlagateljice, ki je že v uvodu uprava podajala to mnenje, ne? Izvolite gospa...

GA. NADA PAVŠER

Ja, dovolite, jaz sem že v uvodu obrazložitev dala. Da gre za finančno definiranje športnega objekta – telovadnica. To vse pove. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. In prehajamo k amandmaju.

Amandmaju županje:

V 26., 36. in 48. členu – 38. členu, se besedi – športnega objekta, nadomestita z besedo – telovadnice.

Glasujemo o tem amandmaju.

Kdo je za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

24 ZA. 1 PROTI.

Amandma je sprejet.

In prehajamo k 40. členu. Odpiram razpravo o 40. členu Predloga Pravilnika, h kateremu je svetnik Gregor Istenič vložil Amandma, ki se glasi:

40. člen se spremeni tako, da se glasi: Sofinancira se delovanje športnih društev, športnih zvez in občinskih športnih zvez, ustanovljenih na območju MOL.

Odpiram razpravo. Ker ni razpravo, razpravo zaključujem. A izvoli... Kolega Božič...

G. PETER BOŽIČ

... popolnoma isti, kakor je prej. Saj to se vleče skoz ta pravilnik, kot rdeča nit. Namreč tukaj piše, da se financira že spet samo ena športna zveza in to tista – sofinancira za delovanje športnih društev, športnih zvez in občinskih športnih zvez, ustanovljenih za območje MOL. Ta amandma pravi v tem, da ni pogojeno to z – s to, ker v pravilniku, če sem ga jaz pravilno bral, piše, da se sofinancira športna zveza, tista športna zveza, ki zadosti pogojem. Osnovni pogoji so pa članstvo 150-tih društev. In to lahko izpolni samo ena, ena zveza. Nobena druga ne. Tudi športna, tudi Zveza športnih društev Olimpije, ki je po odmevnosti in po, jaz bi rekel – pozitivni odmevnosti in tudi negativni odmevnosti, najpomembnejša športna zveza v Sloveniji, ne pride v poštev. Ker ne – ker teh društev ni 150. Gre že spet za isto zgodbo, ki se tuki nadaljuje, kot tista, ki smo jo prej sprejel. Oziroma, k smo amandma odklonili in smo vsi veseli in srečni, ker bo, nam bo ena športna zveza delala prednostni program. Najbolj srečen je moj kolega Peter Sušnik. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, al pa replika. V takih pravilnikih se napiše, da seveda lahko vse športne zveze, ne? Konkurrirajo. Vendar, seveda, imajo nekatere ponderje, ne? Tisti ta veliki in tisti, ki so recimo kvalificirani, ne? Ne pa, da se ostale izključi in to naredi. Lahko je to veste progresiven ponder. Ni treba, da je identičen. Če maš ti 30, jih imam jaz 150, bova dobila 1 proti 5, ne? A me razumete? Lahko je progresiven ta ponder. Lahko je s kvadratom, lahko je s kubom. S čemer kol. Ampak, tako se to dela. Ne pa zato, da se enega reprezentativnega naredi, se vsem drugim pa nič. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega, kolegica Vika Potočnik. Razprava.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovani gospod podžupan, svetnice in svetniki. Res, že dolgo nisem slišala v nobeni debati tolko pozitivnih besed in pa pomenov civilne družbe. Da ne bi imela slab občutek, mislim, da bi nekateri morali še it v prvi razred osnovne šole v demokraciji, da bi lahko vedeli in spoznali, kaj je civilna družba. In seveda, človeku se dejansko krivo in težko stori, ko vidi, kako monopoliziran in nekdo si je kar pridal, daje civilna družba, skozi pravila, ki mu jih tukaj nič ne zamerim – zvezi. Ampak, zamerim predvsem strokovnim službam. Ki ne vidijo, da seveda pri tako nerazviti civilni družbi, moramo dat vsakemu posamezniku, ali gremo skozi neko graduacijo, ali pa gremo skoz neke druge kriterije. Ne pa v zakonit monopol nekoga. Ker, to je pa največja manipulacija, ki si jo lahko privošči mesto ali država. Da skozi svoje mehanizme, vzpostavi svojega političnega spikerja, ne? Skozi pravila igre. In tako reče – vzpostavljam dialog s civilno družbo. In tukaj je dokaz, da v tem pravilniku oziroma v tem aktu, je blo preveč stvari, ki so težko prebavljive. Tudi resnično za tiste, ki se s civilno družbo ukvarjamo. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? A želi predstavnica predlagatelja? Če prav razumem – 40. člen se spremeni tako, da se glasi, da se sofinancira delovanje športnih društev. Tu, v tem besedilu ne vidim 150 društev. V amandmaju, ne?

... iz dvorane – nerazumljivo...///

... ja, ampak v amandmaju, ne? Pa dobro, ker to je bla zdaj diskusija. Ja. V redu. Želi še kdo razpravljati? Nihče. Kolega Sodržnik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Glejte, sej lahko tud ne sprejmete – napišete tam deset športnih zvez. Saj nič ne spreminja realnega stanja. Ne vem kaka huda bojazen. Saj jaz sem za konkurenco. Naredite še eno športno zvezo. Vsaka svojo. Vsaka stranka svojo naredite. No problem, ne? Kar se tiče, bi rekel – torej Olimpije, ja. Kar se tiče akademske, bi rekel – akademske te športne zveze Olimpije. Poglejte, vsi, vsi klubi Olimpije, so člani Športne zveze Ljubljane. Pa veste, da niso brez veze, ampak so zaradi tega, ker jim zado...

... iz dvorane – nerazumljivo.../// več glasov hkrati...///

Jaz bom zelo vesel, če bom lahko do konca povedal.

G. MILOŠ PAVLICA

Lahko, ja. Izvoli.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Gospod podžupan. Lahko?

G. MILOŠ PAVLICA

Izvoli, kolega So...

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Lepa hvala. Vsi člani, torej vsi člani Akademške športne zveze Olimpije, ali – bom se popravil, večina njih, je itak član Športne zveze Ljubljane. Zakaj? Zaradi tega, ker imajo določen interes. Torej, da znotraj tega, bi rekel – te športne asociacije, usklajujejo neke, bi rekel – poglede – na delovanje športa. In tudi usklajujejo svoj odnos do teh vprašanj. Torej – meril za financiranje do Mesta in tako dalje. Nič narobe. To, če se še nekdo posebej organizira, ja hvale vredno. Ampak, lepo vas prosim, ne bi si pa preveč zatikal za uho, ali pa se zlo hvalil na glas okol Akademške športne zveze Olimpija. Če bom zlo žleht, žal je to zmeraj bolj gerentološko društvo. Ki samo še, kar je uspelo naredit, je lansko leto petdeset letnico slavilo. Mi je zlo žal. Ampak, to je resnica. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Hvala lepa, replika, kolega Sušnik. A razprava? Replika, kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Pa saj to ne more bit res, da reče eden, da v tej ljubljanski so zato, ker imajo interes. V drugih so pa za kuga?

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Kaj že? Gerentološko in tako... Zakaj so pa drugod? Brez interesa, ali kuga? So eni Loleti, da majo športne zveze brez interesa? In, če majo športne zveze vsaj s kančkom interesa, pol naj se jim še vsak kanček denarja da. Ta je dobra. Ne pa out – out. In kako si drzne met tako diskusijo? Z diskvalifikacijo drugih športnih zvez – svetnik? Sej on je predstavnik ljubljanske Športne zveze. On je celega naroda predstavnik, ne? Ker cel narod participira v demokraciji v prestolnici, ne? A razumete? Ne sam meščani. Kaki meščani. Nekateri tam na Besnici bi morali biti užaljeni, če bi jim rekli meščani. Ne? A razumete? Cel narod participira tuki pri odločanju. Ne? In. Mislim, ne vem. Saj ne vem kaj bi – al bi se norca delal, ali bi se ne vem kuga. Mislim, take drukanje, ne? Me razumete? Pri čemer se računa na špekulativnost

opozicije. Ne? Ki reče – Dolinar reče – ja, jaz vsak interes – not nosijo. Vsak ima pravico interese not nosit. Pa bomo za interese glasovali. Jaz bom pa pri naslednji točki povedal, kateri – bom pri naslednji točki te vprašal, kateri interes si leta 93 mel? Pri naslednji točki te bom prosil. A razumeš!

G. MILOŠ PAVLICA

Zdaj smo pri tej točki. Hvala lepa.

... iz dvorane – več glasov hkrati – nerazumljivo...///

Replika na repliko, kolega Sodržnik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Torej, se opravičujem, vzamem nazaj za težko besedo. Včasih, bi rekel – tud resnica mogoče je pretrda, da jo poveš javno. Hotel sem pa s tem povedat nekaj drugega. In na to prosim, da se osredotočite. Da mi danes ne razpravljamo o tem, koliko nam je kdo vseč od teh zvez. Ampak, razpravljamo o tem, kako pozicionirat civilno družbo, da bo lahko soparticipirala pri odločanju in pri javnih financah. Ali ona dela karkoli v zvezi z javnim interesom, če tako rečem. Se pravi – pri usklajevanju, ali ne dela. Sej, če bo delala, se bo ji to pripoznalo. Verjemite mi, saj dobro veste, da tudi že zdaj participira pri javnih financah. Posredno in neposredno. Tako, da ni dvoma o tem, da bi kdo koga zdaj izključeval. Sam dejmo, sej pravim – zdaj fokusirat tako, da postavimo določena izhodišča tu znotraj pravilnika. Ne? Kaj kdo počne. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko, kolega Makoter.

G. BORIS MAKOTER

... ne mislim, gre mal za nepoznavanje, ne? ... Ti si rekel, da Akademska športna zveza zastopa tud interese in tako naprej. In, da Janez žali to njihovo delo. Na nek način je mel – skoraj mal, no, dobro, ampak mal je bil pregrob. Ampak, Akademska zveza Olimpije, je za čist eno drugo stvar ustanovljena. In to seveda se ne ukvarja s temi problemi, aktualnimi problemi, s temi stvarmi okrog meril in tako naprej. Sam, ona je ustanovljena, da združuje te športne klube Olimpije. Ki se tam združujejo. Debatirajo. Iščejo neke rešitve. Med njimi. Ampak, to bolj tko, bom rekel – ni najbolj uspešno. Ampak, nekaj drugo je. Nekaj drugo čem reč.

Okrog te Športne zveze Ljubljana. Jaz se strinjam, da mi lahko napišemo danes tu notr – športne zveze. Ne samo eno. Ampak, trenutno, kako stvari stojijo. In kdo se s čim ukvarja. In kako se ukvarja. Na žalost – je samo Športna zveza Ljubljana. Tista, ki se ukvarja s tem, kaj bi se športne zveze oziroma te združenja naj ukvarjala. In tu ne gre Peter za neke funkcionarje športne, za...

G. MILOŠ PAVLICA

Čas...

G. BORIS MAKOTER

... za neko profesionalno združbo. Neko strukturo. Tu gre za ljudi, ki prihajajo iz športnih klubov. Iz stopetdeset, mislim, to so razni ljudje, trenerji, strokovni delavci, ki pač v okviru Športne zveze delajo v raznih odborih. To so strokovni odbori, odbori za priznanja, ne vem – odbori za program dela in tako naprej. Ta športna zveza ima tudi v končni fazi tudi svoje organe. Ma skupščino, ma izvršilni odbor, ma predsednika, ma dva, tri strokovne delavce, ki skrbijo za to administrativno delo...

G. MILOŠ PAVLICA

Tudi podaljšan čas se je že iztekel...

G. BORIS MAKOTER

Hvala lepa. Skratka, ne bi tkole jemal te športne zveze, kot neka nebodigatreba reč, ki dela škodo temu šport. Jaz že zdaj mal razumem, da ta športna zveza je že počas tretirana, kot nekdo, ki dela te – temu športu v Ljubljani škodo. Pa moram reč, da ni tako.

G. MILOŠ PAVLICA

Se je čas že iztekel – tudi podaljšan. Trije, tri razprave imamo. Prvo kolega Sušnik. Razprava.

... iz dvorane – nerazumljivo...///

G. PETER SUŠNIK

Mene vedno zabava poslušat o monopolu športa, predvsem kadar vidim na televiziji gospoda mag. Janeza Kocjančiča. On namreč vodi neko Zvezo športnih zvez, če se ne motim, ne? In, jaz mislim, da vsa ta dilema se da razrešit nekak podobno. Bomo pač naredili v Ljubljani – ne vem, kolega Božiča za predsednika Zveze športnih zvez Ljubljana, ne? In bomo mel potem spet monopol enega, ne? Ali kakor kol drugač. Sej karikiram, ne? Sej gospod kolega sicer mine zameri. Ampak, ne vem v čem je smisel zdaj ustanovit več športnih zvez. Če na konc, kaj se bomo? Koordinacijsko telo za koordiniranje med njihovimi interesi ustanovili? Ne vem, jaz razumem, v tem pravilniku se nekajkrat sklicujemo na Olimpijski komite. In na panoge, ki jih priznava ta. Pa dajmo še reč – tiste športne zveze, ki jih priznava Olimpijski komite. Ne vem koliko jih je v Ljubljani, ki jih priznava. Saj to je vaša organizacija, ne moja, ne? Jaz nimam pri Olimpijskem komiteju čisto nič. Pa da uporabimo isti kriterij, če za une panoge, pa za te stvari uporabljamo, je kriterij Olimpijskega komiteja. Pa dajmo še za športne zveze. Pa smo rešil problem. Vsaj men se zdi tako. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Replika kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

Repliko na – na to. In na gospoda Makoterja. Za mene je Makoter govoril – oprosti Boris, ampak si govoril čiste neumnosti. Nihče ni tega trdil, kar si ti govoril. Nihče! Vsak ve, jaz tud vem, kaj dela ta Športna zveza Ljubljane. In ji tud ne jemljem nobenih njenih – ne pravic, niti jo ne žalim. Niti blatim. Tako, kakor sem poslušal za Olimpijo in za sebe tukaj. Se obnašam korektno, normalno in tako naprej. Ampak, je je problem? Problem je dejansko v monopoliziranju. Civilna družba ne more funkcionirati kot monopol ene športne zveze v Ljubljani. Če mi govorite o civilni družbi. Ki je uzakonjen z odlokom. Civilna družba lahko obstoja, kot organski sistem, ki raste po svoji lastni notranji logiki. In, ki ji oblast ne natika uzde. In ne odloča o tem ta športna zveza – da ostale športne zveze, ki ostajajo zunaj, teh pa ni. V tem je problem. In, če družga ne, postavim cenzus. 150 društev. To je problem. Že spet smo v bistvu pri – pri eni temeljni zgodbi o – in pri zakonitosti. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika, kolega Istenič.

G. GREGOR ISTENIČ

Hvala lepa gospod podžupan. Kolegu Sušniku bi rad repliciral v zvezi s tem, da ne bomo ustanavljal novih zvez športnih društev. V Ljubljani je poleg Športne zveze Ljubljana še trinajst zvez športnih društev. In s tem 40. členom, bi se nekje poskrbelo za to, da bi športna društva in tiste, že obstoječe zveze športnih društev, in pa – recimo občinske zveze športnih društev, za koordinacijo delovanja, svojega članstva, imele pokrite in sofinancirana sredstva za – ne vem – materialne stroške, ali pa karkoli drugega. In se tem, bom rekel, se daje možnost, da bodo vsi sofinancirani. Če ne bi bilo notr napisano – zvez športnih društev – bi lahko izpadle.

Poleg tega je pa v tem 40. členu, to kar je pa že kolega Božič tud omenil, ne? Ki vključuje najmanj 150 društev. Ne? Mene zanima, pa se mi pojavlja vprašanje, kje smo dobili to številko 150 društev, da bo tista občinska zveza reprezentativni organ Mestne občine Ljubljana? Želim dobit odgovor.

Vsekakor se strinjam s tem, da je potrebno narest dogovor s civilno sfero, s športnimi društvi. Ampak, to bo pa neki bolj definiral naslednji amandma.

G. MILOŠ PAVLICA

Ja, replika na repliko.

G. PETER SUŠNIK

Kolega Istenič mi je sam dal razlog zakaj naj glasujem proti. Vi ste prej v razpravi največ pozornosti namenjal Športni zvezi Ljubljane in predvidenemu financiranju te športne zveze. Češ, gre za funkcionarje in biurokrate, ne za izvajalce športa. Zdaj ste pa vi povedal, da mi moramo zdaj – s tem bomo s tem 13. ali kolikor že, je še – namenil sredstva, zato, da bodo pokrili materialne stroške, da bodo med seboj lahko koordinirali. Torej, če podprem vaš amandma, avtomatično povečam krog tistih, ki bodo dobili denar za birokratske in druge nešportne namene. Jaz na drug način si ne znam razlagati tisto, kar ste povedal. In na tako obrazložitev in na tak amandma pač ne morem pozitivno pristati. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Ja, razprava, ko bote prišel na vrsto. Kolega Božič. A, pravzaprav ste pa že mel razpravo. Potem bo treba eno drugo repliko uporabiti. Razpravo ima zdaj kolega Jani Möderndorfer.

G. JANKO MÖDERNDORFER

Ja, če kaj ne prenesem, ne prenesem zvez. Pa bom tud razložil zakaj ne.

... iz dvorane – nerazumljivo.../// smeh iz dvorane...

To je tvoj problem Slak, ne moj. Namreč, govorim o civilni družbi. Država je seveda naredila največjo napako takrat, ko je začela govoriti, da se pač preprosto ne more več pogovarjat s petdesetimi društvi na kateremkoli segmentu. Ne? Ne govorim samo o športu. In zato je seveda začela jasno postavljat neka določena merila. In je rekla, da hoče met neko reprezentativnost. Se pravi organizacijo, ki bo predstavljala – bla, bla, bla. Da ne dolgovezim. Na nekaterih področjih se je že izkazalo, da društva so preprosto so ugotovila, da zvezne potrebujejo več. Začel so delat statute in kar na enkrat ni bilo več članov, ampak so bili člani društva. In, ko so skupščine in ko so razrezi, bla, bla, bla, bla, ... da ne dolgovezim, seveda odloča zlo mejhn krog ljudi. In problem je, da če bi ta društva povprašali, ali si želijo še zvezo naprej – vam bojo rekla – ne. Ampak, vejo, da pa morajo tam ostati, zaradi tega, ker drugač ne bo denarja. Ker je to ta trenutek edini način, da lahko sploh obstajajo.

Jaz ne govorim, da v Ljubljani Športna zveza deluje slabo. Ampak, sem pa prepričan, da v neki dolgoročni fazi, se bo pa to zgodil. Poglejte samo področje turizma. Že nekaj let se nekateri posamezniki borijo, da bi ustanovili mestno turistično organizacijo, zvezo, pa jim to preprosto ne rata. Veste zakaj ne? Turistična društva preprosto niso za. Ker vejo, da se bo nek kos pogače preprosto odvalil na to mestno turistično organizacijo. In, da bojo one imele manj. To je vse. In isto se dogaja tud na drugih področjih. Jaz upam, tisto področje, ki ga bolje poznam – se zdaj sesuva. Zveze, razne, takšne in drugačne. Invalidskih organizacij in kaj jaz vem kaj še vse. Upam, da se bo to čim prej razblinilo. Zakaj? Ker je vedno daljša pot do uporabnika. Do uporabnika, ki pravzaprav hoče uveljavljat neke svoje interese, znotraj nekega matičnega društva, kjer je pravzaprav njegovo delovanje.

In zato bom seveda vedno za. Da kadar se pogovarjamo o razdeljevanju sredstev. In pravilnik je zagotovo eden izmed načinov, da seveda naredimo pravilnik takšen, da bo čim širši možen krog prejemnikov teh sredstev. In še enkrat ponavljam. Ne govorim o Zvezi za šport Ljubljana. Ampak govorim zakaj sem proti zvezam. In zato bi res prosil, da mi predstavnik, ki je pripravljaj ta pravilnik, razloži, zakaj 150 društev? Zakaj ne naredimo tako fleksibilno, da lahko pripravimo razmerje. Ker lahko se bo drugo leto zgodilo drugače. In glede na to, da od 94. leta naprej kombiniramo ta pravila in merila, se bojim, da je letos, če bojo ta pravila sprejeta – da potem mnogo let zopet ne bo prišlo do tega pravilnika. Ker bojo vsi rekli, boljš takšen, kot pa nikakršen. Oziroma tisti ta star iz štiriindevetdesetega leta.

Tuki jaz prosim res tud recimo predstavnika oziroma predsednika – Športne zveze, da me poskuša razumeti, kaj sem hotel pravzaprav povedati. In to je tisto, kar moramo mi še vedno bit. To je tisto, da smo odprti do vseh tistih, ki seveda hočejo uveljavljat znotraj matičnega društva svoj šport. Razvijati se na podlagi sredstev, ki pa so v večji meri, za enkrat, še vedno večji del pogače na podlagi katere lahko oni sploh funkcionirajo. Za ogromno društev govorim. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Dve replike. A – kolega Božič, replika.

G. PETER BOŽIČ

Poglejte. Še enkrat, na primer, kolega Jani Möderndorfer govori o tem – zvez, športnih zvez nikar. Mogoče ma – ma v principu prav. Ampak, praksa sama, ki jo jaz poznam – ki jo jaz poznam. Ki jo poznam konkretno, na primer na Zvezi športnih društev Slovan, je popolnoma drugačna, kakor je na primer na Zvezi športnih društev Svoboda. Oboje poznam. Pri Svobodi, v zvezi športnih društev je bila blokada. Ki smo jo mogli skupaj, z nekdanjim podžupanom... ukinjat. Takrat je – no, da ne zaidem v detajle. V Zvezi društev Slovan, je pa to edini koordinator... Vika, lepo te prosim, da se pol pogovarjaš, ko bom jaz nehal govorit. No. Ker me motiš od zadaj za hrbtom. Odkrito povem. Ja, ne – res, no...

Zveza društev Svobod – oziroma Slovan, je pa drugač. Ti maš več panog športnih, ki funkcionirajo. Eni boljš, eni slabš. In tako naprej. Od nogometa, rokomet, košarke, uno, tretje, četrto. In maš en omejen prostor. Že sama koordinacija, skrb za prostor, skrb za in-fra-stru-ktu-ro... Vika! Skrb za infrastrukturo. In tako naprej. To lahko nekdo upravlja, ki – ne pa vsako športno društvo posebej. In to je ponavadi športna zveza. In ta športna zveza je financirana iz – iz našega budžeta. Iz našega proračuna. In moram – če bomo mi, gospod Sušnik, ukinili subvencijo tem športnim zvezam, tudi te stvari ne bojo več funkcionirale. In jaz vam povem zdajle. Vi očitno želite, da bi res šport šel v Ljubljani, ampak do kraja k vragu. Tako vas zdaj razumem. Zaradi tega, ker bo dejansko šel, če ne bojo športne zveze posameznih teh – poglejte, na Iliriji smo mi mel – tudi to delno poznam. Na Iliriji smo mel en kup teh športnih dejavnosti. Zdaj, moram reč, da je teh športnih dejavnosti manj. Ampak, to je pa že spet popolnoma tretja situacija. Ene pa vendarle so. Tam majo pa seveda preveč prostora. Al pa ga majo dost in ga lahko dajo še v najem. Te, ampak to vodi neka administracija. Zakaj? Zaradi tega, ker sama športna društva, ki se ukvarjajo s samim – s samo to dejavnostjo, se seveda s to administracijo ne morejo ukvarjat. Še tisto komaj sfolgajo. Ker pol bi moralo met vsako športno društvo svojega direktorja, svojega blagajnika, tajnika, ne vem kuga vse. Tazga, ki bi skrbel za eko..., za prostore in tako naprej.

G. MILOŠ PAVLICA

Čas.

G. PETER BOŽIČ

In zdaj, za božjo voljo, to popolnoma nerazumno odločbo, ki dejansko ukinja...

G. MILOŠ PAVL ICA

Čas...

G. PETER BOŽIČ

... financiranje tem športnim zvezam – se mi upa ta oddelk primest na mizo.

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Božič, ja, tud podaljšano...

G. PETER BOŽIČ

Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Replika kolega Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Sam sem dobro razumel, kaj je gospod Möderndorfer govoril. Saj v veliki meri se strinjam s tem razmišljanjem, njegovo razpravo. Da tu ni nobenega nesporazuma. Šport je pač, bi rekel, ena zadeva, ki se razvija. Klubi nastajajo, klubi propadajo. In društva se ustanavljajo, rastejo, izginjajo in podobno. Se združujejo. Normalno. Seveda. Tega tudi je notri na koncu in tisti strah, ki je v zvezi s tem pravilnikom, je celo upravičen. Zaradi tega sem tudi sam zlo insistiral, da napišemo na koncu, da velja samo za to leto. Da smo prisiljeni it pripravljat novega. Ker drugač bo res tko, ne? Saj, zdaj ga mam. O.k.. Pa pol spet kdaj se bomo zmenili – dve, tri, pet let. Ni pomembno. Ne, narobe. Nismo čisto zadovoljni, verjetno noben zlo z njim. Pač bomo šli na novega delat. In bomo še mogoče kak korak šli naprej. Saj ne dvomim, da bomo tud še, ko bomo naslednjega eventualno obravnavali pa sprejemali, še verjetno spet naredili premalo. Ampak, tako se pač stvar razvija.

Kar se pa tiče samih zvez. Veste, jaz se – tudi sam vem, da je tako, da lahko tudi zveze ni več. Sej zveza ni sami sebi v namen. Dokler bojo društva, ki se včlanjujejo v njo. V njej videla nek interes, da bodo člani in članice njeni – da bo lahko zastopala tudi njih, napram oblasti in podobno. Bo obstajala. Ko bodo rekli, vas ne rabimo več – adijo, pa je ne bo več. Se bo pa ustvarila neka nova asociacija. Ampak, to je neko normalno in naravno stanje. Ker, kaj naj bi takšna asociacija delala? Ja, preprosto povedano, zastopala interese teh posameznih članic in članov, na višji ravni, napram oblasti. Ker zveza, niti do danes, niti v bodoče, ne bo nikoli delila denarja. In ne skoz podtikat, da gre za delitev denarja. Definitivno bo pa vsakič hotela bit zraven, ko se bodo delali merila in kriteriji, po katerih se deli denar. Zato, ker kdo pa ve, kaj se dogaja v športu, kot tisti, ki so v športu. To je logično. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Saj gospod Möderndorfer je točno tisto načel, kar sem jaz prej že provodiral gospoda Božiča, pa gospoda Jazbinška. Interes je treba definirat zvezam. In če mi ugotavljamo, da je ena zveza preveč birokratična, zakaj pol trinajstim dat možnost sofinanciranja. Da bojo še z večjim užitkom napadle ta naš bogi budžet za svoje potrebe administracije. Jaz bi bil takoj za to in bi takoj podprl amandma, da se ukine financiranje športne zveze. Katerekoli. In, da denar razpravljamo samo še, koliko gre na društva. Koliko gre na društva.

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Ne. Glejte, kolega Božič, vas – vas je motila vaša, vas je motila vaša kolegica tam zadaj. Zdaj pa vi mene motite, ne?

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Enako. Glih v tem je problem, da vi ...

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Kolega Božič je hotel zato, da bi razbil monopol Športne zveze Ljubljana, dat možnost trinajstim drugim športnim zvezam, da se pripnejo na proračun. Namesto, da bi ukinil Športno zvezo Ljubljane in njeno sofinaciranje. Kar bi jaz podprl. Ne bom pa pod nobenim pogojem podprl temu, da se trinajstim zvezam podeli možnost, da se pripnejo na to, kot pijavke. Ni govora!

... iz dvorane – nerazumljivo...///

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko. Kolegica Viktorija Potočnik.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovani, saj ni res. Pa res je res. Ura demokracije je tukaj. In moram reč, da smo res slabi poznavalci. Ampak, gospod Sušnik, veste kaj ste zdaj rekel? In jaz mislim, da je potrebno to čimprej uzakoniti. V državnem zboru sprejet zakon, pa kaj mam o mi neke stranke. Novo Slovenijo, pa SLS, pa LDS. Mi mam DS, pa bo svet miren. In kaj bomo trošili denar. Hvala vam za takšno demokracijo. Jaz mislim – jaz mislim, da ste zdaj povedal tisto, kar se je zelo treba bat. Jaz verjamem in vso spoštovanje gospodu Sodržniku, ki se bori. Ker vem kako se je boriti v tem, v tej sferi. Da se pride. Da se lahko funkcionira. Želim pa, da pa tudi on dovoli tistim, ki so na začetku. Ki se jih je mogoče samo še deset, petnajst. Ker sem prepričana, da bodo tudi skupaj zmogli še več. Če bojo sami, kot vidite, boste zmeraj – bi rekla državni otrok. In manj boste dosegli. Zato vas prosim, da ta amandma podprete. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. In smo prišli do razprave kolega Jazbinška.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. To je zato, ker nisem gospodu Makoterju mogel prej replicirati. On je edini, k ma prav. Pa tud edini, ki nima prav.

G. MILOŠ PAVLICA

Kako?

G. MIHA JAZBINŠEK

Makoter je edini, ki nima prav. Pa tud edini, ki ima prav. Na svoj nespreten način, je opozoril, ne? Opozoril, da mam zelo raznolike športne zveze. Ne?

... iz dvorane: to sem jaz....

A pardon. Oprosti Peter. Avtorstvo ti dajem takoj. V redu. No, jaz mislim, da pri tem, da mam raznolike športne zveze, mam na teritorialnem nivoju eno. Ki ma verjetno tudi drugačen predmet. Kot imajo panožne zveze. Pa tud ne verjamem, da kakršnakoli panožna zveza – je glih za občino Ljubljana ustanovljena? Ne? Mi smo žrtve neznanja. Ki se glasi. Tlele mam material, ki piše. Občinske športne zveze, ustanovljene za območje MOL. Povejte mi, kok jih je občinskih, za nivo MOL-la. Ena. Evo. To pomeni, da je seveda ta material popolno neznanje in špekulacija. Ker so začel z množino, so morali pol naredit kriterij 150, ne? Ne? Že, to se prav, že popolnoma na navadnem logičnem nivoju ta stavek seveda ne klapa. Kaže pa na špekulativnost. Moram reč, da je tud Sodrznik izrazito špekulativno govoril, ne? Ko je govoril. Mi mam ime. Druge pa ne.

Jaz se opravičujem, ker vedno nimam pri sebi zakona, da bi ga citiral. In mislim, da je ljubljanska športna zveza ustanovljena na osnovi zakona. Ne? A je tako? Da so v občinah, k se ustanavljajo občinske – a je prav to Sodrznik? Po zakonu o športu? A ne govori o občinskih zvezah?

... iz dvorane – nerazumljivo...///

A zakon o društvih? A – ne, ne, ne, ne, ne! Pardon. Oprostite. Je pomembno, ali pa ni pomembno. O.k.. Če ima ime notri Ljubljana, pomeni seveda, da je Ljubljana tuki nek skrbnik. Zdaj ne more bit tu seveda na nek način... Ker imena se ne daje kar tako. Ne? To imamo mi statutarne določbe, tudi zakonske določbe. Če pa je seveda bla ta združba narejena, ne? Na tak način, da ostaja v prostoru konkurenčnost iz naslova ustanavljanja občinskih zvez, ne? Potem se seveda stvar razrešuje drugač. Če mi hočemo reprezentativnost podelit, jo moramo pač podelit. In rečemo – financiramo Športno zvezo Ljubljana iz naslova njene reprezentativne funkcije, za tiste – za tista društva in tako naprej, ki so tu agregirana iz naslova teritorialne opredelitve. Ne? Drugo je pa financiranje panožnih, ne? Ki niti slučajno niso, al so pol občine, ne? Slučajno ratale. Slučajno polmestne občine, ne? En drug gre čez meje mestne občine. Kva jaz vem – Olimpija, kdorkoli in tako naprej. To seveda in so tudi panožne. Sej je tudi razlika med tem, ali gre za šport recimo – rekreativni, ali gre za vrhunski šport in tako dalje. Tuki not so sigurno seveda ločnice med to zvezo in drugimi zvezami. Ne? Zato Makoter nima prav, ne? Ker seveda v smislu cilja, da sta to različni subjekti, ne? Reče pa, dejmo pustit tako, kot je napisan. Ampak, napisan je pa tako, kot vedno delamo. Namesto, da napišemo kaj hočemo – švindlamo. Prvič napišemo množino. Pol si napišemo 150 društev. In Sodrznik, ne? Bom tkole rekel – je, če ma podpisan, ne? Da dela te akte, ne? Ne? Naj drugič sodeluje pri tem, da bodo ti akti narejeni tako, da se bo vedelo za kaj se gre, ne? Ne pa da mora bit v vsakem členu not en pravni švindl. Uganka. Razumete? Jaz to berem in študiram, kok je športnih zvez ustanovljenih za območje MOL? Ja, pa oprostite, saj jih mora

bit en kup. Ker Sodrznik diskutira in reče – hop, jaz mam ime. A razumete? Zdaj se kar na enkrat v - v stvar, ki velja na nek način upravno pravo – al pa pravo društva, al pa česar kol. Not civilno pravna razmerja, konkurenčna, he, he... vnašajo. V miselnost in v prakso. Ker to ma seveda pri drugih stvareh tud velke posledice, ne?

Tako, da zdaj, seveda, pol pa, k še to bereš, pa ne veš, ne? Ker pravi Peter pravi, da se itak že nekak financirajo tud že te panožne. Kar pomeni, da izloča panožne, ali kako?

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Ja no. Ja no, lepo vas prosim. Tako, kot sem prej povedal. Metodologija je enostavna, kot pasulj, ne? Panožnim mal manj. Ljubljanskim mal več. Ne? Proporcionalno. Kaj jaz vem kuga. Ne? S kubom. S kvadratom. S čemer koli. In tako naprej. Tako, da jaz mislim, da seveda definiranje tega eksplicitnega monopola...

Še najbolj zanimiv je pa, najbolj zanimiv je pa, če berem samo del tega stavka. Preberite si tole – sofinanciranje, sodelovanje športnih društev, ki vključujejo najmanj 150 društev. Oprostite. Tako se bere. Mi, če bi mel od a., b., c., ne? Če bi mel – sofinancira se dovoljenje športnih društev. Sofinancira se delovanje občinskih športnih zvez. Ne? To sta dva, dve kategorije. Ne? Ja. Naredte vmes a., pa b.. Da bomo vedeli, da to not, kar je zaključku, ne? Da se veže na b., ne? Ne pa na a. Ja. Da nima a. pogojev. A. ne more imet pogojev. To je eno društvo. Kaj se čmo tle hecat.

No, skratka, skratka – jaz bi prosil, da se ne dogaja tukaj pravno upravna špekulacija, ne? Hudiča kar v vsakem, ne? V vsakem, ne? In prosil bi tudi opozicijo, ne? Da se ne naslaja nad tem, kako glasuje za pravno upravno špekulacijo. Ne? Ja, kako se – da se naslaja s tem, da glasuje za pravno upravno špekulacijo v naših aktih. Hvala lepa. Podpiram amandma.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika kolega Sodrznik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Torej, za pojasnitev, gospodu Jazbinšku neke stvari niso jasne. Nič narobe. Namreč, panožne zveze se ne financirajo iz občinskega proračuna. Panožne zveze se financirajo na državni ravni, po merilih, ki jih določi strokovni svet, na osnovi kategorizacije, ki jo pripravi Olimpijski komite Slovenije. Financirajo se iz dveh virov. In sicer iz državnega proračuna in pa iz Fondacije za financiranje športnih organizacij. Pika.

Na občinski ravni pa financiramo športna društva, klube in občinske športne zveze oziroma Športno zvezo. In moram reč celo, da v tem prvem delu razprave, se je pa za spremembo z gospodom Jazbinškom strinjam. In bom tud jutri po mailu mu poslal akt, ki smo ga na Športni zvezi pripravili. Ki ni takšen, kot je tu. In notr seveda jasno piše, v tem členu, da se financira Športno zvezo Ljubljana zaradi tega, ker je edina in je reprezentativna. Če komu to ni všeč prav. Ampak, slej ko prej bo treba si čistega vina natočit. Ta - bi rekel – dikcija, je pač nek gnil kompromis. Mogoče zato, da bi to nekdo lažje sprejel. Če pač ne bo pisalo tistega direkt tamle notr v členu. Ne?

... iz dvorane – gospod Miha Jazbinšek – nerazumljivo...///

Malenkost. Jaz ne bežim od tega. Da se razumemo. Jaz sem celo vztrajal, tako, kot sem pri proračunu, tudi sedaj. V proračunu ste že sprejeli za lansko leto. Da se sofinancira Športno zvezo, na osnovi dogovora, ki je bil podpisan med županjo MOL in med Športno zvezo Ljubljane. Zdaj na enkrat, je pa to narobe. In to ne sme več pisat. Slej ko prej boste morali pač to doumet. Če ne v tej zasedbi. Pa v kakšni drugi. Če ne letos, pa čez leto, ali več. Ampak, prizadevanja, naša, so pa zelo jasna. A smo kdaj to skrivali? Jaz ja ves čas to razlagam. En del razprave, ki jo je kolega Sušnik povedal, je ključna. Ustroj organiziranosti slovenskega športa je takšen. Da se Olimpijski komite Slovenije in Športna zveza Slovenije, ki je združevala te lokalne športne zveze, sta se združila leta 94 v skupno organizacijo, ki nosi naslov OKS Združenje športnih zvez. Notr je tudi – torej ključ organiziranosti. In ne boste verjeli, dva delegata iz lokalne skupnosti na območju Ljubljane, sta iz Športne zveze Ljubljane. Ja, zato, ker druge ni. In ne moreta biti dve organizaciji z istim imenom. To je menda jasno. Po Zakonu o športu. Tako, da dajmo tu pač stvari do konca razčistit. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Dve replike na repliko. Kolega Jazbinšek prvo.

G. MIHA JAZBINŠEK

Sodržnik, jaz sem prvo sem vprašal seveda tlele Petra, ne? Al se panožne tud financirajo iz našega proračuna. Pa je rekel ja, ne? Zdaj, to sem vprašal, ja oprost Peter, a si ti fouš povedal. Al si me ti narobe. O.k.. Torej, jaz vprašam, preden rečem. Ti si tud slišal Sodržnik. Torej nisem jaz v zmoti, ampak so v zmoti, rekel bi prišepetovalci. Drugo pa – drugo je pa zanimivo. Vidiš, jaz ne diskutiram proti tvoji ljubljanski zvezi. Jaz diskutiram proti načinu akta. In zdaj si povedal, da z gospo Danico Simšič nisi uspel artikulirat akt na dostojen način. In zdaj, ta čas, namest, da bi se opredelil proti švindlu v pisanju tuki notr v 40. členu, psuješ tiste, ki čutijo švindl odzad za stavkom, ki je napisan. Ker je nelogičen.

G. MILOŠ PAVLICA

Čas.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja nič. On seveda misli, da če je udeležen švindla, pravnega švindla. Da sme psovati okrog, po vseh, po drugih. Razumete? To je pa oprostite – nedostojno.

G. MILOŠ PAVLICA

Replika na repliko, kolega Božič.

G. PETER BOŽIČ

Tuki je bil dejansko nesporazum. Pa ne z moje strani. Jaz nisem govoril o pano... Panožne zveze, to je Nogometna zveza Slovenije. Rokometna zveza Slovenije...

.....konec 2. strani III. kasete.....

...budžeta. Al so, al niso, jaz ne vem. Ampak, vem pa sto odstotno, da so Zveza športnih društev Slovan, obsega celo vrsto dejavnosti in je financirana tudi zveza s strani oddelka za šport. Tako, po istem ključu, po istem načinu, kakor je financirana Zveza športnih društev Ljubljana. Če si je nekdo prisvojil. Prisvojil in prilastil status občinske zveze, ki bi naj bil nad ostalimi zvezami, ki združujejo več panog. In, ki združujejo tudi več društev.

G. MILOŠ PAVLICA

Čas...

G. PETER BOŽIČ

In to, da si je prilastil ta status, mene niti ne moti. Ker opravlja veliko delo, ki ga je prej Boris Makoter. Ker temu delu nihče ničesar ne oporeka. Samo, ljudje božji, pustimo uni športni zvezi na in pomagajmo ji. Dejmo ji še naprej denar za funkcioniranje, osnovno funkcioniranje športni zvezi na Slovanu, da bo lahko koordinirala tekmovanja sedmih, osmih, al pa petnajstih tistih športnih dejavnosti. Za to gre. In tuki in če tega ne boste pustili, potem jaz lahko samo rečem – »desno ravnajs anhajt macht frei«.

G. MILOŠ PAVLICA

Tudi podaljšan čas se je iztekkel. Hvala lepa. Za razpravo se je prijavil še kolega Žagar. Zdele bo, ja...

G. JANEZ ŽAGAR

Ne vem, a lahko razpravljam samo o 40. členu in amandmaju? Nič drugega, ne?

G. MILOŠ PAVLICA

Tako je.

G. JANEZ ŽAGAR

Mislil sem več razpravljat, pa bo...

G. MILOŠ PAVLICA

Pa ne gre.

G. JANEZ ŽAGAR

Mislim, da je čisto vseeno, ali ta amandma sprejmemo ali ne. V bistvu nastale zmede okrog tega pravilnika – bistveno ne popravlja. Hočem reč, da je amandma, če ga sprejmemo ali ne, situacija skoraj približno enaka. Razen, problem je ta slovnični. Kot je bilo tukaj ugotovljeno. Športna društva bodo zelo težko včlanila še dodatnih 150 društev. Tako, da mogoče bi bilo res boljše, da bi bilo – ta 40. člen z amandmajem pa res popravljen. Drugače bi pa še naprej razpravljaj, ampak ne morem zdaj.

G. MILOŠ PAVLICA

Dobro. Dve replike. A – kolega Koprivšek.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Hvala lepa. Izkoristil bom repliko, pa da se ne bomo še pol ure vrtel, kera zveza športna je financirana. A lahko to vaša strokovna služba na koncu pojasni, ko se bo opredeljevala in bo dajala svoje strokovno mnenje? Da bi zvedeli, katere zveze športnih društev oziroma katere športne zveze na območju Ljubljana, se financirajo iz mestnega proračuna?

G. MILOŠ PAVLICA

In replika, kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Kolega Žagar, men je blazn žal, ne? K se je Peter tok potrudil razložiti, da mam še kakšno zvezo Slovan. Pa še kakšne podobne. Istenič jih zna tamle naštet na prste. Kok jih je Istenič? Štirinajst je takih, ne? In mi je blazno žal, da vse kar si odnesel, si tisto mojo slovnico, ne? Ker, jaz se žal moram strinjat s Petrom, ne? Ker tud, Peter me ne posluša tud, kadar se z njim strinjam, ne? Zato, ker sem po navadi predlog. Ampak, dolg moram bit, ne? Zakaj ne spoštuješ tega, kar je Peter Božič rekel, ne? Ja. In pol neki diskutiraš v prazno. So še druga društva, ki so manjša od stopetdeset. Ne? Ki nekako funkcionirajo v našem prostoru. In, ki so že v proračunu. Zato mora ta številka 150 it ven. Ne? Ne? In zato je dan amandma, ki bo omogočil, da se to uredi. Kar se bo pa financiral, moj bog, so pa lahko velike razlike, no. Med Slovanom, pa med ljubljansko zvezo. Ne? Ne bo nobenega problema, ne?

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja – a je Slovan tud – Sadržnik! A je Slovan tud na pol mrtev že? Ali kako je že?

G. MILOŠ PAVLICA

A lahko se ne bi pogovarjal? Ja ...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Prav. Podpiram amandma...

G. MILOŠ PAVLICA

Končno. V redu. Hvala lepa. Želi še kdo razpravljat? Ne želi?

Prosim predstavnika predlagateljice, če lahko mal pojasni to živahno diskusijo.

G. BOŠTJAN ALBREHT

Dober dan. Za delovanje športnih zvez, se v Ljubljani financira samo Športna zveza Ljubljane. Medtem, ko se ostalim športnim zvezam, ki pa, ki upravljajo s športnimi objekti, tud sofinancira določen denar. Zdaj, ko smo pripravljali ta pravilnik, smo pač sledili temu, da ni smiselno ustanavljat novih zvez. Ne zato, da ne bi ble nove zveze potrebne. Ampak se nam zdi, da pač na ta način samo kopičimo nove direktorje, nove predsednike. Kar pač odjemajo denar vsem ostalim športnim društvom. Vsa ostala športna društva pa zaradi tega ne bi nič boljše delovala, kot sicer. Tako, da to je to.

... iz dvorane – nerazumljivo...///

Slovan dobi sofinanciranje za vzdrževanje objektov. Za delovanje pa ne.

... iz dvorane: to ni isto, ne? ...///

To ni to, kar tle notr piše...

...iz dvorane . nerazumljivo....

G. MILOŠ PAVLICA

Upam, da mi je zdaj približno jasno, o čem bomo glasovali.

In sicer prehajamo h glasovanju o

Amandmaju svetnika gospoda Gregorja Isteniča:

40. člen se spremeni tako, da se glasi: sofinancira se delovanje športnih društev, športnih zvez in občinskih športnih zvez, ustanovljenih na območju MOL. Za območje MOL – se opravičujem.

Ugotavljamo navzočnost, ker se je verjetno spremenila, ker smo bili tok dolgi.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

28 prisotnih.

Glasujemo, kdo ja za in kdo je proti?

Zaključujem glasovanje.

17 ZA, 8 PROTI.

Amandma je sprejet.

In odpiram razpravo o 41. členu Predloga Pravilnika, h kateremu je svetnik, gospod Gregor Istenič vložil Amandma, ki se glasi: V 41. členu se briše drugi odstavek in se nadomesti z besedilom, ki glasi – Pogoje, vsebino... Pogoje, vsebino in višino za sofinanciranje posameznih občinskih športnih zvez, se določi s posebnim sklepom.

Odpiram razpravo. Proceduralno, izvolite...

G. JANKO MÖDERNDORFER

V skladu z našim poslovnikom, glede na to kok je ura. In glede na to, kako razprava živahno teče z vsakim amandmajem. Predlagam, da danes zaključimo in nadaljujemo naslednji ponedeljek. Tako, kot je to običajno tud v praksi. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Jaz, jaz mislim, da začeli smo. Jaz bi vseeno predlagal, da končamo vsaj to točko, no... Tudi zaradi razpisa. Ampak, v redu. Dajem na glasovanje Predlog, da danes prekinemo sejo. In nadaljujemo prihodnji ponedeljek.

Kdo je za predlog in kdo je proti?
Glasujemo. Zaključujem glasovanje.
ZA je 20. 7 PROTI.

Zaključujemo današnjo sejo. Hvala lepa za sodelovanje. Se vidimo prihodnji ponedeljek.

Zapisala:
Elizabeta Vadnal Gorjup
Ljubljana, 26. januarja 2006